

DEVİRİM YOLUNDA işçi-köylü

126345 Sayı: 2002-15 33 * Yıl:2 * 19 Temmuz-1 Ağustos 2002 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Böyle buyurdu emperyalizm

Ve çokça övdükleri “uyumlu” hükümetin işi bitti. Onların artık yeni gözdeleleri var. Ortadoğu’da ise yeni bir savaşın düğmesine uzandı kanlı parmaklar. Hedef: Türkiye üzerinden Irak.

Uyum bozuldu

TC tarihinin en uyumlu(!) koalisyon hükümeti olarak gösterilen DSP-MHP-ANAP hükümeti; artık uzatmaları oynuyor. Üç yıllık iktidarları sürecinde emperyalist efendilerinin sunduğu ekonomik ve sosyal yıkım politikalarını özenle uygulayarak onların takdirlerini kazanan 57. hükümetin; geline aşamada emperyalist haydutların kısa ve orta vadeli çıkarlarını temsil edemeyecekleri görülmüş ve yeni bir uşak hükümetin zorunluluğu artık kaçınılmaz hale gelmiştir. Zira; gerek ABD emperyalizminin Irak’a yönelik savaş plan ve hazırlıklarının son aşamaya gelmesi ve bu doğrultuda TC Devletine biçilen “tetikçilik” rolünün çerçevesinin netleşmeye başlaması gerekse de AB emperyalizmine bağlanmanın koşullarının asgari düzeyde gerçekleştirilmesi için halkın nazarında yıpranmış ve kendi içerisindeki zoraki uyumu bozularak istikrarını yitirmiş bu hükümetle yürünemeyeceği açığa çıkmış durumdadır. Bu durumu gözönünde bulunduran emperyalizm düğmeye basarak 57. hükümetin ipini çekmiştir.

Halk Ordusu’ndan açıklama

Daha önce basından aldığımız bilgilere göre okuyucularımıza duyurduğumuz Sivas’ın Koyulhisar ilçesinde köylülere propaganda yapan gerillalar ve Ordu’da meydana gelen çatışma haberleriyle ilgili TKP/ML TİKKO gerillaları posta kanalıyla açıklama yaptılar.

İlk olarak Sivas Koyulhisar’daki eylemi değerlendiren gerillalar devletin özellikle TİKKO’nun eylemlerini halktan gizlemeye, başka örgütlere mal etmeye çalıştığını ifade ederek 15

Haziran 2002 tarihli Zaman gazetesinde Mehmet Kuru imzasıyla çıkan haberi örnek göstererek, olayın gelişimini “Gazetede bahsi geçen Sivas Koyulhisar’ın Gümüşlü Köyü ve Güzelyurt yaylalarına gerillalarımız girmiş, köylülere toparlayıp yayla toplantısıyla ülkede yaşanan gerçekleri, devletin gerçek niteliğini vb. gerçekleri anlatıp uygun bir şekilde yaylayı terk etmişlerdir” şeklinde açıkladılar. 15 Haziran 2002 tarihli Zaman gazetesinde ise haber şu şekilde yer alıyor: “Sivas’ın Koyulhisar ilçesi Güzelyurt köyü yaylasına baskın düzenleyen ve üzerindeki askeri elbise, ellerinde silah bulunan 2’si kadın 5 DHKP-C’li terörist, Rafet Alan isimli şahsı feci şekilde döverken, Ayşe Yayla isimli bir kadın, tartaklama esnasında korkudan kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti.”

Kendilerinin 30 yıllık tarihinde halka yaklaşımını, yanlışlıkla zarar verse dahi özeleştirme verdiğini, halka kesinlikle zarar vermediğini söyleyen gerillalar bu tür haberlerin Proletarya Partisi’ni karalamaya ve halktan koparmaya yönelik olduğuna dikkat çektiler.

18 Haziran tarihinde Ordu’da TİKKO gerillalarıyla TC güçleri arasında meydana gelen çatışma ile ilgili TKP/ML Karadeniz Bölge Komutanlığı da yaptığı açıklamada, “emperyalizmin yeminli uşağı komprador büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının devleti olan faşist diktatörlük, 18 Haziran tarihinde gerillalarımızı imha etme ve böylece gerilla savaşımıza darbe vurma temelinde Giresun, Ordu, Sivas, Tokat ve daha başka illerden getirdiği güçlerle Ordu’da bulunan TİKKO’ya bağlı 3. Mıntıka Ko-

mutanlığı Kampı’mıza baskın düzenlemiş, çıkan çatışmada gerilla güçlerimiz hiçbir kayıp vermeden çekilmişlerdir. Bu çatışmada bir takım araç ve gereçlerimiz geçici olarak faşist diktatörlüğün militarist güçlerinin eline geçmiştir. Geçici diyoruz zira faşist diktatörlüğün askeri güçlerinden bu malzemelerin kat kat fazlasını geri alacağız. Bu çatışmada faşist diktatörlük cephesin-

de ise kesin sayısını belirleyemediğimiz pek çok yaralı olmuştu” dedi.

Gerek kitle çalışması, gerekse gerilla açılımlarını engellemeye ve daraltmaya yönelik bu saldırıların boşa çıkarılacağına dikkat çeken TKP/ML TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı hiçbir saldırının iktidar yürüyüşlerini engelleyemeyeceğini belirtti.

**İşçi-köylü’den
Emperyalizmin AB’ye
uyum
hükümeti operasyonu
ve koalisyon
hükümetinin iflası
Sayfa 30**

Pakistan'da "adil" bir mahkeme örneği: Suçlu bulunan erkeğin kız kardeşine tecavüz cezası

Tarihte belli dönemler dışında, kadınlara yönelik çok ciddi insan hakları ihlalleri olmuştur. **Birçok konuda aşağılanmaya maruz bırakılan kadınlarımızın ilk etapta akla gelen en önemli sorunu cinsel istismar ve bu cinsel istismarın bir parçası olan tecavüzdür.** Gerek yetkili kişilerin gerekse devletlerin insanlık dışı uygulamalarından olan bu istismarların ortadan kaldırılmasına yönelik girişimleri bulunmasına karşın bir müddet sonra, aslında bu girişimlerin sa-

ları sorunlara çözüm getirdikleri görülmemiştir, bundan sonra da görülemez. Çağdaşlık adı altında insanların kültür yozlaşmasıyla yüz yüze bırakıldığı bir sistemde cinsel taciz ve tecavüzlerin olmaması imkansızdır. Hatta bu uygulamaların önünün kapanması yerine, daha da teşvik edici yasaların getiriliyor olması, günümüzde bu yozlaşmanın gelmiş olduğu evreyi açıkça ortaya koymaktadır. **Amerika'da her dokuz saniyede bir kadının veya çocuğun tecavüze uğraması**

başrolünü oynadığı "Taksi" filminin genel konusu gençlere aynı yoz kültürü dayatmakta ve çekici olarak göstermektedir. Bu ve benzeri diğer filmlerde de aynı amaç güdülmektedir.

Bir yandan yapılması gerekenlerden bahseden sistem, bir yandan da yapılması gerekenlerin yapılmaması için insanlara yanlış yönelimler sunmaktadır. **Örneğin Türkiye'de bir yandan hararetle bir şekilde AB süreci, demokratikleşme vb. konular tartışılırken bir yan-**

rak, kimi zaman kurşunlanarak katledilmektedir. **Bunlar ise sadece olayları yaşayan insanların cehaletleri ile açıklanamayacak kadar vahşi olaylardır. Sorun insanları bu düşüncelere iten, kadını ikinci cins, erkeğin malı ve "namusu" olarak kabul ettiren sistemin sorunudur.** Ve bu tür örnekler sadece ülkemizde de yaşanmamaktadır. Örneğin Hindistan'da kadın erkeğin o denli malı sayılabilmektedir ki kocasının ölümü ile birlikte artık kadının da yaşaması anlamsız bulunarak ölen kocası ile yakılabilmektedir. Yaşadığı koşullarda ise sadece cinsel bir meta olarak görülmekte ve kocasının erkek kardeşlerinin cinsel ihtiyaçlarını gidermekle yükümlü tutulmaktadır. Afganistan'da gözlerini dahi kapatan elbiselerin içinde sokağa çıkması ve hatta pencereden bakması yasaklanabilmektedir.

Ya da geçtiğimiz günlerde Pakistan'da yaşanan ve bu yazıyı yazmamıza vesile olan bir olayı da örnek olarak verebiliriz. Pakistan'da bir köyde iki gencin birbirini sevmesinin ardından aile büyükleri bunu öğrenince köy meclisi kurulur. Köy meclisi aile büyüklerinin izni olmadan birbirinden hoşlanan bu iki gençten erkek olanı suçlu bulur. Buraya kadar "normal" görülen olayın bundan sonrası ise oldukça ilginç. **Mahkeme heyeti suçlu bulunduğu erkeği onun kız kardeşine tecavüz edilmesi şeklinde cezalandırır ve heyet üyeleri köy meydanında genç kıza tecavüz eder.** Tamamen "adil" bir yargılama sistemi. Mahkeme heyetinin bu işten hiçbir çıkarı olmayacak, sadece görevlerini yerine getirmiş olacaklar.

Pakistan da bizimki gibi feodal değer yargıları ile boğuşan bir ülke olduğu için kadını küçümsemek ve hayatının geri kalan kısmını başı önünde geçirmesini sağlayacak bir yöntem olarak düşünülen bu ceza aslında bu tip ülkelerde cehaletin ne denli büyük boyutlarda olduğunu

gözler önüne sermektedir. Özellikle hala feodalizmi yaşayan ülkelerde tecavüz, kadının toplumdan dışlanmasını sağlayan bir saldırı olduğu için örneğin savaşlarda özellikle kullanılan bir yöntem olmaktadır. Bunun en son örneğini İsrail siyonizminin Filistin halkına karşı başlattığı saldırıda görmek mümkün. **Savaşın bir parçası olarak kadınlar eşlerinin yanında çırılçıplak soyularak bekletilmekte, tecavüze uğramakta ve bu görüntüler kasete alınarak psikolojik savaş yürütülmektedir.** Burada savaşın bir parçası olan tecavüzün özellikle tercih edilmesinin nedeni hem değer yargıları gereği sadece kadını değil tüm çevresini etkileyen bir yöntem olması hem ide feodalizmin hakim olduğu ülkelerde psikolojik olarak etkilerinin çok daha yoğun olmasıdır. Bugün işkencede tecavüze uğrayanların kolay kolay kimseye açıklayamadığı bu saldırı yöntemi, kadınlar daha doğrusu tecavüze uğrayan tüm insanlar açısından en büyük yıkımı gerçekleştirdiği bilinmesine karşın devlet eliyle de uygulanmasının bizleri biraz düşündürmesi gerekirken duyursuz davranmakla bu suçların büyük payı bizlerde aslında.

TEŞÜKKÜR

Mayıs 2002 tarihinde İsviçre'de yaptıkları düğünlerinde topladıkları 1000 CHF'yi gazetemize gönderen okurlarımıza duyarlılıklarından dolayı teşekkür ediyor, kendilerine mutluluklar diliyoruz

İşçi-köylü çalışanları

dece göstermelik ve kadına yönelik bu uygulamanın en başta kendi politikaları olduğunu gördük. Zaten aslında bu sorunların kaynağı olan devletler ve onların çürümeye yüz tutmuş sistemlerinin hiçbir zaman kendi yarattık-

kültür yozlaşmasının geldiği boyutun anlaşılmasına dair çok çarpıcı bir örnektir. Küçük yaşta çocuklarla cinsel ilişkiye girilmesi ya da çocuk pornosu çekmenin ve izlemenin yasak olduğu bu ülkede, Judie Foster'in

dan hala töre cinayetleri alıp başını gidebilmektedir. Hala sevdiği insanla ailesinin izni olmadan evlenen genç kızlar aile meclislerinde yargılanarak kimi zaman dereye atılarak, kimi zaman traktörün arkasına bağlan-

TURHAL BÜROMUZ TAŞINMIŞTIR YENİ ADRES: YAVUZ SELİM MAH. YUVA SOK. UZUNLAR APT. NO:1 TURHAL/TOKAT

Gazetemiz Devrim Yolunda İşçi-köylü internette yayın hayatına başlamıştır. Adres: www.iscikoylu.org

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

**6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000**

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

**Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı**

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Irak'a saldırı planında son hazırlıklar

Basına sızdırılan son haberlere göre; ABD olası bir Irak saldırısı için sadık uşağı olan Türkiye'nin Irak sınırına 3000 asker yerleştirmiş durumda.

11 Eylül saldırısının ardından tüm dünyaya tehditler savuran ve bunu katliamları için bir gerekçe olarak kullanan ABD ve başkanı Bush'un bir sonraki hedefi olarak Irak belirlenmiş ancak bir türlü bu saldırı için koşullar yaratılamamıştı. Yapılan dünya gezileri, tehditkar açıklamalar vb. ABD'nin gerekli kamuoyu desteğini de alarak Irak'a saldırması için yeterli olmamıştı. Ancak Ortadoğu'daki hakimiyetini sağlamlaştırmak için hiçbir yol ve yöntemden kaçınmayan ABD bu katliam düşüncesinde oldukça ısrarlı ve çalışmalarını sürdürüyor. Gittiği her ülkede yaptığı konuşmalarda veya ülkesinde yaptığı her açıklamada konuyu "terörizmle mücadele" getiren Bush bu cümlelerin ardından da Irak'ın kitle imha silahları bulun-

kiye'nin Irak sınırına 3000 asker yerleştirmiş durumda. Kuveyt'te yayımlanan El Diyar isimli bir gazete ABD'nin Adana'da bulunan İncirlik üssüne yerleştirmeyi düşündüğü 25 bin askerden 7000 tanesini üsse yerleştirdiğini ve olası bir saldırı için her şeyin hazır olduğunu ileri sürdü. ABD başkanı Bush'un da son yaptığı açıklamaların ardından bu yaz aylarında ya da 2003 yılının başlarında Irak'a yönelik bir saldırının kesinleştiği tahminleri ağırlık kazanıyor. Zaten kendini dünyanın efendisi olarak gören Bush da her açıklamasında Irak'a yönelik yapılacak olan bir operasyonun ardından ileri bir adımın Irak'ta ABD yanlısı muhalif grupları iktidara getirmek olduğunu çok açıkça ifade etmekteydi. Ayrıca katliam planlarında ABD'

kan uçağı havalanarak Irak halkını bombalayacak. Bir yandan bu bombalamalar sürerken bir yandan Kuveyt'te üslenecek olan ABD askerleri de kara işgaline başlayacak. Diğer yandan da özel timler askeri tesisleri ve tabii ki sivil halkı hedef alan sabotaj eylemlerinde bulunacaklar. Bu katliam planını "Merkez Komutanlığı Hareket Tarzları" olarak isimlendiren ABD, henüz bu planının bir resmiyeti olmadığını savunsa da Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'in Kuveyt, Katar ve Bahreyn'deki Amerikan üslerini ziyaret etmesi bu yönlü hazırlıkların sürdüğünün bir göstergesi durumunda. Yine aynı gazeteye bir açıklama yapan ve adı açıklanmayan bir ABD'li komutan "henüz kavramsal düşünme ve beyin fırtınası" sürecinde olduklarını belirtecek kadar pişkin davranabilmektedir. Bir yandan Irak saldırısının bu hazırlıkları devam ederken bir yandan da bu saldırı için oldukça sabırsızlanan ABD ordusunda parçalanmalar meydana gelmektedir. Irak'a müdahale noktasında geç kalındığını iddia eden ve bu yüzden de istifa eden general Wayne Downing de sabırsızlanan kesimin öncüleri arasında yer alan bir isim. Ancak her ne kadar bazıları katliamlarda geç kalındığını ileri sürse de ABD'nin bu konudaki planları tüm hızıyla sürüyor. Bazı Körfez ülkelerinde üsler inşa ediliyor, tatbikatlar yapılıyor vb. Ayrıca yine bu saldırı planları dahilinde ABD'nin saldırı sırasında hedef alacağı yerlerin de çok uzun bir listesi var. Bu da saldırı sırasında Irak halkının yaşayacağı acının büyüklüğünü bir nebze de olsa göstermeye yetiyor.

Bu arada bir diğer önemli nokta ABD'nin önceleri sadece kendisinin Irak'a saldıracağı'nın sinyallerini çeşitli bahaneler bularak vermesinin ardından şimdilerde müttefikleri ile Irak arasındaki gerilimi iyice tırmandırmak için "Irak bu ülkelere saldırabilir" mesajını yaymaya çalışması. Özellikle yılmaz uşağı Türkiye'ye yönelik bir Irak saldırısını gündeme getirmeye çalışan ABD'nin buradaki amacı komşu ülkeler arasındaki gerilimi iyice tırmandırarak kendi saldırısının zeminini hazırlamak. Haberimizin başında sözünü ettiğimiz gazetelerde yer alan "Merkez Komutanlığı Hareket Tarzları" haberini kastederek "eğer Saddam'ın yerinde olsanız ve size üç yönden saldırılacağını okusanız Türkiye ve Kuveyt'e karşı kitle imha silahlarını kullanarak ha-

rekete geçebilirsiniz" diyen ABD'li bir askeri uzmanın Türkiye ile Irak arasında böylesi bir gerilimi yaratma isteğidir.

Ancak bu konuda değinilmesi gereken konulardan biri de Irak'lı Kürt grupların bu saldırı planları karşısındaki tutumudur. Henüz tam olarak saldırı cephesini ve saldırıdan sonraki durumları netleştiremeyen ABD, bir yandan da bunun sıkıntısını yaşamaktadır. Saldırıya destek için bir geziye çıkarak nabız yoklayan Demokrat Parti Florida Senatörü Bob Graham'ın şu sözleri ABD'nin çekincelerini ortaya koymaktadır: "Irak lideri çok kötü şeytani bir kişi. Bir gün ona yönelik eyleme geçme zamanı gelebilir. Ancak şu sırada ABD'nin saldırması halinde Arap ülkeleri arasında destek bulması söz konusu değil." Şu da görünen bir gerçek ki ABD bu saldırı planlarının tüm ayrıntılarını bitirememiştir ve Irak'lı Kürt grupların desteğini henüz kazanamamıştır. Ayrıca ABD'nin bu muhalif grupları Irak rejimine karşı kıskırtmak için federasyonlar şeklinde bir Irak hayali sunduğu iddiaları da var. Hazırlanan taslağa göre Irak iki federe bölgeye bölünecek. Bunlardan biri orta ve güney Irak'ı kapsayan Arap bölgesi, diğeri de kuzeyde Kürtlerin yaşadığı bölge. Her bölge kendi meclis ve başkanına sahip olacak ancak iç güvenlik ve federal ordu Bağdat'ta bulunan Amerikan uşağı hükümetin emrinde olacak. **Bu plan Irak'taki Kürt muhalif gruplarına pastadan biraz daha fazla pay vererek onları işin içine daha çok çekmeyi amaçlıyor.** İşte biraz da bu yüzden Türkiye, ABD açısından oldukça fazla bir öneme sahiptir. ABD Savunma Bakanı Yardımcısı Paul Wolfowitz'in Türkiye'ye ziyareti de verilen bu önemin bir göstergesidir. Sürekli olarak bu denli kritik toplantılara ev sahipliği yapan Türkiye bu toplantılarda kendine çizilen rolü ne denli iyi ezberlediğinin analizini yapıyor. Ancak bir yandan da her toplantı uşaklığın ve dünya halklarına düşmanlığın da bir belgesi niteliğinde olduğu için böylece kendi kuyusunu da kazmış oluyor. Bu arada Türk egemen sınıflarına bu saldırıdan kırıntılar da vadedilerek uşaklıklarını boyutlandırmaları yönünde şevklendirmek istenmektedir. Irak'ta ABD uşağı bir hükümet kurulduğunda Türkiye-Irak arasındaki ticari ilişkilerin daha iyi olacağı vaat edilerek egemenlerin iştahi kabartılmaya çalışılmaktadır.

durduğu, silah denetçilerine kapılarını açmadığı vb. söylemlerle saldırılarına zemin hazırlamaya çalışıyor. Son olarak geçtiğimiz hafta bir toplantıda yine aynı tehditleri savunan Bush, Saddam Hüseyin'i devirmeye kararlı olduklarını yineleyerek "hükümetimizin yerleşmiş politikalarından biri de rejim değişiklikleridir. Eminim Irak hükümeti devrildiğinde tüm dünya daha güvende olacaktır" dedi. Ancak elbette ki hazırlıklar sadece bu yapılanlarla sınırlı değil. Bunların dışında bir de askeri hazırlıklar tüm hızıyla sürüyor. **Basına sızdırılan son haberlere göre; ABD olası bir Irak saldırısı için sadık uşağı olan Tür-**

den geri kalmayan İngiltere'de yayımlanan bir gazetede Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatının Kuzey Irak'taki bazı kentlere yerleşerek ABD'nin olası saldırısı için ön hazırlıkları yaptığını duyuruyor. Iraklı Kürt muhalif gruplarının da yardımları ile bu kentlerdeki havaalanları ve saldırılarda kullanılacak binalar onarılarak her şey ABD saldırısına hazır hale getiriliyor. ABD'de yayımlanan New York Times gazetesinde çıkan bir haber bu haberlerin daha da genişletilmiş bir kopyası gibi. **Gazetenin bu haberine konu olan saldırı planına göre aralarında Türkiye ve Katar'ın da bulunduğu sekiz ülkeden yüzlerce Ameri-**

IMF üçüncü kez uşaklarını gözden geçiriyor

Uşaklarını iyi tanıyan ABD emperyalizmi kukla hükümetinin girdiği bu kaosun senaristi olarak işini çoktan garantiye almıştır. Dediği gibi hükümet gitse de gitmese de IMF programları aynen devam edecektir.

Emperyalist ülkelerin başta da ABD emperyalizminin dünyaya hakim olma dalaşları neticesinde tam bir kaosa sürüklenen sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde çelişkiler daha da derinleşiyor.

Ülkemizde ise hükümette patlak veren istifa sendromu ile içinden çıkılmaz durumu toparlama, halkın hükümete olan güvensizliğinin yeni bir hamleyle farklı olu-

runun ardından IMF 3. gözden geçirme görüşmeleri için soluşu Türkiye’de aldı. Emperyalist efendilerin kendi ağızlarıyla ifade ettiği bu kabus senaryosu tam da belirttiğimiz gibi devletin emperyalizme her geçen gün artan bağımlılığı ile daha da yoksullaşan halkların patlamaya hazır öfkeleridir.

Türkiye’de ise emperyalistler bu kabus gerçe-

kanlar Birliği (TBB), Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) ile de görüştü.

Türkiye ekonomisini denetim altında tutmanın en önemli ayaklarından olan bankalarla olan görüşmelerde Kahkohen’i Bankacılar Birliği ve Yapı Kredi Bankası, Garanti Bankası, Akbank Genel Müdürleri ağırladı.

IMF heyetinin 3. gözden geçirme görüşmeleri basına kapalı sürerken, sonradan gazetecilerin sorularını yanıtlayan Kahkohen; hükümetin özelde de DSP’nin sürecine ilişkin açıklama yapmazken aslında tam da bildiğimiz tabloyu çizdi.

“Hükümet gitse de program aynen devam eder” diyerek yaşananların IMF’nin yolunda küçücük bir çakıl dahi olmayacağını ima etti. Uşaklarını iyi tanıyan ABD emperyalizmi kukla hükümetinin girdiği bu kaosun senaristi olarak işini çoktan garantiye almıştır. Dediği gibi hükümet gitse de gitmese de IMF programları aynen devam edecektir. Keza gözden geçirme gezileriyle aynı günlerde yapılan Bakanlar Kurulu toplantısında şimdilik sadece ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Kemal Derviş’in sunduğu ekonomik program takvimi IMF Başkanı Kahkohen’in böyle karmaşık bir ortamda nasıl kendinden emin konuştuğunu açıklıyor. Derviş’in sunduğu ekonomik program takvimi tabi ki yine ABD patentli.

Yani yine özelleştirme ve işten atmalara hız verilecek, yoksul emekçi halk daha da derin bir sefaletle mahkum edile-

cek. Tüpraş, THY, Tekel, Türk Telekom, Şeker Fabrikaları, Erdemir, Turban ve Tügsaş’ın özelleştirilmesinin hızlandırılması amacıyla yeni strateji öneren Derviş’in bunu takiben diğer önerisi ise “istihdam fazlası” adı altında yüksek oranda işten atmalar oldu.

Kahkohen ilk günlerde hükümetin yaşadığı sürece ilişkin pek açıklama yapmazken, 10 Temmuz’da istifa edeceği sinyalleri veren Dervişle bir görüşme yaptı. IMF Ankara Ofis Temsilcisi Odd Perr Brekk ve Hazine Müsteşarı Faik Öztrak’ın da katıldığı görüşmede; Kahkohen’e rapor veren Derviş istifasını da dillendirince durum değişti. IMF Türkiye Masası Şefi Kahkohen’in sürdürülen IMF programının istikrarı için teminat saydığı Derviş’e istifasını çekmesi konusunda baskı yaptı. Derviş istifasını Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve Bülent Ecevit’in istemleriyle geri çektiğini açıklarken Ecevit’in “Derviş hatırımızı kırmadı” açıklamalarında bahsi geçen **hatırımın IMF’nin dayatması olduğu** ise gözlerden kaçacak gibi değil.

Emperyalistlerin ve uşaklarının kendi elleriyle yazdıkları bu sömürü ve zulüm senaryosu emekçi ezilen halklara daha çok açlık yoksulluk getiren bir gerçekliktir. Bu gerçekliğin devrimci özüyse bu zulmün bağrından çıkan başkaldırımın emperyalistler için bir kabus senaryosundan öte bir yok oluşun başlangıcı olduğudur.

şum ve partilerle kotarma çabaları son hız sürüyor. Yaşanan bu tabloda Brezilya ve Türkiye gibi ülkeler ABD emperyalizminin yoğun ilgisinden(!) mahrum kalmıyor. IMF başkanı Horst Kohler’in “Gelişmiş piyasalardaki güçsüzlüğün daha da derinleşmesi, Brezilya ve Türkiye gibi gelişmekte olan iki piyasanın borçlarını ödemekte güçlük çekmesi gibi iki konuyu birleştirmesi durumu ‘bir kabus senaryosudur(...)’ ve bu senaryonun gerçekleşme ihtimali beşte birdir” açıklamala-

kleşmeden patron-ağaların sırtındaki eyeri daha da sıkı kavrama telaşında. Son gözden geçirme (denetleme) görüşmeleri için Türkiye’ye gelen IMF Türkiye Masası Şefi Juha Kahkohen önce TÜSİAD’la bir görüşme yaptı. İstanbul’da süren görüşmelerde Kahkohen’in ikinci durağı Yabancı Sermaye Derneği (YASED) oldu.

Yabancı patronların Türkiye’ye açılması için sunulan yasa tasarısı konusunda TC’ye uyarılarda bulunan Kahkohen daha sonra Türkiye Bal-

Sınıfsal yaklaşım

“BAŞKA ULUSLARI EZEN ULUS
ÖZGÜR OLAMAZ”
(Marx ve Engels)

AB konusundaki **umut tacirliği** dalaşının, “**sivil darbe**” nitelenmesine neden olabilecek çapta hamlesine girişen ABD-AB eksenli, **ANAP** destekli, **Derviş-Cem-Özkan** üçlüsü mevcut tıkanmayı aşma derindedir.(1) Bu tezgaha sarılmanın komprador patron-ağa devletinin bekası için arz ettiği önem, emperyalistlerin bu müdahalesini gerekli kılmış bulunuyor.

Bir önceki makalemizde vurguladığımız gibi, faşist diktatörlüğün **AB masalı** ile ilgili yürüteceğimiz **teşhir kampanyasının** iki ayağı bulunmaktadır. Bunlardan birincisi, yani “**AB üyeliğine yönelim**”in büyük bir aldatmaca olduğu, bunun AB ve Türkiye gerçekliği ile temelden çatıştığıydı. Buna geçen sayıda ağırlıklı olarak değinmiştik. İkinci ayağı, yani AB emperyalizminin teşhirini de bu yazıda özetleyeceğiz.

Avrupa Birliği isimli emperyalist koalisyon, yaklaşık yarım asırlık iddialı bir projenin ürünü olarak gelişmiştir. Geline nokta Avrupa'nın büyük bir bölümünü etkisi altına almış, ekonomik, siyasi ve askeri alanda önemli mesafeler kat etmiştir. Emperyalist-kapitalist sisteme dahil edilebilecek bütün Avrupa ülkelerini birleştirmeyi planlamakta, dünya egemenliği için yürütülen mücadelede zafer elde etmeyi amaçlamaktadır.(2)

ABD'den Rusya, Çin ve Japonya'ya kadar diğer emperyalist güçler ile girişilen ve ileride daha da kızışacak olan bu mücadeleye **hızlı** bir hazırlıktır söz konusu olan. Bugün için **15** devletten oluşan AB, önümüzdeki **10** yıl içinde iki hamlede **27** devlete ve yaklaşık **500 milyon** nüfusa ulaşmayı planlamaktadır. Rusya'nın ve özellikle de ABD'nin son derece rahat-

sız olduğu bu durum, barışçıl yollarla önlenemez bir trende girmiştir.

ABD emperyalizmi, henüz askeri açıdan (**AGSP**) tehdit edici boyut kazanmayan bu süreci, müttefikleri İngiltere ve Rusya'ya da çıkar birliği gereği içine bir biçimiyle de olsa dahil ettiği **NATO** vasıtasıyla kontrol etmeye çalışmaktadır. İngiltere'nin **euroya** NATO'nun **AGSP**'ye itiraz ve müdahalesi belli ölçüde etkili olsa da AB emin adımlarla yol almayı sürdürmektedir.

Dünya halklarının köleleştirilmesi, sömürülmesi ve ezilmesinin en azılı temsilcileri olan Avrupalı devletler, serbest rekabetçi dönemden teknelci aşamaya geçildikten sonra daha da azgınlaşmış ve gerek birbirleriyle gerekse de başta ABD olmak üzere diğer emperyalistlerle giriştikleri kapışmada faşizm ve gericiliğin bütün versiyonlarını yaratma ve kullanmada maharetlerini ortaya koymuşlardır. Bugün dünyadaki gelişmeler karşısındaki duruşları ve uygulamaları da bunu bariz biçimde ispatlamaktadır.

Avrupa'nın göbeğinde **Yugoslavya**'nın parçalanması ve baştan aşağıya yangın yerine çevrilerek yüzbinlerce insanın öldürülmesi, **Irak, Afganistan** ve **Filistin**'in kana boyanması, **Ruanda**'dan **Endonezya**'ya milyonlarca kişinin boğazlanması vb. gibi birçok yakın tarihe ait örnek; hep AB'li emperyalistlerin aktif katılım ve/veya desteklerinin ürünüdür.

11 Eylül'den vazifeyi sadece ABD değil, AB önderliğine soyunan **Almanya** da çıkarmıştır.(3) Avrupa'nın palazlanmış faşistlerinden **Fransız Le Pen** ve **Avusturyalı Jörg Haider**'in, “*Herkes benim dediğime geldi*” ve “*Avrupa liderleri benim politikaları-*

mi uyguluyor” gibi sözler sarf etmesiyle de anlaşılacağı üzere; anti-terör yasalarından, polisiye önlemlerin artırılmasına(4), mültecilerle ilgili kararlardan(5) temel hak ve özgürlüklere ilişkin kısıtlamalara kadar birlikte veya eşzamanlı düzenlemelere gidilmesi; AB emperyalizminin gerçek yüzü ve yönelimine ayna tutmaktadır.

Dünya çapında emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı bunalım, elbette ki AB'yi de sarsmaktadır.(6) Çare her zamanki gibi iki alanda aranmakta ve hem sömürge, yarı-sömürgelerdeki halklara hem de kendi emekçilerine yönelinmektedir. Avrupalı emperyalistler, **IMF, DB** ve **DTÖ**'nün bileşenleri olarak Türkiye dahil yarı-sömürgelerdeki sömürüyü daha katmerleştirici rolü ABD ile kolkola girerek oynarken, kendi halklarına gerek iktisadi gerekse de sosyal bakımdan yüklenmekten geri durmuyorlar.

AB Zirveleri'nde planlanmak suretiyle, tüm Avrupa ülkelerinde, emekçilere yönelik yaygın hak gasplarına gidilmekte, sosyal haklar tasfiye edilmektedir.(7) İşçi sınıfının ekonomik, demokratik ve sosyal kazanımları hızla eritilmektedir. Semirme süreçlerinin ucuz işgücü olarak en zorlu ve ağır işkollarında on yıllarca kanı emilen yabancı işçiler/göçmenler artık “**istenmeyen**” statüsüne yerleştirilmektedir.

Hakim sınıf sözcülerinden, her renkten reformiste kadar bütün AB yanlıları ve masalcılarının “**çok daha ileri**”, “**çok daha özgürlükçü**” vb. vb. “**cennet**” olarak sundukları topraklarda, durumun hiç de öyle olmadığı günümüzdeki en önemli delillerinden birisini emekçilerin ve kitlelerin mücadeleleri oluşturuyor.(8) Avrupa'da düzenlenen küreselleşme karşıtı gösterilere her seferinde daha da artan sayıda ve **yüzbinlerce** kişi katılıyor. Kitlelerin düzenden ve düzen partilerinden beklentileri azalmaktadır.(9)

Özet olarak, AB devletleri; ülkemizdeki siyasal-sosyal-ekonomik sisteme,

faşist rejime göre nitelik değil, nicelik olarak daha “**ileri**” bir düzene sahiplerse de bunu, burjuva demokratik devrimin yapılmış olmasına ve sömürge, yarı-sömürge ülkeleri sömürmelerine borçludurlar. Bu durum, oralardaki düzenin gerçek anlamda demokratik, özgürlükçü, adaletli vb. özellikler taşıdığına değil, sadece gericiliğin **koyuluk** derecesindeki farka karşılık gelmektedir. Kaldı ki yukarıda özetlediğimiz gibi, süreç AB devletlerini daha da gericileştirmekte, emperyalistler arası çelişkilerin artmasına paralel **faşizmin** ayak sesleri de duyulmaktadır.

Marx ve Engels yoldaşların başlığa çıkardığımız sözlerindeki anlam, AB ülkelerindeki özgürlüğün varlık koşulunu da nitelendirmektedir.

En fazla, şimdiki tipik **sömürgecilik** ürünü GB statüsü ile eklemlendirilen bir konumda tutulacak olan Türkiye'nin hakim sınıfları, emperyalistlerle zaten komprador nitelikleri gereği tam bir entegrasyon içindedirler. Emperyalistlerin elbette ki böyle bir rejimden yana olmaları ve AB üyeliği sevdasını yaşatmaya devam etmeleri, onların ve uşaklarının çıkarlarıyla çok yönlü örtüşmektedir.

Dipnotlar

1- İstemihan Talay, Kültür Eski Bakanı, 09.07.02, “Hedefimiz ‘AB ile bütünleşme süreçlerini tamamlayacak ve ekonomik bunalımı aşacak bir kadro karşımıza geldi’ dediğimiz bir fotoğrafı, bir tabloyu, bir birlikteliği yaratmaktır.”

2- Lenin, Emperyalizm, Emperyalizmin Eleştirisi, “Hangi biçimi alırsa alsın; bir emperyalist koalisyon diğerine karşı ya da tüm emperyalist güçleri kucaklayan tek bir ittifak, savaş dönemleri arasındaki bir ateşkesten başka bir şey değildir. Barışçıl ittifaklar savaşın zeminini hazırlar ve kendileri de savaşlardan doğarlar.”

3- Gerhard Schröder, Almanya Başbakanı, Pekin, 03.11.01, “11 Eylül felaketi aynı zamanda bize de

bir şans yarattı. Bu şans dünyanın yeniden düzenlenmesidir.” Daha sonraki günlerde “Almanya'nın tali bir oyuncu olmaktan ibaret olan 2. Dünya Savaşı sonrası rolü **kesin olarak** sona ermiştir.”

4- AB ülkeleri Nisan '02 sonunda sınırların korunması için ortak bir güvenlik örgütü kuracaklarını açıkladılar. Avrupa çapında polise, tüm e-mail, cep telefonu mesajlarını, telefon kayıtlarını izleyebilme, herkesin internete dolaştığı adreslerini kişisel şifrelerini elde etme hakkı verildi.

5- AB Zirvesi Sevilla, 22.06.02, “Üçüncü ülkeler ile geri iade anlaşmaları yapılacak, sınırlarda güvenlik ağı oluşturulacak.”

6- AB ülkelerinin son bir yıl içindeki kişi başına GSMH'nda düşüş görülmektedir. **Almanya**'daki oran **-1**, **Fransa**'daki ise **-0.6** olarak gerçekleşmiştir.

7- Avrupa Sendikaları Konferansı 05-06.06.02, “Avrupa'da sosyal ilişkiler **hızla** kötüleşiyor. Hükümetler tek taraflı bir biçimde var olan yasaları ve sosyal güvenliği değiştirerek ve geriletterek işçi haklarına saldırıyorlar.”

8- İtalya'daki çalışma yasasındaki iş güvencesi ile ilgili maddelerin değiştirilmesine karşı 21 milyon işçinin 20 milyonunun katıldığı genel grevin ardından, son bir ay içinde; sosyal güvenlik sistemini tasfiye etmeyi amaçlayan yasa tasarisına karşı Yunanistan'da (18.06.02) ve işsizlere yönelik yeni hak gasplarına karşı İspanya'da (20.06.02) yüzbinlerin, milyonların katıldığı genel grevler yapıldı.

9- Son 20 yıl içinde ulusal seçimlerde oy kullanma oranı, 20 emperyalist ülkenin 18'inde düşmüştür. Azalma oranı, İsviçre'de %39, Fransa'da %19, Almanya ve İngiltere'de %11'dir. AB ortalaması ise %15'i bulmaktadır.

İstanbul Belediyelerinde 2002 yılı toplu sözleşme ve sonuçları

Toplu sözleşmeler sınıf mücadelesinde ekonomik talepler ile siyasal taleplerin birleştiği en iyi dönemlerdir.

Bu dönemin önemini doğru kavradığımızda, yapılabilecekleri de doğru zemine oturmuş oluruz.

2002 yılında İstanbul'da biten ve devam eden sözleşmeler bugünkü sürecin kendisine cevap vermiyor. Tam da bildiğimiz ve süregelen toplu sözleşme düzenine uygun bir durumda gidiyor. Oysa Belediye-İş 2000 yılında toplu sözleşme süreçlerindeki mücadeleciliği, kendi içindeki örgütlülüğü, dışındaki sorunları da dile getiren hatta dışındaki kurumları da sürece katan tutumuyla mücadelede önemli bir yere sahiptir. Öyle ki 2000 yılı Toplu Sözleşmesi, sürece önemli kazanımlar bıraktı. Sendikal hareketin dibine vurduğu dönemde, işçisiyle bütünleşen, sürece katan, onlarla birlikte yürüyen o mücadelecilik çizgi, 2002 yılında öne çıkmadı. Koşullar 2000'den çok farklı değildi. Hatta siyasal durum işçilerin lehine evriliyordu. Sorun bu dönemde iç örgütlülüktü.

Toplu sözleşme dönemine

2 ay önceden başlayan TES-İŞ sendikası önemli bir dezavantajdı. Ve de toplu sözleşmenin bitirilmesinde etkin bir rol oynadı. Ancak işin esası böyle değil. Çünkü TES-İŞ bundan önce de vardı. Soruna böyle bakılmayınca ve sözleşmenin bitirilmesi olarak düşünüldüğünde ortaya çıkan tablo bu olur.

Bunun dışındaki bütün düşünceler ya da farklılıklar ya eksik ya da doğru kavranmamış olarak düşünülür. Bundandır ki aynı işveren karşısında aynı sözleşmeleri bile yapamayan, birlikte hareket edemeyen, mekanizmaları oluşturmamışlar bu toplu sözleşmelerde başarılı olamazlar. MİKSEN (Mahalli İdareler İşverenler Sendikası) Büyükşehir ve çoğunlukla ilçe belediyelerin üye olduğu bir kuruluş. Bu kuruluş farklı sendikalar olsa bile hepsinin karşısına aynı sözlerle, aynı politikalarla çıkıyor. Yaşadığımız süreç bize gösteriyor ki sorunlar karşısında hem kendi içimizde aynışmak hem de dışımızdakilerle işverenler karşısında ortak hareket etmeyi sağlamak gerekiyor. Bunu biliyor ve yapmıyorsak

durumu niyetlerle açıklayamayız. Yaşanan durum öğreticidir. Bundan sonra da kalan sözleşmelerde çıkacak sonuçlar bellidir. Bu sürecin başka eksik yanı ise TİS'lerin tamamen ücrete endeksli olmasıdır. Hizmet iş kolunda buna yönelik yeni politikalar geliştirilmelidir. Özelleştirme her yerde olduğuna göre, ücretlerinin ise bütün yerlerde 250 milyon, asgari ücretin 80 milyon olduğu yerde, sendikalı işçiler ve sendikalar ücret politikası dışında başka çözümlere yönelmeli.

Bunlar:

1- Bütün işçilerin ücretlerinin aynı noktaya çıkarılması politikası geliştirilmeli,

2- Aynı ücretleri alanların, aynı koşullarda çalışması öne çıkartılmalı,

3- Toplumun genel sorunlarını TİS'lerde ve genel mücadele süreçlerinde öne çıkartmalıyız. Örneğin (Su, gaz, İETT zamları ile belediyelerde yaşanan yolsuzluklar gibi),

4- Tüm bunların yaşama geçirilmesi için yapılacak eylem ve grevlerde kullanılacak araçlar halkın da kabul göreceği bugün açısından özelleş-

tirme karşısında işin istenmesidir. Bu yolsuzluğun olduğu bir dönemde geniş halk kesimleri tarafından önemli oranda desteklenir. Bunların kazandıracağı iki önemli nokta olacak.

Birincisi, **Sendikal harekete güvensizliğin olduğu yerde önemli bir çıkış olacak.** İkincisi, **Toplumun önemli dinamik kesimlerinin desteğini alacak.**

Şimdi sözleşmenin olumsuz olarak nasıl etkiler bırakacağına bakalım.

TİS'ler bitmeden önce TES-İŞ'le ortak bir eylem düşünülmesi doğru ve herkesin kabul gördüğü bir eylemdir. Ancak bunun yapılmaması, birden Bayram Meral'in sözleşmede isminin olması tam da bugüne kadar olan sonuca bir yenisini ekledi. Bayram Meral şahsında sendikal durum önemli oranda statükocu olarak biliniyor. Belediye -İş ise bunun dışında yeni yeni olumluluğa evrilmeye çalışıyor. Fakat bu sözleşme sonucu bu durumu önemli oranda geri noktaya itmiştir.

Her eylemin kazanımlarını gözardı etmemek lazım. Buna göre, sendikanın her

hareketinde kendini sunan, katan, sorunları paylaşanlar, bu dönemde önemli oranda zayıf düşmüşlerdir. İkincisi TİS'ler biterken temsilci ve üyelerle paylaşılmadı. Ayrıca TİS'de mevcut bulunan ve kazanım olarak duran kıdem ve taban gibi maddeler kaybedilmiştir. Bunların ortaya çıkardığı sonuç iyi ücret iyi sözleşme, az ücret kötü sözleşme sonucuna götürür.

Oysa bu durum doğru değil. Doğru olsaydı Toplu Sözleşmelerle çalışan sendikalı işçilerin aldığı ücretler ülkemizdeki genel çalışanların iki ya da üç katı kadardır. Bu durum sendikalı işçilerin sendikalarına güvendirir ve mevcut sendikal krizler yaşanmazdı. Oysa durumun böyle olmadığını herkes bilir. Az ücret olabilir. Hatta başka şeyler de kaybedebilirsiniz. Ancak bu kayıpları kazanacak örgütlü gücünüz mekanizmalarınızı kaybetmemişseniz kayıp yoktur. Sonuç olarak kaybedilen örgütlülüktür. Çözümü ise sonuçların içinde.

DDSB'li bir işçi

Bilinç

Kuruluşundan günümüze değin bunalımlar, krizler, darbelerle debelelenen Türk devleti her geçen gün biraz daha batmakta, biraz daha tükenişe, bitişe gitmektedir. Son dönemde ortaya çıkan, ancak adresi devleti gösteren hükümet krizi (ki özünde devletin yönetememe krizi) giderek derinleşiyor.

(1920-1946) Kemalist diktatörlüğün temsilcisi CHP tarafından yoksulluğa, baskıya, katliama, sömürü ve sefaletle mahkum edilen çilekçilik emekçi halkımız, 1946 sonrası sözde çok partili sisteme geçiş ve CHP içinden çıkan demokrat partiyle baskı, sömürü, katliam, talan politikalarını daha da pervasızca artırmış, içte tüm muhalif güçleri geleneksel yöntemle faşist politikalarla sindirmeye; dışta ABD ile ekonomik, siyasi, askeri anlaş-

malarla ülkeyi 2. paylaşım savaşı sonrası güçlenen ABD emperyalizminin kucağına bırakmıştır. Cumhuriyetten günümüze kadar 57 hükümet kurulmuştur. Yani her yıla bir hükümet düşüyor ancak hiçbirinde gerçekte halkı temsil etmemiştir. Yapay ve sözde demokrasiyle yapılan seçimlerle iktidara gelen partiler siyasal propagandalarını ve halka verdikleri vaatlerini yerine getirememiş ve iktidar olamamışlardır. Sürekli faşizmin paravan görevini görmüşlerdir. İktidar olamamıştır, gerçek iktidar komprador burjuvazi ve toprak ağaları iktidarını sağlayan devlettir, bürokrasidir. Önder yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın dediği gibi parlamentarizm Kemalist faşist diktatörlüğün maskesidir, bunun içindir ki devlet (60-71-80)'de olduğu gibi düdüğü çalıp

Devletin yırtıkları dikiş tutmuyor

oyunu bitirip maskeyi fırlatıp atabilmektedir. Son 20 yılda 1980 sonrası YDD, küreselleşme, neo liberal politikalar doğrultusunda devlet sözde "yeniden yapılanma" sürecine girdiğini iddia etse de özde geleneksel yapısını sürdürmektedir. Siyasi partiler arasında, partilerle devlet arasında, partilerle devlet bürokrasisi arasında, asker, ekonomi, siyaset arasında her ne kadar belli bir uyum görünse de içten içe cadı kazanları kaynamakta, tam bir klik savaşı yaşanmaktadır. Aralarındaki sömürden hangi kliğin daha fazla pay alacağı mücadelesine tekabül eden it dalaşı kendi krizlerini derinleştiriyor. Diyalektik

yasaya göre kriz ve çelişkiler keskinleşip derinleştikçe çatışmalar artacaktır bizlere tarihsel olarak düşen görev bu çelişki ve çatışmaları bulduğumuz alanlarda daha da derinleşmesine katkıda bulunmak başta işçi sınıfımız, yoksul köylülük, tüm emekçi halkımızın kurtuluş teminatı olan Demokratik Halk Devrimi taşlarını döşemektir. Bunu nasıl yapacağız?

Kendimizi tanıtarak, göstererek, boyumuz posumuz fiziğimizle değil, düşüncelerimizle politikamızla, siyasetimizle ve örgütlülüğümüzle bunun kitleler içinde geniş propaganda ajitasyon yöntemiyle ciddi yol alınacağı orta-

dadır. Ancak mevcut duraganlık, tutukluk ruh halinin kafalarda aşılması gerekiyor. Statik duruşların parçalanması gerekiyor; son yıllarda zaafa uğrayan kolektif yaşam ve mücadele ilkemizin güçlendirilmesi gerekiyor. Bunun da gerçekleşebilmesi için ilkelimizden aldığımız gıdayla kendimizden başlayarak iradi müdahale sürecini işletmeliyiz. Bugün gerçekten rüzgar bizden yana esiyor. Ancak bu rüzgarı ne kadar yelkenlerimizle doldurup devrime yol alabiliyoruz? 57. Hükümet hakim sınıfların kendi aralarında oluşturdukları emekçilere yönelik topyekün yapılacak saldırı hücumetiydi. İradi, hukuki, siyasi, ekonomik, askeri büyük ölçüde misyonunu oynadı kazanılmış hakların budanması milyonlarca işçinin işten atılması, sansür,

sürgün, siyasi tutsaklara hücre saldırısı, okulların kışlaya çevrilmesi, sendikaların işçiye yabancılaştırılması, devlet kurumlarına dönüştürülmesi bu dönemde yapıldı. Süreç ve koşullar diğer alanlarda olduğu gibi işçi alanında da yol almamız için son derece elverişli koşullar, olanaklar sunmaktadır. Meselenin özü binlerce kez yinediğimiz; doğruluğu yaşamın pratiğinde kanıtlanmış politikalarımızı anın, sürecin ihtiyacına cevap verecek şekilde uygulamak; günü birlik ihtiyaçlar peşinde enerjini tüketmeden (yürünecek uzun yola nefesi yayararak) ancak güncel ihtiyaçları da örgütleyerek, bunları orta uzun vadeli hedeflerin parçası haline getiren planlı bir yönelimi faaliyetimize hakim kılmaktır.

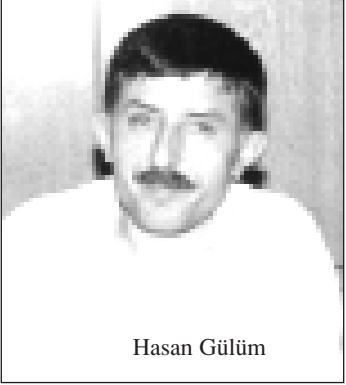

Büyükşehir belediyesinde TİS imzalandı

Belediye İş Sendikasının örgütlü olduğu işyerlerinden Büyükşehir Belediyesi, Maltepe ve Adalar'da Toplu İş Sözleşmesi imzalanırken diğer ilçelerde uyuşmazlık devam ediyor. Yine TİS görüşmelerinin devam ettiği Genel İş'in örgütlü olduğu ilçelerden Bahçelievler ve Beşiktaş belediyelerinde grev kararı asıldı. Görüşmelerin geldiği aşama ile ilgili Belediye İş 2 Nolu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**, Mali Sekreter **Ercan Gürünlü** ve Genel İş 2 Nolu Şube Başkanı **Mehmet Karagöz**'ün görüşlerini aldık.

-Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri şu anda hangi aşamada?

Hasan Gülüm: Belediye İş

Hasan Gülüm

Sendikasına bağlı yerlerden İstanbul Büyükşehir 7 Temmuz 2002 tarihi itibarıyla bitti. Ancak İSKİ'nin imzalamaması gündeme geldi. Geri kalan ilçelerin tamamında görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Önümüzdeki günlerden itibaren grev kararları asılma-ya başlanacak.

-Büyükşehirde sonuçlanmasında Türk-İş'in etkisi oldu mu? İşçilerin buna yaklaşımı nasıl oldu?

Türk İş Büyükşehir'deki görüşmelerde bitirilmesi yönünde önemli rol oynadı. Bitirilmesi sonucunda işçilerde büyük bir hoşnutsuzluk var. İSKİ'de işçilerin ücretlerinde farklılıklar var. 15 milyon ile 18 milyon arasında değişen ücret var. Bunlar hepsinin eşitlenmesini istiyorlar. Sözleşme henüz bitmedi. İşçilerin hoşnutsuzluğu genelde ücret yönünden değil. Sürecin kendileriyle paylaşılmadığı ve geline nokta ile ilgili kendilerinin bilgilendirilmediklerini söylüyorlar.

İşçiler sözleşme süresince 'Bayram Meral geldiye bu sözleşme biter' dediler. İşçilerden her 10 kişiden 6'sından aldığımız değerlendirme buydu. Mevcut yönetimler bu noktada çok daha hassas davranmalıydı. Sözleşmenin yarattığı bir motivasyon eksikliği oldu. Bunun genel örgütlülüğe de yansıtacağımı düşünüyorum.

Bir TİS geleneğimiz var bizim. Geline nokta işçilerle tartışsınız. Bu noktanın gerekliliğini anlattırınız. Onlar bunu anlar.

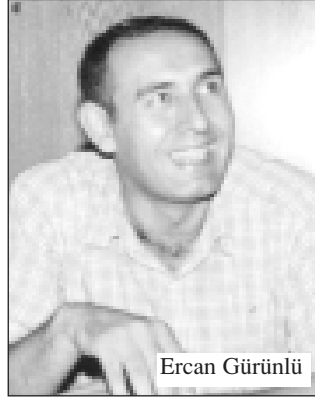
Genel sendikal harekete zaten bir güvensizlik var. Önümüzdeki süreci örgütlemeye bu yönlü epeyce sıkıntı yaşayacağımızı düşünüyorum.

-Büyükşehirin dışında diğer yerlerde uyuşmazlıkla sonuçlandı diyorsunuz. Neden belli bir ortaklık, ortak duruş sağlanamıyor?

Bu, ilçelerin özgül durumlarıyla ilgili. Bu konuda Büyükşehir ve etrafındaki belediyeler en zayıf belediyeler. Önümüzdeki dönemde bu farkın ortadan kaldırılması gerekiyor. Bizim dışımızdaki sendikalarla da belli bir ortaklık sağlayamadık. Bu da bir etken.

-Anlaşmanın sağlanamadığı bölgeler nereler, buralarda grev kararı alındı mı?

Büyükşehir'in dışında Maltepe bitti. Adalar bitti. Bunun dışında ilçe anlamında bütün ilçeler duruyor. Bizim sendikamıza bağlı Şişli, Avcılar, Bakırköy, Zeytinburnu, Güngören, Bayrampaşa, Gazi Osman Paşa, Ümraniye ve Üsküdar'ın tamamı duruyor. Ayın 15'inde grev kararlarını alacaklar. Karar alınan yerler Güngören, Avcılar, Zeytinburnu, Bayrampaşa, GOP. 5 yerde grev kara-

Ercan Gürünlü

ğeri sendikalarla olan birliktelikle-riyle pekiştiriyordu. Bu süreç bundan uzak bir seyir izliyor. Bizim iş kolumuzda grev yaptığımızda 3 yevmiyemiz kesiliyor. Bu tarafta birileri yevmiyesini feda ediyor, sınıfın genel çıkarları doğrultusunda. Diğer bir tarafta sendikal cepheye bu işçilerin fedakarlığını bir yere kanalize etmede ciddi bir duruş yok. Büyükşehir ayağı çok zayıf kaldı. TİS belediye işçileri açısından ciddi anlamda bir kayıp oldu. Kayıp olan nedir? TİS'in maddeleri. Bir bedel ödüyorsunuz bir hak kazanıyorsunuz. 20 yıllık politikanızı, kazandığınız bu hakları bir kenara bırakıp sözleşmeyi imzalıyorsunuz.

rarı astı. Bu konuda gelinen aşamayı değerlendirir misiniz?

Mehmet Karagöz: Örgütlü olduğumuz ilçelerde arabuluculuk süreci bitti. Beşiktaş ve Bahçelievler'de grev kararını astık. Diğerlerini de sanıyorum önümüzdeki günlerde asacağız. TİS'lerin bizde tıkanma noktası ücret yönünden olmuyor. İdari maddelerden oluyor. Yani bizim için ücret ikinci planda geliyor. Ücretle ilgili karşı tarafın herhangi bir talebi de yok. İdari maddeler imza altına alınmadan sözleşmemiz kesinlikle bitmeyecek.

-Şu anda Beşiktaş ve Bahçelievler'de greve başladınız mı?

Grev sürecine girildi. 60 günlük bir süre var önümüzde. Grev kararı asıldıktan 6 iş günü içinde işverenin itiraz etme hakkı var. Bu olmadığında 60 gün içinde grev yapabiliriz. Şu anda henüz grev yapma kararı almadık.

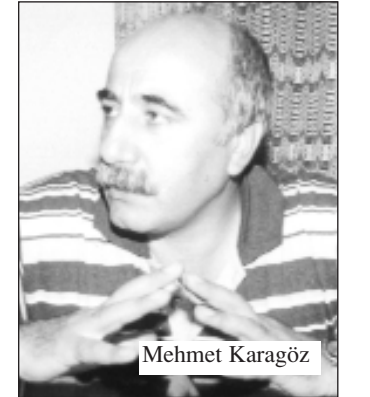
-Büyükşehir belediyesinde sözleşmenin imzalanmasının size ne gibi etkileri oldu?

Aynı ilde yaşıyoruz. Aynı koşullardayız. İşçi arkadaşlarımızın yapmış olduğu iş de aynı. O bazda bakıldığında etkili oluyor tabii. Ama sonuç olarak orası Anakent

hirin bitirilmesinin nedeni de bu.

-Belediye İş'le aynı işkolunda çalışıyorsunuz. Neden belli bir ortaklık sağlanamadı?

Her iki tarafta da dialog eksikliğinden kaynaklı bazı eksiklikler oldu. Geçen dönem ortak hareket edildi. Ortak eylemler örgütlendi. Bu eylemlerden işverenlerin korktuğu kadar bürokrat sendikal anlayışlar da korktu. Parçalamak için çeşitli yöntemler buldular. Kendilerine daha yakın şube başkanlarını etkilediler. Yani tepedekilerin yapmış olduğu yanlışlık tabana yansıdı. Biz bir araya gelemedik. Geçen dönem bir araya gelebilmemizin en büyük etkisi

Mehmet Karagöz

rı alındı. Önümüzdeki günlerde grev kararları asılacak. Büyükşehir bittikten sonra ilçelerimizden bir kısmında grevlerin olabileceğini düşünüyorum. Bunlardan Güngören, GOP, Üsküdar; nedenleri ise İstanbul'da en düşük ücretlerin olduğu yerler buralar.

İŞÇİLERİN KAZANILMIŞ HAKLARI GASPEDİLİYOR"

Ercan Gürünlü: TİS'in başlamasıyla birlikte Belediye İş genel anlamıyla aktif bir yönelim sergiliyordu. Bu aktif yönelimi de eylemleriyle, görüşmeleriyle, di-

nuz. Belediye İş'in 20 yıllık "eşit işe eşit ücret" politikası vardır. Bu politikayı dengeleyen maddeler de kıdem ve taban tazminatlarıdır. Yani işçiler sözleşmeye bakarken şunu rahatlıkla söylüyorlar; "Biz %35'lik zam istemedik. Biz kıdem ve taban tazminatlarımızı istedik. Daha az bir zamma razı olabildik." Kısacası belediye işçisinin genel anlamıyla takıldığı nokta kazanılmış haklarının gaspedilmesi oldu.

"BİZİM İÇİN ÜCRET İKİNCİ PLANDA"

- Genel-İş iki ilçede grev ka-

Belediyesi ve başka bir sendikaya bağlı bir işyeri. Biz kendimizi onlarla kıyaslamıyoruz. Ücretle ilgili problem şu ana kadar karşımıza çıkmadı. Zaten şu an bizde Bakırköy, Avcılar, Zeytinburnu'ndaki işçilerimizin aldığı ücretler büyükşehirde imzalananın çok üstünde. MİKSEN'in örgütlü olduğu işverenler cephesi İstanbul'da 34 ilçede tek tip bir sözleşme yapmayı düşünüyorlar. Bu kesinlikle kabul edilecek birşey değil.

TİS'lerin daha iyi olabilmesi için muhakkak ortak bir hareket sağlamalıyız. Aksi takdirde işverenler tek tek avlıyorlar. Büyükşehir-

İstanbul Emek Platformuydu. İEP çatısı altında birleşen sendikacı arkadaşlarımızın hemen hemen hepsi sınıf sendikacılığı anlayışıyla bir araya geldi. Bundan sonra da olmayacak diye birşey yok. Masa başında ortaklık sağlayamayabiliriz ama eylemlerde ortaklığı yakayabiliriz. Grevlerde dayanışmalar sağlayabiliriz. Birileri istemese de bu olur.

Sınıfa inanan siyasi yapılar olarak değişik çatılar altında da olsak işçi sınıfının sorunlarının çözümünde ortaklaşma gibi bir derdimiz olmalı.

- Bu ayın 21'inde Genel Kurulunuz var. Böylece bir süreçte grev aşamasındayken mücadelenin içe yönelmesini ve enerjinin Genel Kurul'a aktarılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu kendi iç sorunumuzdur. Yıllardan beri sınıf sendikacılığı yaratma çabalarımız oldu. Ama bunu bir türlü beceremedik. Mevcut yönetimle bizim aramızda fark da bundan kaynaklandı. Ya bu mantık devam edecek ya da yeniden bir yapılanmaya gideceğiz. Genel İş'in içinde yeniden yapılanma istiyoruz. Düşünce itibarıyla yenilenmek istiyoruz. Bizim Genel Kurulumuzun amacı da bu. Sınıf sendikacılığının temellerini atıp sınıf açısından yararlı olan siyasal yapıları bir araya getirmek istiyoruz. Biz iş arkadaşlarımıza ne kadar doğru öneriler yapabilirsek işçilerin sahiplenmesi de o derece iyi olur. Yani biz Genel Kurula ne kadar ihtiyaç duyduğumuzu onlara anlatıyoruz.

Tarımın imhasında son darbe; tarımsal KİT'ler özelleştiriliyor

IMF'ye verilen her niyet mektubunda küçük üreticinin ezilmesi ve tarımın imha edilmesi ile ilgili mutlaka bir dayatmanın yer aldığı bu koşullarda işlenmesi ve açıklanması gereken en önemli konulardan biri de tarımsal KİT'lerin özelleştirme kapsamına alınarak tarıma yönelik bir darbenin de buradan vurulmak istenmesidir.

2001 yılının başlarında ortaya çıkan ve o günden bugüne egemenlerin "bitti bitecek" dedikleri ancak her geçen gün daha da derinleşen ekonomik krizin en önemli etkilerinin yaşandığı alanlardan birini de tarım sektörü oluşturuyor. Özellikle küçük üreticiyi ezme planları dahilinde gündeme getirilen "tarımın yeniden yapılandırılması" projesi bundan yıllar öncesine dayanıyor. 1997 yılı başlarında amaçları iyice açığa çıkan bu programın ilk adımları arasında tarımda sübvansiyonların kaldırılması, özellikle fındık, çay, tütün, pamuk üretimine kısıtlamaların getirilmesi, taban fiyatlarının maliyetin dahi altında tutulması, tarımsal KİT'lerin özelleştirme kapsamına alınması vb. yer alıyor. IMF'ye verilen her niyet mektubunda küçük üreticinin ezilmesi ve tarımın imha edilmesi ile ilgili mutlaka bir dayatmanın yer aldığı bu koşullarda işlenmesi ve açıklanması gereken en önemli konulardan biri de tarımsal KİT'lerin özelleştirme kapsamına alınarak tarıma yönelik bir darbenin de buradan vurulmak istenmesidir. Bu konunun gündeme oturması ve tartışılır bir hale gelmesi özellikle şeker ve tütün yasalarının meclisten geçirilmesinin ardından başlamıştır. Çünkü şeker yasası ile kamu şeker fabrikaları, tütün yasası ile de TEKEL fabrikaları özelleştirme kapsamına alınmıştır. Ayrıca bunların dışında EBK, SEK ve Yem sanayiinde de özelleştirmeler dayatılarak tarım sektörünü doğrudan etkileyecek özelleştirmeler de yapılmak istenmektedir.

Bu sektörleri tek tek incelediğimizde özellikle şeker ve tütün sektörünün Türkiye için oldukça önemli olduğunu görebiliyoruz. Öyle ki Türkiye'de 500 bin üretici sadece şeker pancarı üretiminden geçimini sağlamaktadır. Türkiye'de 27 devlet ve 3 adet özel şeker fabrikası bulunmaktadır. Ve 2000 yılı itibarı ile bu fabrikalarda 1044 adet idari personel, 450 adet Ziraat Yüksek Mühendisi, 164 adet Makine ve Elektrik Yüksek Mühendisi, 69 adet İnşaat Mühendisi çalışmaktadır. Ayrıca şeker fabrikaları 7932

adet daimi işçi istihdam etmektedir. **Bu fabrikaların özelleştirilmesi buralarda çalışan yüzlerce işçinin de işinden atılması ve krizin derinleşmesi anlamına gelmektedir.** Bu fabrikaların zarar ya da kar etmesi tamamen devletin güdümünde olduğu için buraları zarar ediyormuş gibi göstermek ya da gerçekten zarar ettirmek de yine devletin kendi ellerindedir. Özelleştirme kapsamına aldığı ya da almayı düşündüğü birçok fabrikayı her türlü yöntemle yalnızlaştıran ve böylece peşkeşine zemin hazırlayan devlet, şeker fabrikaları için de aynı oyunu oynamaktadır. Oysa bu fabrikaların özelleştirilmesi ile birlikte sadece şeker pancarı üreticileri ve fabrika çalışanları değil bunların yanında hayvancılıkla geçinen üreticiler de zarara uğrayacaktır. Çünkü fabrikalar pancardan artan %25 oranında pancar posasını ücretsiz olarak üreticiye vermektedirler.

Aynı şekilde tütün yasası ve bu yasa kapsamında TEKEL fabrikalarının özelleştirme kapsamına alınması da yine üretici ve çalışanı birlikte mağdur duruma sokmaktadır. **Türkiye'de 5001 köyde tütün üretimi yapılmakta ve yaklaşık 575.796 aile tütün üretiminden geçimini sağlamaktadır. Her aileyi ortalama 6 kişi olarak saydığımızda bu 1 milyon 400 bin kişinin aşsız kalması anlamına gelmektedir.** Yine TEKEL fabrikalarında çalışan yüzlerce işçi de işsiz kalacak ve bu da sürekli krize karşı önlem aldığı savunulan devletin kendi eliyle krizi iyice boyutlandırması ve derinleşmesinden başka birşey olmayacaktır. Üstelik TEKEL'in kar oranı yüksek bir kuruluş olduğu yapılan araştırmalar ile ortada olan bir gerçektir. **Tarım sektöründe özelleştirme kapsamına alınan kurumlar arasında Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri de bulunuyor.** Son olarak çıkartılan yasa ile birlikte devlet bu birliklerden çekildiği ve demokratikleştirdiği görüntüsünü vererek özelleştirmenin önünü açmıştır. Devletin tarımsal veya diğer KİT'lerde bulunması doğrudur. Ancak bu birliklerden kendisinin çekilerek ye-

rine yabancı şirketleri geçirmesi anlamına gelmemektedir. Yapılması gereken üreticinin üyesi olduğu birliklerin yönetiminde bizzat yer alması iken devlet farklı yöntemlerle kendisini aradan çıkartarak yerine efendilerini geçirmekte ve "demokratikleştirdiğini" ileri sürmektedir.

Yine bu niyet mektupları çerçevesinde kamuda istihdam fazlası olduğu savunula-

kası'nın özelleştirilmesi konusu 1997 yılında Türkiye'yi ziyaret eden Dünya Bankası heyetinin raporunda da yer almıştır. Bundan yıllar sonra Türkiye'de bankaların özelleştirilmesi kararı alınmış ve bunun ardından da Emlak Bankası ile Ziraat Bankası birleştirilerek bankaları tasfiyenin önemli adımlarından biri atılmıştır. Ve bunun nedeni olarak da Ziraat Banka-

darbe de gübre ve yem sektöründeki özelleştirmelerdir. Özellikle bitkisel üretimde verimi doğrudan etkileyen gübreleme, tarıma yönelik en önemli girdilerden biridir. Bugüne baktığımızda TÜGSAŞ ve İGSAŞ aracılığı ile gübre üretiminin devam ettiğini ancak bir yandan da özelleştirmeye yönelik ihalelerin devam ettiğini görmekteyiz. Bu özelleştirmeler gerçek-

rak kapatılmak istenen Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılacak olması da üretimi doğrudan doğruya etkileyen bir uygulamadır. Çünkü köylere gidecek hizmetlerin en başında üretici için yaşamsal öneme sahip olan su olmak üzere birçok ihtiyaç özelleşecek ve artık paralı bir hale getirilecektir. Üreticiler ihtiyaçları olduğu kadar değil paraları olduğu kadar tarlalarını sulayabileceklerdir. Özellikle sulamaya dayalı tarımın gerekli olduğu yerlerde bu sorun daha da boyutlu yaşanacak ve üreticileri zora sokacaktır.

Yine Ziraat Bankası'nın özelleştirilmesi de üretici için kara günlerin iyice perçinlenmesi anlamına gelmektedir. Kuruluş amacı üreticiyi kaldırmak, kredileri düzenlemek, dağıtmak vb. olan Ziraat Ban-

kası'nın zarar etmesi ve bu zararın kaynağı olarak da tarımsal desteklemelerden doğan görev zararları gösterilmektedir. **Oysa ki bankaların iddia ettiği zararların en büyük nedeninin bünyelerinde yaşanan yolsuzluklar ve hortumlamalar olduğunu hemen hemen herkes bilmektedir.** Burada şuna da değinmek gerekmektedir. Tarımsal üretimin diğer üretimlerden farkı belli bir zaman dilimini kapsaması ve ürünün paraya dönüşümünün en az bir yılı almasıdır. Örneğin sanayiide sürekli üretimde bulunup bunu nakite çevirme şansı varken tarım sektöründe bu mümkün olamamaktadır. Bu da köylünün üretim yaptığı koşullarda desteklenmesi gerekliliğinin altını önemle çizen bir diğer sebeptir.

Yine tarıma yönelik bir

leştirdiği noktada üreticiler tarım sektöründe yakıcı bir önemi bulunan gübreye ulaşamayacak, gübreleme parası olanın kullanabileceği bir destek olarak kalacaktır. Bunun dışında yem sanayiindeki özelleştirmeler de hayvancılıktan geçimini sağlayan yüzlerce insanın sefalet dolu bir yaşama adım atması demektir. **Ayrıca bunlardan ayrı tutulmaması gereken EBK ve SEK'te yaşanan özelleştirmeler de hem üreticiyi hem de tüketiciyi perişan etmeyi amaçlamaktadır.** Özelleştirmenin amacı hiçbir dönem söylenildiği gibi üretimi artırmak değildir. Krizden çıkmanın tek yolu üretmekten geçerken devletin üretim adına ne varsa bitirmeye çalışması krizin gerçek yaratıcılarını ve çözme konusundaki samimiyetlerini göstermektedir.

Devletin köylünün gırtlığına yapışan eli, intihar ettirdi

Ve bir intihar haberi daha. Kırşehir'in Kaman ilçesine bağlı

köyünde köylüler ar-tan mazot, gübre fiyat-ları ve sübvansiyonla-

buğday fiyatına denk düşerken bu oran bu yıl yani 2002'de 1 kg

buğday fiyatına 1,1 kg Amonyumnitrat fiyatına denk gelmektedir.

dağlara sığınan, günü gelip intihar eden, hapishanelere konulan, üretmez, hatta karnını doyuramaz hale gelen köylünün tek vebali ABD emperyalizmi ve onun has uşağı patron-ağalardır.

Köylü intihara itiliyor

Köylüye yoksulluk ve sefalet dayatan politikalar üreticileri intihara götürecektir kadar canından bezdirdi. Kaman'ın Ömerkahya köyünde intihar eden Üçler Yücel'in ölüm nedeni resmi kayıtlara "Tarım Kredi'ye borçlarını ödeyememesi" olarak geçti. 1999'da 3 kilogram buğday ile 1 litre mazot alan, 2002'de 1 litre mazot için 5 kilo buğday satmak zorunda kalan üretici, hükümetin uyguladığı politikalar yüzünden her gün yeni bir icra tehdidi

Nur Karabacak

ANKARA - Hükümetin uyguladığı IMF politikaları, üreticileri intihar ettirecek kadar canından bezdirdi. Kaman'ın Ömerkahya köyünde 42 yaşındaki Üçler Yücel tüfeğe intihar ederken, ölüm nedeni resmi kayıtlara, "Tarım Kredi Kooperatifi'ne olan borçlarını ödeyememesi" olarak geçti.

Türkiye Ziraatçılar Derneği, üç yıllık hükümetin tarımda ve ekonomide açtığı yaraların fotoğrafını çıkardı. Yapılan araştırmada, tüm destekleri elinden alan üreticinin intihar edecek kadar canından bezdirildiği ortaya çıktı.

Araştırmada, 1999'da 3 kilogram buğday ile 1 litre

Ömerkahya köyünde yaşayan 42 yaşındaki Üçler Yücel tüfeğiyle intihar etti.

Devletin köylüyü canından bezdiren tarımını imha politikaları Ömerkahya köyünde öylesine işliyor olmalı ki aynı köyden 5 köylü Tarım Kredi Kooperatifine borçlarından dolayı hapiste, 146'sı ise icralık. Borçlarını ödeyememenin çıkmazında olan köylüler bir yandan tutuklandıkları koşullarda çoluk-çocuğunun telaşındayken bir yandan da ölümlerinin nedeni olarak resmi kayıtlara "Tarım Kredi Kooperatiflerine olan borçlarını ödeyememesi" şeklinde not düşülmesi için adeta yaşamaya ayak diriyorlar.

Buğday üretiminin yapıldığı Ömerkahya

rın kesilmesiyle devletin adeta kendilerine ölüm fermanı çıkardığını söylüyorlar.

Son dönemde iyice gözden düşen DSP-MHP-ANAP hükümetinin tarıma yönelik son üç yıllık icraatlarının yarattığı şu sonuçlar bugün kimi hapiste, kimi icra kısıncında, kimi intiharın eşiğinde binlerce köylünün durumunu açıklıyor.

Türkiye Ziraatçılar Derneği'nin hükümetin son üç yıllık icratıyla ortaya çıkan tablo üzerinden yaptığı araştırmalara göre;

1999 yılında 3 kg buğday 1 litre mazot değerindeydi. 2002 yılında 1 litre mazotun karşılığı 5 kg. buğday, yine köylünün en çok kullandığı Amonyumnitrat gübresinin 2,6 kg'ı 1999 yılında 1 kg

Devletin bir acizliği daha; 13.5 milyonluk DGD

Ülkemiz toprakları her geçen gün emperyalistlere peşkeş çekilirken "üreticinin cebinden daha fazla ne çalabilirim" diye düşünen devlet doğrudan gelir desteğine yapacağı zammın miktarını açıklamaya hazırlanıyor. Geçtiğimiz haftalarda birçok üründe taban fiyatları açıklayarak üreticiyi hayal kırıklığına sürükleyen devlet hala üreticiden çalmaya devam ediyor. Aslında üreticiyi ürettirmemek anlamına gelen DGD'ye yapılacak zam noktasında Tarım Bakanlığı'nın yaptığı 13.5 milyondan fazla olmayacağı yönlü açıklaması yüzlerce üreticiyi kara kara düşünmeye zorladı. Hazinesinin de bu yönlü açıklamalarını "biz ne 13.5 ne de 15.5 istiyoruz. Biz devletin ürünlerimize destek vermesini istiyoruz" diyerek tepkilerini gösterdiler. Tarım Bakanlığı tarafından açıklanması düşünülen rakam bugünün koşullarında 13 litre benzine eşdeğer durumda. Geçtiğimiz yıllara baktığımızda 1997 yılı koşullarında 1 litre benzinin 2 kilogram buğdaya eşit olduğunu görüyoruz. Bugün ise üretici 5 kilo buğdaya ancak 1 litre mazot alabiliyor. Bir adet tüp alabilmek içinse 70 kilogram buğday satmak zorunda. Yani düşünülen fiyata üretici ancak 13 litre benzin alabilecek. IMF uşağı devletin tarımı tasfiye girişimleri de bu uygulamalarla birkez daha açığa çıkmış oluyor. Bu fiyatlarla üreticiyi bekleyen

sadece üretimin bitirilmesi, açlık, sefalet ve zulmün boyutlanmasıdır.

Son bir yıl içerisinde giderlere yapılan zamlara baktığımızda aşağıdaki tabloyu görüyoruz;

Ürün	Yapılan zam
Mazot.....	%45
Gübre.....	%70
İlaç.....	%300

Bu tabloya karşın buğdaya yapılan zam ise ancak %40 oranındadır. Üstelik imzalanan niyet mektuplarının sonuçlarından biri olarak bu yıl sadece 5 ürüne prim desteği yapılacak geri kalan hiçbir ürüne destekleme alımı yapılmayacaktır.

Üreticiyi ürününün karşılığını hiçbir şekilde alamayacağı taban fiyatlara mahkum eden devletin bu tavrına karşı ziraat odaları da oldukça tepkili. Balıkesir Ziraat Odası başkanı Sami Sözat yaptığı açıklamada bu politikaları IMF'nin hazırladığı "üreticiyi bitirme operasyonu" olarak tarif etti. İzmir Tire Ziraat Odası başkanı Halil İbişoğlu ise üreticinin derdinin pazarlık olmadığını ürüne destek istediğini söyledi. Bu yaşananlara bir tepki de Tür Köy-Sen'den geldi. Kazan Şube Başkanı yaptığı açıklamada "DGD üretimi değil üretimsizliği teşvik ediyor" dedi.

Devrimci ve sosyalist basını susturma saldırıları sürüyor

“Demokratikleşme” yaygaralarının ayyuka çıktığı bugünlerde DGM-Polis işbirliği ile yürütülen baskı ve sindirme politikasının son hedefi de Yeniden Atılım Gazetesi oldu.

Toplatmalar, para cezaları, kapatma kararları, keyfi büro baskınları ve talanları, gözaltı terörü, düzmece fezlekelerle tutuklama kararları, itirafçı ifadeleriyle hapis cezaları, kontrgerilla yöntemleriyle kaçırıp sorgulamalar, faili meçhuller... Hepsi de, devrimci ve sosyalist basının ve emekçilerinin yabancı olmadığı baskı ve yıldırma politikaları. Bu politikalarından herhangi birisine veya birkaçına hangi devrimci ve sosyalist basın ya da çalışmanı-

nın ne zaman ve ne şartlarda maruz kalacağına DGM'den ve Siyasi Şube polisinden başkası karar veremez.

“Demokratikleşme” yaygaralarının ayyuka çıktığı bugünlerde DGM-Polis işbirliği ile yürütülen baskı ve sindirme politikasının son hedefi de Yeniden Atılım Gazetesi oldu.

3 Temmuz akşamı Atılım Gazetesi'nin teknik işlemlerinin yapıldığı Etkin Ajans'a düzenlediği baskınla Halil Dinç isimli gazete çalışanını “hak-

kında arama kararı var” diyerek gözaltına alan İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube polisleri, bir hafta sonra 10 Temmuz'da bu sefer İstanbul 3 No'lu DGM'nin arama kararıyla; Atılım Gazetesi Merkez, Gazi ve Kartal Büroları, Etkin Ajans, Dayanışma Gazetesi Merkez Bürosu, EKB ve DMP'yi basarak toplam 14 kişiyi gözaltına aldı.

İHD'DE BASIN AÇIKLAMASI

Yeniden Atılım Gazetesi, Emekçi Kadınlar Birliği, Dayanışma Gazetesi, Demokratik Mücadele Platformu temsilci ve çalışanları 12 Temmuz 2002 tarihinde İstanbul İHD Şubesi'nde basın açıklaması yaptılar. Atılım Gazetesi Sahibi ve Yazışları Müdürü **Müge Molvalı** ile çalışanlardan **Necati Abay**, **Gökhan Özdemir**, **Gökçen Arabal**, **Nuran Doğan**, **Sevil Gültekin**, **Ali İhsan Topçu**, **Altan Koman** ve **Burcu Gümü**; Etkin Ajans'ın Sahibi **Nadiye Gürbüz** ile ajans çalışanlarından **Sonnur Sağlam** ve **Remziye Tursun**'ün Fatih'teki Etkin Ajans'ta, yine gazete çalışanlarından **Murat Güner** ve **Songül Akbay**'ın da gazetenin Merkez bürosunda keyfi biçimde gözaltına alındığının belirtildiği açıklamada, ayrıca Etkin Ajans'ta bulunan bilgisayarlar, arşiv ve fotoğraflara da el konulduğu vurgulandı.

“Susturamayacaksınız” sürmanşetiyle çıkarılan 13 Temmuz 2002 tarihli Yeniden Atılım Gazetesi'ni, izlemeye gelenlere dağıtan Atılım çalışanları, “...Bu baskınların amacının bizleri susturmaya yönelik olduğunu biliyoruz. Ve biz buradan bir kez daha açıklıyoruz: Şu an elinizde bulunan gazete, baskınlardan “şans eseri”

kurtulan bir avuç Yeniden Atılım Gazetesi çalışanlarının, gece saat 23:00'ten sonra yoğunlaştırdıkları emek ve çabanın yanısıra, bize olanaklarını sunan devrimci dostlarımızın gösterdiği dayanışmanın ürünüdür” dediler.

DEVİRİMCİ, SOSYALİST BASIN DGM ÖNÜNDE

Yeniden Atılım, Barikat, Devrimci Demokrasi, Kızıl Bayrak, Mücadele Birliği, Odak ve İşçi-köylü gazeteleri hazırladıkları basın açıklamasını okumak ve saldırıyı protesto etmek için 14 Temmuz 2002 günü İstanbul DGM önünde bir eylem yaptı. Saat 13:00'te İstanbul DGM önünde buluşan 20 civarındaki devrimci ve sosyalist gazete muhabiri, gözaltındaki arkadaşlarının DGM'ye getirilme esnasında fotoğraf makinalarını havaya kaldırarak hiçbir baskının ve terörün kendilerini yıldırmayacağı mesajını verdiler.

Açıklamada; tüm demokratik kesimler saldırılara karşı duyarlı olmaya ve devrimci dayanışma bilinciyle karşı durmaya çağrıldı.

Gözaltına alınan 14 kişi, 14 Temmuz akşamı serbest bırakıldı.

Hapishanelerde hak ihlalleri artarak sürüyor

Ankara: İHD Ankara Şubesi 3 Temmuz 2002 tarihinde Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde saat 12:30'da yaptığı basın açıklaması ile “**İç Anadolu Bölgesi Haziran Ayı Cezaevi Raporu**” başlıklı araştırmayı kamuoyuna sundu. İHD üyeleri ve diğer insan hakları savunucuları saat 12:30'da anıtın önünde toplanırken basın metnini İHD Ankara Şube Yönetim Kurulu üyesi **Saadet Erdem** okudu. Erdem açıklamada Sincan, Ulucanlar, Nevşehir, Ermenek, Eskışehir ve Adana Kürkçüler hapishanelerinde yaşanan kötü muame-

lelere dikkat çekti. Bu hapishanelerde tutsaklara yönelik belli başlı saldırıların tedavilerin engellenmesi, haber alma özgürlüklerinin ve posta iletişiminin kısıtlanması, savunma hakkının kısıtlanması olduğuna vurgu yapan Erdem ayrıca Sincan F tipi hapishanesinde 100 civarında tutsağın idarenin verdiği yemekten dolayı zehirlendiğini de sözlerine ekledi. Tutsaklara ayakta sayım ve askeri uygulamaların dayatıldığını ve kabul edilmeyince saldırıldığını belirten Erdem'in konuşmasının ardından raporlar dağıtılarak açıklama sona erdi.

Kandıra F Tipi'nde intihar(!)

Hücrelerin, tecrit edilmiş bir yaşamın birey üzerindeki sürekli anlatılan fizyolojik etkileri bugün olumsuz sonuçlarını vermeye başlıyor. Bu acı sonuçlardan biri de 14 Temmuz'da Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde yaşandı. 2 yıldır tutuklu bulunan DHKP-C tutsağı Volkan Ağırman tek başına kaldığı üç kişilik hücrenin merdiven boşluğunda asılı olarak bulundu. Hapishane idaresi Ağırman'ın intihar ettiğini iddia etti.

19 Aralık katliamından önce Ölüm Orucu 3. ekibinde yer alan 25 yaşındaki Volkan Ağırman operasyon sonrası Ölüm Orucu'na son vermiş, yaklaşık üç hafta önce de bağımsız olarak Ölüm Orucuna başlamıştı.

Volkan Ağırman'ın cenazesi 16 Temmuz 2002'de Cebeci Mezarlığı'nda ailesi ve dostları tarafından toprağa verildi. Öğle saatlerinde Gazi Cemevinde toplanan kitle buradan otobüslerle Cebeci Mezarlığı'na gitti. Volkan Ağırman, diğer Ölüm Orucu şehitlerinin yanında toprağa verildi. Mezar başında konuşma yapan baba Niyazi Ağırman “İntihara inanmıyorum, devlete bu konuda güvenmiyorum. Volkan devrimcidir. Ne mutlu bana ki bir devrimci babasıyım” dedi. Ayrıca oğlunun ölümüyle ilgili suç duyurusunda bulunacaklarını da sözlerine ekledi.

Hasta tutsaklar tedavi edilmiyor

Bese Ceylan

Haydar Ceylan
Hepatit B hastası.
Hastalığı ile ilgili
doktor raporu ol-
duğu halde teda-
visi bilinçli
olarak
engelleniyor.

Haydar Ceylan

F tipi hapishanelerde hasta tutsakların tedavileri bilinçli olarak engelleniyor. Ölüm Orucu'na son veren direnişçiler tedavileri tamamlanmadan tekrar hapishanelere götürüldü. Hapishane koşullarında tek başına yaşayamayacak olan tutsaklar hücrelerde ölüme terk ediliyor. Geçtiğimiz aylarda davaları sonuçlananlar arasında Ölüm Orucu direnişçileri ve Hepatit B hastalarının da bulunduğu tut-

halde tekrar hapishaneye götürüldü. Yine aynı dosyada yargılanan **Cem Demirbaş ve Haydar Ceylan**'a da müebbet hapis cezası verildi. Diğer tutsaklar **Saygın Sağnak, Celal Keleş, Erkut Cebeci ve Vural İlker Düzgün** ise üyelikten ceza aldılar. (Ergüt Cebeci, Celal Keleş ve Vural İlker Düzgün ölüm orucundan kaynaklı şartlı tahliye edilmişti.)

Müebbet hapis cezası alan tutsaklardan Haydar Ceylan Hepatit B hastası. Hastalığı ile ilgili doktor raporu olduğu halde tedavisi bilinçli olarak engelleniyor.

Ailesinin başvuruları da sonuçsuz kaldı. Doktorun raporuna göre mikrop kana karışmış. Tedavi edilmezse karaciğeri de etkileyecek. Oğlunun yaşamından endişe eden anne **Bese Ceylan** oğullarının biran

önce tedavi edilmesi için Kocaeli Savcılığı'na dilekçe ile başvurduklarını söyledi. Haydar gibi daha onlarca tutsağın da olduğuna dikkat çeken Bese Ceylan hapishane koşullarının insan sağlığını tehdit eder durumda olduğunu söyleyerek insanların bu konuda duyarlı olmalarını istedi.

Oğlunun hastalığı nedeniyle sürekli doktor kontrolünde ve düzenli diyet yapması gerektiğini söyleyen Bese Ana "mikrobun kana karıştığını söyleyen doktor en az 6 ayda bir doktora çıkarabileceklerini söylüyor. Bu süre çok uzun. Hiç olmazsa 3 ayda bir kontrol etmeleri gerek" diyerek havaların çok sıcak olduğunu, tutsakların haftada bir kantin ihtiyacının karşılandığı ve aldıkları herşeyin bir gün içinde bozulduğu koşullarda diyet yap-

masının mümkün olmadığını da sözlerine ekliyor.

Ziyaretlerde ailelere çok yumuşak davranıldığını da söyleyen Bese Ceylan, bunun amacının aileleri yanlarına çekmek, onları kazanarak haksızlıklara ses çıkarmalarını sağlamak olduğunu vurguladı. "Biz hala onur kırıcı aramalardan geçiyoruz. Cebimizdeki parayı dahi sınırlıyorlar. Kitap, dergi, gazete alırken çok keyfi davranıyorlar. Bize belki yumuşak davranıyorlar. Ama çocuklarımızı her türlü hakareti, işkenceyi yapmaktan çekinmiyorlar. Bunlara karşı ailelerin eskiden olduğu gibi duyarlı olması gerek. Biz ancak sesimizi çıkarırsak çocuklarımız orda daha rahat eder" diyerek herkesi F tiplerindeki hak gasplarına karşı duyarlı olmaya çağırdı.

Tayad'lı aileler basın toplantısı yaptı

Ankara: Çeşitli illerden Ankara'ya gelen TAYAD'lı aileler **14 Temmuz 2002** tarihinde İHD Genel Merkezinde bir basın toplantısı düzenlediler. Saat 12:00'de başlayan basın toplantısında ilk sözü İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül** aldı. Toplantıya EMEP Genel Başkan Yardımcısı **Haydar Kaya**, Mazlum-Der Genel Başkan Yardımcısı **Şinasi Haznedar**, HAK-PAR Genel Başkan Yardımcısı **Reşit Deli**, ÇHD Genel Başkanı **Hüseyin Biçen**, TMMOB Yönetim Kurulu üyesi **Mehmet Göçebe**, Aydın ve Sanatçı Girişiminden **Mehmet Özer** ve TAYAD'lı ailelerle birlikte ölüm orucu gazileri de katıldı.

Hüsnü Öndül şu an 25-30 kadar tutsağın ölüm orucunu sür-

dürdüğüne, her gün yeni ölüm haberleri duymamak için TAYAD'lı ailelerin başlatmış olduğu imza kampanyasına değinerek "insanların ölmemesi için girişimlerimizi sürdüreceğiz" dedi. Öndül'ün ardından sözü TAYAD adına **Şükran Ağdaş** aldı. Ağdaş "iki yıldan beridir tecrite karşı mücadele ediyoruz. Çocuklarımız ölüm orucundalar. Onlar yaşadıkları hergün ölüyorlar. Güneşe çıktıklarında titriyorlar. Herkesin bu yaşananlara ve tecrite karşı duyarlı olması gerekir" dedi. Ardından konuşan ölüm orucu gazisi **Özkan Güzel** de "insan sosyal bir varlıktır. Ancak tutsakların yaşadığı yerler birer mezar. F tipleri tabutluktur" dedikten sonra diğer katılımcılar da söz alarak yapılacak eylemle-

rin duyurusunu yaptılar.

TAYAD'LI AİLELER ANKARA'DA

İstanbul, Adana, Antakya ve İzmir'den gelen TAYAD'lı aileler Ankara'daki ailelerle 15 Temmuz 2002 tarihinde saat 11:00'de Abdi İpekçi parkında buluştu. İstanbul'dan gelen aileleri jandarma keyfi bir şekilde bir buçuk saat gişelerde bekletti. 100 bin imza ile Başbakanlık, Adalet Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı'na gitmek için toplanan aileler adına açıklamayı ölüm orucunda şehit düşen Zehra ve Canan Kulaksız'ın babası **Ahmet Kulaksız** yaptı. Kulaksız "biz TAYAD olarak 100 bin imza topladık. Bizim taleplerimiz tamamen insancıldır. Buna rağmen kabul

edilmemektedir. İnsanlarımız ölüyor ve sakat kalıyor. Buna artık bir son verilmelidir" dedi. Abdi İpekçi Parkı'nda toplanan yaklaşık 400 kişilik kitle sürekli "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz", "Duvarları yıkalım, insanları yaşatalım" vb. sloganlarını attılar. Aileler oluşturdukları heyetler ile imzaları gerekli kurum-

lara götürürken parkta kalan kitle sürekli sloganlar atarak, türküler söyleyerek, halaylar çekerek aileleri beklemeye devam etti. Eyleme HAK-PAR, İHD, ÇHD, Hacı Bektaş Veli Dernekleri, PSAKD, Enerji Yapı Yol-Sen ve EMEP de destek verdi. Heyetlerin dönmesi ile birlikte aileler geldikleri illere doğru yola çıktılar.

MGK olmaz dedi

SHP-HADEP birlik çalışmaları son buldu

Seçim tartışmalarıyla birlikte hemen hemen her seçim döneminde gündeme gelen "solda" birlik çalışmaları da kendini gösterdi. Uzun süredir birlik arayışında olan CHP ve SHP'nin yanısıra bu koroya bazı çevreler de katıldı. ÖDP'den ayrılarak kurulan SDH'nin de ortak olduğu bu gelişmelerin içinde dikkat çekilmesi gereken örneklerden biri de SHP-HADEP birlik çalışmaları.

Uzun süredir tartışılan erken seçim sorunu, DSP'den yapılan toplu istifaların ardından belirleyici gündemlerden biri oldu. Nasıl bir hükümet formülü, seçim tarihi, ekonomik programın sekteye uğratılmadan devam ettirilmesi bugün daha somut tartışılan gündemler.

Seçim tartışmalarıyla birlikte hemen hemen her seçim döneminde gündeme gelen "solda" birlik çalışmaları da kendini gösterdi. Uzun süredir birlik arayışında olan CHP ve SHP'nin yanısıra bu koroya bazı çevreler de katıldı.

ÖDP'den ayrılarak kurulan SDH'nin de ortak olduğu bu gelişmelerin içinde dikkat çekilmesi gereken örneklerden biri de SHP-HADEP birlik çalışmaları. SHP'nin kurulma çalışmalarıyla başlayan HA-DEP-SHP yakınlaşması, HA-DEP'lilerin kurucu listesini yetiştirememesi ile SHP'nin HADEP'siz kurulmasının ardından, HADEP'lilerin SHP'ye kurucu üye olarak sonradan geçmesine dönüşürken geçtiğimiz günlerde SHP-HADEP birlik çalışması tamamen bitti.

5 Temmuz tarihinde bir araya gelen **Murat Karayalçın** ile HADEP Genel Başkanı **Murat Bozlak**'ın yaptığı tartışmalar ortak çalışmaya artık son şeklini verme düzeyine gelmişken SHP'nin "ani" kararı parti tabanında "şaşkınlıkla" karşılanıyor. SHP'deki bu tavır değişikliğini değerlendiren partililer olayı "Kürtlere karşı olanların galibiyeti" olarak değerlendiriyor. HADEP ise "bize kendi

koşullarını dayattılar. Kabul etmemiz mümkün değildi" açıklamasını yapıyor.

Ayrıca geçtiğimiz günlerde toplanan Anayasa Mahkemesinin gündemi de HA-DEP'ti. Bir süre önce kapatılması talebiyle açılan davanın görüşüldüğü toplantıdan net bir sonuç çıkmadı. HADEP, bu konuya ilişkin yaptığı açıklamada seçim öncesi partilerinin kapatılmaması gerektiğini belirterek, yasalarda değişiklik yapılmasını istedikler.

SHP'nin HADEP'le birlik çalışmalarındaki "ani" ters dönüşü elbette lanse edildiği gibi basit anlamda bir uzlaşmazlık sorunu değil. Bugün Kürt ulusu üzerinde tırmandırılan saldırı dalgasından HA-DEP de payına düşeni almaktadır. Kapatılmasının gündemde olmasının yanısıra birçok üyesi keyfi bir şekilde tutuklanarak hapis hanelerde tutulmakta, T. Kürdistanı'nda kaçırılarak infaz edilmekte. Olası bir seçim durumunda

birçok partiyi aşan bir oy potansiyeline sahip HADEP'in bu durumunun önü baskı ve zorla alınmaya çalışılıyor. SHP gibi geçmişten bugüne Kürt halkının oylarını almak için uğraşan partiler için HA-DEP'le birleşmek **ateşten gömleği giyinmek** anlamına geliyor. Kürt halkının, iradesi olarak kabul ettiği HADEP ülkemiz koşullarında "sakıncalı ve yasaklanması gereken bir parti" muamelesi görmektedir. Bizzat MGK tarafından belirlenen bu saldırı politikalarına karşı çıkmak ise SHP gibi "sol görünüp ancak

MGK icazetçiliğinin sınırlarını aşmayan" SHP'nin yapabileceği bir pratik değildir. Yapılan birlik çalışmalarının durdurulması, SHP'nin tavır değişikliğine gitmesi yine ülkenin gerçek yöneticileri tarafından yapılan müdahalenin sonucudur.

Devletin Kürt ulusuna yönelik var olan inkarcı ve imhacı tutumu devam ettiği müddetçe HADEP'in hiçbir partiyle birleşmesine izin vermeyeceklerdir. Aksine HA-DEP'i bastırıp sindirmek için daha fazla zor ve baskı uygulayacaklardır.

Vedat Aydın'ı katledenler, anmasına da saldırdı

Vedat Aydın, bundan 11 yıl önce devletin kendine muhalif olanları yok etme, sindirme politikaları adına Faili Meçhul(!) cinayetle katledilmişti. Vedat Aydın Kürt halkının ulusal mücadelesinin yükseleliş sürecini yaşadığı yıllarda kurulan ve kısa bir süre sonra kapatılan HEP (Halkın Emek Partisi) Diyarbakır İl Başkanı'ydı. Diyarbakır'da mezarı başında anılmak istenen Vedat Aydın'ı sahiplenen ailesi, dostları, İHD Genel Başkan Yardımcısı Osman Baydemir, HADEP'li yöneticiler ve HADEP'li Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Mehdi Güler'in aralarında olduğu yaklaşık 50 kişi, Mardinkapı Mezarlığı girişinde toplandı. Çevreyi ablukaya alan katil sürüsü polisler, tehditler savurarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Osman Baydemir ve HADEP'li yöneticilerin de içlerinde olduğu 30 kişi polislerce gözaltına alındı.

Munzuruma Dokunma

İstanbul: Munzur Vadisi'nde Hidroelektrik santralleri yapılmasını istemeyen Munzur Çevreci Gençler Girişimi üyesi gençlik, Taksim Mis Sokak'ta "Munzuruma Dokunma" adıyla 13-14 Temmuz tarihlerinde iki gün imza standı açtılar. "Bugün milyarlarca dolar harcanarak yapılan ve 25 yıl sonra bataklık haline gelip dolan Keban Barajını kurtarma pahasına; dünyanın ikinci büyük vadisi olan Munzur Vadisi yapay setlerle yok edilmek isteniyor" diyen girişimciler topladıkları imzaları TBMM'ye gönderecekler. "Munzur Projesi"nin ekonomik, sosyal ve demografik bakımlardan uygun ve verimli bir proje olmadığını; aksine orada yaşayan/yaşayacak olan insanların "hayat kaynakları" ve Türkiye doğasının istisnai evrensel değerdeki bitki ile hayvan türlerini ve ilin turizm potansiyelini yok edecek bir proje olduğu için bu projeye karşı çıkan girişimciler kamuoyundan da duyarlılık bekliyorlar.

İçme suyuna kanalizasyon ve kimyasal atık karışıyor

İzmir: İzmir içme suyu ihtiyacının yüzde 40'ını karşılayan Tahtalı Baraj Gölü'ne su taşıyan Tahtalı deresine kanalizasyon ve kimyasal atıklar akıyor. Tahtalı Baraj Gölüne su taşıyan derelerde yeterli denetim yapmayan belediye, hayvan besleyen köylülere cezalar keserek "suyun kirlenmesini" engelliyor. Ancak Kırıklar ve Karaağaç köyleri kanalizasyonları dereye hiçbir arıtma yapılmadan akıyor. Karaağaç köyünde bulunan Tüfekçi, Narenciye Tesislerinden kimyasal atıklar da direkt dereye karışıyor. Yaklaşık 1,5 milyon insanın sağlığını tehdit edici hal alan içme suyu kirlenmesine karşı ciddi hiçbir önlem alınmaması ülkemizde insan yaşamına ve rilen değerlerin hangi derecede olduğunu açıkça gösteriyor.

Göç zulmü, geri dönüş zulmüne dönüyor

T. Kürdistanı'nda devlet tarafından zorla göç ettirilen insanlar son süreçte es-tirilen "olumlu" havadan etkilenip köyle-rine geri dönmeye karar veriyorlar. 1990'lı yıllarda devletin gerillaya karşı uyguladığı düşük yoğunluklu savaş ile T. Kürdistanı'nda (resmi rakamlara göre) 3.455 köy ve mezra boşaltıldı. Göç Edenler Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Der-neği (Göç-Der), İstanbul, İzmir, Mersin, Di-yarbakır, Van ve Batman'a göç eden 14.845 kişiyle yüzyüze görüşme yaptı. Bu görüşmelerde, göçün en büyük neden-lerinin asker ve OHAL uygulamaları, ko-ruculuk sistemi, can güvenliği, yayla ve gıda ambargoları olduğu açıklanmıştır. Gerillayı suda balık misali yok etmek isteyen devlet, dağınık haneleri ve köye dönmek isteyenleri "Köy-Kent projesi-yle" bir yerde toplamak istiyor. 1997 yılı-nda "Doğu ve Güneydoğu Anadolu iller-inde uygulanacak kalkınma programının ve yerleşme hareketlerinin takibi ve ko-ordinasyonu kurul toplantısı "düzenleniyor. Ve bu toplantının ilk pratiği Ordu Mesu-diye'de deniyor.

Köylere dönmek isteyenlerin OHAL Valiliği tarafından hazırlanan form dilekçelerini imzalamaları gereki-yor. Köylüler bu formda, "terör" nedeni-yle göç ettim şikkını imzalamazlarsa inşaat

malzemeleri yardımı da alamıyorlar. Ama bugüne kadar imzalayan birçok kişi dev-letten inşaat malzemeleri yardımı alama-dı. Köye dönen için en büyük tehlike can güvenliğidir. Her türlü bürokratik işlem-den ve jandarma-polis eziyetlerinden ge-çip de köylere dönenler ya asker ya da korucular tarafından "terörist" diye katle-diliyor.

KÖYLERİNE GİDERKEN ÖLDÜRÜLDÜLER

Muş'un Malazgirt ilçesine bağlı Nu-rettin köyünden devlet terörü nedeniyle göç etmek zorunda kalan Ünal ailesi köy-lerine geri döndükten bir süre sona ko-rucular tarafından katledildi. Ünal ailesi 1993 tarihinde, devletin koruculuk dayat-malarından kaçarak Van'a yerleşmişlerdi. Daha sonra İstanbul, Adana gibi büyük şehirlerde ikamet eden aile, devletin, kö-ye dönüş projesinden umutlanıp, köyleri-ne dönmeye karar verir. OHAL valiliği ta-rafından hazırlanan dilekçelerini imzala-yan aile köye döner. Evlerini onarıp tarla-larındaki otları temizlemeye başlarlar. Ancak sabah erkenden tarlalarına giden **Abdulsamet Ünal, Abdurrahim Ünal, Yusuf Ünal** otları biçerken 5 silahlı ko-ru-cu gelir ve "sizin burada ne işiniz var" di-yerek köylüleri taciz ederek, üç kardeşi

katlederler.

Konuyla ilgili olarak 10 Temmuz gü-nü İHD İstanbul Şubesi'nde İHD, HA-DEP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Esra Çiftçi ve Yusuf Ünal'ın akrabalarının ka-tılımıyla, hem katliamı ve devletin ikiyezülülüğünü kamuoyuna duyurmak hem de katliamı lanetlemek için basın

açıklaması düzenlendi.

Çiftçi ve Ünal ailesi, katliamın sorum-lularının yargılanıp cezalandırılmaları için hiçbir girişimden kaçınmayacaklarını vurgulayarak bütün kamuoyunu duyarlı olmaya çağırdılar.

Binlerce insanın ekmek kapısı, Habur Sınır kapısı. Binlercesi şimdi büyük bir belirsizlikle ek-mek kapısı açılmazsa ne yapaca-ğız diyor. Yıllardır Irak'ın kuze-yine mal götürerek karşılığında mazot getiren kamyoncular ve bölge halkı aylardır çalışamadık-ları için perişan.

Şırnak Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı **Kamil İlhan** yaptığı açıklamada bölge ve ülke ekono-

misine çok büyük katkısı bulunan mazot ticaretinin durmasıyla va-tandaşların çaresiz kaldığını ve bunun yeni bir göç dalgasını baş-lattığını söyledi.

11 Eylül'de ABD'ye yapılan saldırının ardından kapatılıyor Habur Sınır Kapısı. "Teröristler" burdan yapılan kaçak mazotla ka-zanç elde ediyorlar diye rapor ha-zırlanıyor. "Terörün" başı vurul-malıydı(!) ve bunun için de 5 bin

Ekmek kapısı kapanıyor

insan işsiz bırakılmıydı. Şimdi Şırnak, Mardin, Cizre, Silopi, An-tep'teki kamyoncular iş yapamaz durumda. Kamyoncuların birçoğu araçlarını satılığa çıkarmış du-rumda. Ancak yaşanan ekonomik krizden kaynaklı satamıyorlar. Ve şu anda birçoğu kamyonlarını çü-rümeye bırakmış durumda.

Binlerce ailenin aç kalmasına neden olan bu durum zorunlu gö-çü beraberinde getiriyor. Halk, umudu göç yollarında, göç ettik-leri bölgelerde aramaya başlıyor yine. İnsanlar çaresizlik içinde aylardır körleri ve sağırları oyna-yan yetkililerden bir ses bekliyor. "Bize olumlu ya da olumsuz en

azından birşey söylensin" denili-yor. Sayın(!) yetkililer ise sağırla-rı oynamaya devam ediyor.

OHAL'in en katı hükümlerle uygulandığı bölgede, insanların geçimlerini sağladıkları iş alan-larının ağa babalarının emriyle ka-patılması, insanların yaşadığı se-faletin büyümesinin yarattığı so-run, daha fazla işsizlik, daha faz-la yoksulluk. Dilencilerin artan sayısından şikayetçi(!) olan dev-let tüm bu yaşananların sorumlu-su değilmişçesine halkı kandır-maya çalışıyor. Ancak artık yapı-lan aldatmacalara inanmayacak kadar gerçeğe yüzyüze bu halk...

Subjektivizm

“Çalışmaktan korkan gerçeğe ulaşamaz.” (Lenin)

“Diyalektik materyalizmi öğrenmek çaba ister. Ve bu çaba harcanmadıkça kim olursa olsun idealizme ve metafizik bataklığına mahkum olur.” (Mao)

“Ülke, eyalet, bölge içinde ve dışında bizim hareket rehberimiz olarak somut koşullardan başlamalı, onlardan hayalci olmayan ve onların içinde doğal olarak varolan yasalardan yola çıkmalıyız. Yani bizim çevremizde meydana gelen olayların iç ilişkilerini bulmak zorundayız ve bunu yapmak için de öznelciliğe, ani coşuklara, cansız kitaplara değil nesnel olarak varolan olaylara güvenmek zorundayız. Maddeyi ayrıntılı olarak incelemeli Marksizm-Leninizmin genel ilkelerinin doğrultusunda maddeden çıkarımlarda bulunmalıyız.” (Mao)

Marksizm; düşüncenin sosyal yaşamın yansıması olarak şekillendiğini esas alır. Doğru düşüncelerin de sosyal pratiğin içinden ortaya çıkacağına vurgu yapar. “Üretim faaliyeti” sınıf mücadelesi ve bilimsel tecrübe”; Bu üç sosyal pratik içinde doğru düşüncelere varılır. Doğru düşünceler, olgulara doğru ve bilimsel yaklaşımla ortaya çıkarılır. Aksi yaklaşımlar Marksist felsefenin yöntemi olan diyalektik materyalist yaklaşım olmaz, idealizmin yöntemi olan metafizik yaklaşım olur. Bu yanlış felsefenin yaklaşım biçimlerinden biri de subjektivizmdir.

Subjektif düşünüş, gerçeği olgularda arama yerine kendilerinin görmek istediği şekilde sorunlara yaklaşır. Olayları bir bütün olarak ele almayı, bunların sadece bir yanını ele alarak sorunlara nesnel yaklaşımlarını sanırlar. Subjektivizmin esas özelliği ise, teoriyle pratiğin bütünlüğünü değil, ikisini birbirinden koparmak şeklinde kendini gösterir. Görünüşte teoriye önem verildiği sanılır. Ama teori yaşamdan kopuk, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin emrettiği pratiğin ürünü olmaktan çok derinlemesine incelemekten uzak bir şekilde karşımıza çıkar.

Oysa Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin emrettiği şey olgulardan hareket etmek ve doğruyu buralardan çıkarmaktır. Bu nasıl olacaktır.

Doğruların olgularda aranması, araştırma, inceleme ve bunu teorikleştirerek tekrar pratiğe dökmek, pratikten çıkan sonuçları tekrar teorikleştirmekle olacaktır.

Teori ile pratiğin bütün-

leşmediği yerde subjektivizm öne çıkar. Salt teoriyle yetinme, pratiği gözardı etme veya tersini yapmak gerçekliği ifade etmez.

Düşüncenin mücadele sınırlarında pratikle birlikte, teori ve pratiği birleştirerek nesnel dünyayı değiştirme konusunun öznel dünyayı biçimlendirmeyle birleştirerek öznel ve idealist

görülür. Hatta öyle zaman olur ki, devrimi bir saat içinde yaparız. Çünkü, düşüncelerimizde ürettiğimiz şeylerin pratikte yaşam bulup bulmadığına bakmayız. Önemli olan düşüncemiz diye düşünürüz. Oysa düşünceler pratikle uyumuyorsa, yani sosyal pratik tarafından o düşünceler reddediliyorsa, o düşüncelerin hiçbir anlamı da yok

Subjektivizmden arınmanın yolu, nesnel olaylar üzerinde inceleme, araştırma yaparak bunların pratikle bütünleşmesini sağlamaktan geçer. Sorun kendi öznel niyetimiz değildir. Sorun olguların içindeki çelişkilerin özünü yakalamak ve o çelişkilerin çözümünü ortaya koyarak pratik ile teorinin bütünleşmesini sağlamaktır.

gesine uygularken kendi çalışma bölgesinin özgünlüğünü incelemeyi için çelişkileri ve öne çıkan sorunları olgunun içinden çıkarıp alana uygulamak yerine kararları ya olduğu gibi mekanik bir tarzda alana dayatır ya da karar kafasına yatmadığından uygulanması için çaba içine girmez ve sadece eleştiriye tabi tutar. Böylece

“Yaşamda iki tür insan vardır. Birincisi, her sorunda gerçeği bulmaya bakar ve gerçek uğruna mücadele eder. Elbette ki, böyle birinin bazen gerçek yerine yanlış bir şeyin peşinden gittiği de olur, ama şu bir gerçektir ki, her zaman gerçeği arar ve bu gerçek için her türlü zorluğa katlanır... Diğer tür insanlar ise akıntıyla birlikte yüzerler, yalnızca herkesin konuştuğu konular hakkında biraz fazla bağırılar o kadar. Bu durumda tehlikede olmazsın çünkü herkes bu konudan söz etmektedir. İşçi muhabirlerinin, birinci gruba dahil olmalarını, hepsinin belli bir gerçeği olmasını ve onu savunmasını isterim, hatta araya genel akıntıya ters düşseler bile” Kalinin

düşünceleri kafamızdan söküp atabiliriz. Ve şeyleri diyalektik materyalist bilgi teorisine uygun biçimde yapma konusunda bilincimizi yükseltebiliriz.

Kendi pratiğimize baktığımızda araştırma-inceleme yapmadan bolca ahkam kestiğimiz

demektir. Sosyal yaşam tarafından reddedilen bir düşünce, olgular üzerinde yapılan bir araştırmanın ürünü değil, öznel niyetimizin bir ürünüdür. Görmek istediğimiz şeyle, gerçek şey arasında derin bir uçurum vardır, aslolan gerçek şeylerdir.

Kişide subjektivizm egemen olduğunda bu anlayış onun tüm yaşamına, her hareket ve tavrına, çelişkilerin çözümüne, kitle ile ilişkilerine, partinin kararlarını hayata geçirmesine vb. yansır. Parti'nin kararlarını kendi çalışma böl-

hataları kendisinde değil, Parti'de arar.

Sınıf mücadelesini, sosyal yaşamdaki çelişkileri ve bunlar içinde de öne çıkan çelişmeyi yakalayıp buna uygun çözüm yolu bulduğumuz ve bunu pratikle bütünleştirdiğimiz oranda

geliştiririz. Sınıf mücadelesini geliştirme, ilerletme ve onun önderliğini yakalayıp ileri götürmek, varolan çelişmeler içinde öne çıkan çelişmeyi yakalayıp çözümünü ortaya koymak ve pratiğe geçirmekle olur.

Kitlelerin hareketlerinin gerisinde kalmışsak, kitleleri Parti'yle bütünleştiremiyorsak; o zaman bir yerde yanlış yapıyoruz demektir. Özellikle kitlelerin içinde bulunduğu durumu araştırmak ve ona uygun, daha doğrusu kitleleri daha ileri hedefe yönlendirici taktik politikaları üretmek gerekir. Bu da subjektif düşünceyle değil, varolan objektif durumu MLM bilimi ışığında inceleme ve araştırmayla olur.

Diyalektik materyalizmin temel felsefesi somut koşulların somut tahlili, analizidir.

Her yoldaş, her parti organı diyalektik materyalizmin bu ilkesini tüm yaşamı boyunca çalışmalarının yol gösterici ilkesi olarak ele alıyor mu? Hayır! Sık sık

subjektif hatalardan söz edildiğine göre bu, ilkeyi bütün çalışmalarımızın temel çıkış noktası olarak almadığımızı gösteriyor.

Kitlelerin ruh halini kendi öznel niyetlerine göre yorumlayan bir anlayış ya subjektivizme ya da dogmatizme düşer. O zaman bu kişide süreç içinde parti ruhu ölür. Ve giderek yozlaşmayı, partiden uzaklaşmayı getirir. Subjektivizmle, dogmatizmin ikiz kardeşliği, her ikisinin de aynı anlayışla hareket etmesinden gelir. Çünkü, ideolojik gıdaları küçük burjuva ideolojidir.

Subjektivizm, dogmatizmin tersine, şeylerin değişmesine karşın, o şeylerin özüne inme, onların iç çelişkilerini yakalama yerine, kendi kafasındaki görüntüyü öne çıkarır. Bu anlayış kitlelere yaklaşımda ve kitle çizgisinde de kendini gösterir. Yer yer kitle kuyrukçuluğuna düştüğü gibi bazen kitlelerin çok ilerisine çıkıp sol politika izleyebilir. Genelde sol politika dogmatizme

özgü olmasına karşın her iki ideolojik zaaf da bazen sağ, bazen sol, özelde ise kitlelerden kopma anlamında sağ bir politika izler.

Birçok yoldaşımız sosyal pratikten kopuk teoriler üretirler. Ama üretilen bu teorinin yaşamla bütünleşip, bütünleşmediğine bakmaz. Onun kafasındaki sosyal pratik kendi "sosyal" pratiğidir. Toplumsal pratikle bir ilgisi yoktur. Oysa teori sosyal pratiği ilerleten bir fonksiyon oynarsa diyalektik materyalist bir anlayışın ürünü olabilir.

Partide siyasal kararların yanında kişiler özelinde de subjektivizm yaygındır. Bazı yoldaşlarımız bir yoldaşı değerlendirirken, bir başka yoldaşın değerlendirmesiyle yetinir ve o kişi hakkında kesin hükmünü verir. Bunun başka bir adı da önyargıdır. **Önyargı subjektivizmin en uç noktasıdır.** Çünkü, temelinde çok yönlü, MLM ışığında bir araştırma-inceleme yoktur.

Hiçbir sorun niyetlerle çözülmeyebilir.

Ayrıca niyetler sınıfsal bakış açısından ayrı ele alınamaz. Bu nedenle de "sadece niyetle" hareket edip olayları akışına bırakmak Marksist bir yaklaşım değildir ve olamaz.

Böylesine sığ ve olguları derinlemesine ele almadan alınan kararların partiye verdiği zararlar büyüktür. Subjektivizmden bir bütün olarak kurtulamadığımız sürece partinin çelikleşerek savaşını sürdürmesi de olası değildir. İlerleyeceğimiz yerde gerileriz.

Subjektivizm "Kişide parti ruhunu öldürür" derken abartılı birşey söylemiyoruz. Partinin mücadele tarihine bakarak bunun doğruluğunu rahatlıkla görebiliriz.

Sonuç olarak **partiyi subjektivizmden arındırmalıyız. Her siyasal kararımız, somut koşulların somut analizinin ürünü olmalıdır.** Bazı öznel niyetlerimiz ya da düşüncelerimiz olgunun içindeki değişimin önüne geçmemeli, bizzat olguların için-

deki çelişkileri yakalayıp onların çözümünü olmalı ya da genel bir söylemle teori ile pratik bütünleşmelidir. Teori pratiğe yol göstermiyorsa, onu geliştirmiyorsa o teorisin içi boş demektir.

Mao Zedung yoldaşın söylediği gibi **"Dünyada tek bir doğru teori vardır, o da nesnel gerçeklikten çıkarılan ve nesnel gerçekliğin doğruladığı teori-dir."** "Nesnel gerçekliğin doğrulamadığı, yine nesnel gerçekliğin ürünü olmayan bir teorisin pratikten kopuk, amaçsız hale geleceğini" (Stalin) bilmek ve böyle bir teorisin subjektif, subjektivizmin ürünü olduğunu görmek gerekiyor. Subjektivizmden arınmak için sorunları salt yüzeysel ya da kitabi bilgilerle ele almak yerine onu derinlemesine incelemek gerekir. Sorunlara tek yanlı değil, çok yönlü yaklaşarak ele alır ve Marksizm'i bir eylem kılavuzu olarak görürsek subjektivizmden önemli ölçüde arınılır.

Devam edecek

PUSULA

Hudutsuz güç; parti bilinci

Parti bilinci dar sınırlara, dar mekanlara, dar faaliyet alanlarına hapsedilemez. Bölge, alan ve çevreyle sınırları çizilemez. Yaşamın, çelişkinin, hareketin olduğu her alan, sınıf çatışmalarının sürdüğü her mevzi parti bilincinin yaşam ve gelişim zeminidir. Bilincin, sorumluluğun daraltılması, iktidar bilincinin karartılması demektir. Bu tutum, devrim bilincini daraltır, etki gücünü zayıflatır.

Parti bilinci iktidarı hedefleme amacıyla güç ve anlam kazanır. Bu amacın daraltılması, iktidarı hedeflemez. Parça bütün ilişkisindeki diyalektik bağ ve bütünlük neyse bölge merkez ilişkisindeki diyalektik bağ ve bütünlük aynı düzeydedir. Parça, bütünlükle bütünlük bağı içinde parçadır; bütünden kopartılmış tek başına kalmış parça bir önem ve anlam teşkil edemez. Çevre ve bölgenin merkezle olan diyalektik bağı için de bunlar geçerlidir. Merkezle bütünleşmeyen, ona hizmet etmeyen, onun parçası olmanın hedefini amaçlamayan bölge ve çevre, bir hiç durumuna düşmek zorundadır.

Bölge ve çevreyle sınırlı kalan, bütünlükle bütünleşmeyen bilinç, belirlenen amaç ve hedeflerine varmaz. Sadece bölge, alan, semt ve hücreyle çizilmiş sınırlı bilinçten bahsetmiyoruz. Darlaştırılmış, sınırlandırılmış faaliyet alanından, ayrılan farklılaşmayan faaliyet ve görevlerden de bahsediyoruz. Düşüncedeki darlaşma kendini, ayrılan büyümeyen faaliyet alanıyla, darlaşan görev ve sorumluluk anlayışıyla ortaya koyar.

Her faaliyet alanı ve bölge, bütündeki gelişmelere karşı duyarlılık göstermek, sorumluluk taşımak zo-

rudandır. Bütündeki her çelişme ve sorun her hareketlilik, her gelişme parçayı ilgilendirmeli, duyarlı kılmalıdır. Merkezdeki ve bütündeki sorunlara, gelişmelere karşı duyarlılık göstermeyen, sorumluluk taşımayan bilinç kırılmış ve zayıflamış demektir. Bölge ve çevrelerde geliştirilen her düşünce, her tutum, her yürüyüş bütüne karşı yüzünü çevirmelidir. Atılacak her adım, yapılacak her faaliyet bütüne hizmeti amaçlamalıdır.

Örneğin, sosyalist basın emekçileri, sadece kendi faaliyet alanındaki sorunlara kafa yorup yoğunlaşmamalıdır, aynı zamanda işçi sınıfı cephesindeki gelişmelere ve sorunlara karşı da ilgili ve duyarlı olmalıdır, onların sorunlarına kafa yorup yoğunlaşmalı ve çözüm önerileri de üretmelidir. Demokratik cephedeki emekçiler sendikal alandaki sorunlara, semt emekçilerinin sorunlarına, enternasyonal alanda ve devrimci savaş alanındaki sorunlara, gelişmelere karşı da duyarlı olmalı; sürecin ileri taşınmasında öneriler ve çözümler sunarak sorumluluk taşımalıdır. Parti bilinci, parti sorumluluğu bunu gerektirir.

Parça-bütün, çevre-merkez, birey-örgüt, azınlık-çoğunluk, alt-üst, taktik-stratejideki diyalektik ilişki ve çelişkileri, bütünlük ve farklılıkları ele aldığımızda kapsamlı ve bütünlüklü bir bilinç ortaya çıkmaktadır.

Sömürü sistemi, yaşamı, ilişkileri, değerleri, üretilenleri parçalara ayırarak işlevsizleştirir ve güçsüz duruma sokar. Onun doğasında sadece sömürü ve aşırı kar vardır, bunun yarattığı toplumsal ilişkilerde çöz, parçala ve işlevsizleştirme vardır. Bölüp parçalamak, denetleyip

yönetmek, etkisiz kılıp, güçten düşürmek kapitalizmin yasağıdır. Çözmek ve parçalamak karşısında yapılacak olan direnmek ve bütünleşmek olmalıdır. Parçanın bütünlüğe, hücrenin beyinle, bireyin örgütüyle bütünleşmesi olmalıdır.

Proletarya Partisi'nde bütün hücreler, bölge ve alanlar, merkeze-beyne hizmetle onun belirlediği politik tespitler doğrultusunda ortak hareket ederek yürümekle yükümlüdürler. Atılacak her adım örgütlenecek her faaliyet beyni beslemelidir, nasıl ki her taktik politika stratejiye hizmeti amaçlamakla taktik olma rolünü oynayabilirse, aynı şekilde hücre ve bölgede cisimleşen parti bilinci de merkeze ve beyne hizmet etmekle donanmalıdır.

Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminden, bolşevik örgüt biliminden uzaklaşmanın adıdır; bölgecilik, alıncılık. Bunların temelinde ise bireycilik vardır. Bireycilik üzerinde yükselen bölgecilik ve alıncılık. Her türden ben merkezliğin ve darbeciliğin temelinde bireycilik denilen sömürücü sistemin ideolojisi yatar. "Ben"le başlayan hücre, alan ve bölgeyle darlaşarak sınırlanan bakış açısı MLM bakış açısı olamaz, bu bakış açısı gıdasını felsefi olarak **idealizmden**, politik olarak **ben merkezcilikten**, örgütsel olarak **tasfiyecilikten** alır.

Her partili, partinin bütününe karşı sorumludur, bütündeki her gelişmeye karşı ilgili ve duyarlı olmak zorundadır. Her faaliyet alanındaki gelişme, parti bilincinin ilgi alanı içindedir. Bu ilgi ve duyarlılık, taşınan sorumluluk, yürütülen faaliyet alanıyla sınırlanamaz. Partinin bütününe karşı olmak zorundadır.

İlgi ve duyarlılık söylem ve belirlemeyle sınırlanamaz. Belirlemeci politika, MLM politika olamaz, uygulamanın politikası, çözümün politikasıdır istenilen. Tespit ve belirleme bir adımdır ancak bütün değildir. **Bütün olabilmek müdahaledir.** Çözüm, anlayış ve politikada yaratılan mekanizmalarda kalıcılışımlıdır. Kalıcılışıma ve kurumlaşma her şeyden önce doğru

bir bakış açısıyla, doğru bir çalışma tarzıyla başarılır. Bilimsel bakış açısı onun bilimsel yöntemi ve çözüm adımıyla güç ve iktidar olur.

Başarıya kilitlenmeyen, başarıyı hedeflemeyen, bunu kalıcılaştırmayan çalışma, çözüm olarak benimsenemez. Her alanda kurumsallaşmak, her alanda başarı hedefi her şeyden önce **MLM bakış açısıyla MLM yöntem ve MLM tutumla mümkün olur.**

Ortak yürüyüşün güçlenmesi, bilincin bütünlüklü ve hedefin ortak hale gelmesiyle mümkündür. Ortak düşünüş, ortak çalışma, hedefin ve amacın ortak hale getirilmesiyle yürüyüş ortak hale gelebilir. **İBRAHİM'DEN MEHMET'E** yürüyüş ivme kazanır.

Kolektifin ve bütünün parçası olmanın kaygısıyla, bilinciyle ortak düşünmeyi güçlendirerek, yürüyüş hedefine varır. Parti bilinci soyut bir kavram değildir. Devrim yasalarını ve sorunlarını kavramaktır. Doğru kavrayışla çelişkileri çözmektir. Çelişmeleri doğru tarzda ele alıp incelemek ve çözmek güçlü parti bilinciyle olur.

Devrim sorunlarını doğru tarzda ele almak bilimsel tarzda çözümlere doğru politikalar belirleyerek tespit edilen politikaları doğru tarzda yaşama uygulamaktır. **Kavramak ve uygulamak.** Önemsenmesi gereken iki önemli olgudur. Kavranmadan uygulanamaz. Sınıf savaşımının içinde olunmadan, kitleler içinde olunmadan devrimci kavrayış yaratılamaz. Asıl olan sınıf savaşımını içinde olmaktır, yani kitlelerin içinde, kitlelerin yürüttükleri mücadelede olmaktır. Kitlelerin yaşamsal sorunları, yaşadıkları çelişkiler bilinmeden sınıf savaşımının yasaları doğru tarzda uygulanamaz.

Kitlelerin örgütlenmesi proletaryaya ve onun partisine büyük bir güç sağlayacaktır. Kitleler örgütlenmeden proletarya ve onun partisini maddi bir güç haline getemez. Kitlelerin örgütlenmesi güçlü bir parti bilinciyle başarılır. **Devrimci görevleri belirtmekle kalınmalı, bu görevlerin nasıl yapıla-**

cağı, nasıl tamamlanacağı sorunu da çözümlenmelidir. Ayrıntıda gizlenen somutun belirlenmesi kaba ve yüzeysel değerlendirmeden kurtararak gerçek anlamda çözümlenir.

İnceleme ve araştırmalarda kaba ve yüzeysellikten, tek yanlı ve öznellikten kurtularak gerçeğe ve öze varılır. Parti ve devrim bilincinde parçadan bütüne adım atılarak görev ve sorumluluk gerçekleşir. Özgülden evrensel, özelden genelle, algısal bilgiden akla uygun bilgiye sıçramalar sağlanarak, nitelikli düzey yaratılır. **Gerçek ilerleme ve gelişim, sıçrama yapmayla olur. Düşüncede sıçrama, çalışmada sıçrama, örgütlenmede sıçrama ve devrimci savaşta sıçrama;** bugün dört olguda yapılması ve başarılması gereken görevler bizleri bekliyor.

Parti bilincindeki kırılmanın düzeltilmesi zorunludur. DÜZELTME DEMEK, BİR İNSANIN DÜŞÜNCE VE ÇALIŞMA TARZININ DÜZELTİLMESİ DEMEKTİR. Parti içi düzeltmeden anlaşılması gereken düşünceden ve çalışmanın düzeltilmesidir. Düzeltme yöntemi ikna ve eğitim olmalıdır. Birlik amaçlı yürütülen eleştiri daha yüksek birliği amaçlayarak hedefine ulaşır. Yanlış düşünce ve çalışma tarzının düzeltilmesinde uygulanacak yöntem iknayı amaçlayan demokratik yöntem olmalıdır. Bu zor olandır, güçlü bir bilinç ve sabır ister, özveri ister. Kısa vadeli, sonuç alıcı çaba ve yöntem, demokratik ikna eğitim yöntemiyle örtüşmez. Kısa vadeli çözüm amaçlı adımlar, her türlü subjektivizm ve sekterizm içinde barındırır.

Parti bilinci ve parti sorumluluğundaki kırılmanın bir görüngüsü olarak bugün karşımıza sınırları ve sorumlulukları sadece faaliyet alanıyla çizilen bilinç ve sorumluluk ortaya çıkmaktadır. Bu düşüncenin düzeltilmesi yanlış atılıp, doğrunun kuşanılması, ortak yürüyüşün hızlandırılması açısından zorunludur.

ABD eski başkanı ve Savunma Bakan Yardımcısından Türkiye çıkarması

“Türkiye’nin AB içerisinde ABD’nin stratejik müttefiki olarak bulunması askeri harcamaları azaltmaz, tam tersine daha güçlü bir orduya ihtiyacı artırır.” İşte Bill Clinton’ın Türkiye ziyaretinin altında yatan en önemli neden budur.

Son günlerde Türkiye’yi ziyaret eden önemli isimler arasına geçtiğimiz hafta yaptığı ziyaretle ABD eski başkanı Bill Clinton da katıldı. Türk Amerikan İşadamları Konseyi (TABA) tarafından Çırağan Saray’ında düzenlenen programın ilk günlük etkinliği **“AB yolunda Türkiye-Avrupa-ABD ilişkileri”** konulu panel oldu. Panel başlığından da anlaşılacağı üzere haftalardır tartışılan AB sürecine ABD’nin penceresinden bir bakış olması anlamında oldukça önemli. Ziyaret boyunca Türkiye’ye bol bol övgüler yağdıran Clinton’ı izlemeye gelenler 1000 dolar ödedikten sonra onun ağzından Türkiye’nin AB’ye girme çabalarının ABD tarafından yorumlanışını dinlemiş oldu. Son süreçte DSP’den istifa eden bakan ve milletvekillerinin yeni bir oluşum tartışmalarının ardından en öne çıkan isim olan İsmail Cem de Clinton’ın izleyicileri arasında en ön sıralarda yer alan isimlerin arasındaydı. Panelde Türkiye adına AB’nin en yılmaz savunucusu Mesut Yılmaz da bir konuşma yaptı. Konuşmaları boyunca Türkiye’nin AB’ye neden üye olması gerektiği sorusunu kendince (daha doğrusu ABD tarafından) değişik açılardan yorumlayan Clinton, ABD’nin asıl niyetini şu cümlelerle açıkça ifade etti.

“Türkiye’nin AB içerisinde ABD’nin stratejik müttefiki olarak bulunması askeri harca-

maları azaltmaz, tam tersine daha güçlü bir orduya ihtiyacı artırır.” İşte Bill Clinton’ın Türkiye ziyaretinin altında yatan en önemli neden budur. İnceleyici bir gözle bakıldığında Türkiye’nin ABD için önemi ve AB içinde Türkiye gibi uşak bir ülkenin bulunmasının anlamı hemen kavranabilir. Geline süreçle birlikte emperyalistler için kendi planlarının uygulanmasının yanında diğer emperyalist devletlerin nasıl düşündüğü, ne planladığı, nasıl hareket edeceği de oldukça önem kazanmıştır. Kendi aralarında oluşturdukları birliktelikler ya da AB örneğinde görüldüğü üzere uşak devletlerin farklı uluslararası birlikteliklere üye olması onlar açısından dün olduğundan çok daha önemlidir. Clinton’ın bu iddiamızı kanıtlayan bir diğer sözü de şöyle;

“AB üyeliği için üzerinize düşen görevleri yerine getirin. Biz de içimize sindiremediğimiz bazı uluslararası oluşumların içine girdik. Birarada birbirine yaslanarak yaşamının zorunlulukları bunlar.” Bill Clinton’ın bu sözleri emperyalistler arasındaki mücadelenin dönem dönem aldığı şekilleri çok masumane bir şekilde ortaya koyuyor.

Toplantıya izleyici olarak katılan isimlere baktığımızda da aynı düşünce akımının hakim olduğunu görebiliyoruz. Devlet bakanı Yılmaz Karakoyunlu, DSP’den istifa eden İsmail Cem, TÜSİAD Ge-

nel Başkanı Tuncay Özilhan, ATO başkanı Sinan Aygün, İTO başkanı Mehmet Yıldırım vb. isimlerin AB üyeliği konusundaki tavırlarını daha önceki süreçlerden de biliyoruz.

Bu ziyaretlerden sonuncusunu da ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz pazar günü gerçekleştirdi. Yapılan bu ziyaretin ana gündemlerini Türkiye’nin AB üyeliği ve ABD’nin Irak’a saldırı planları ve bu çerçevede saldırı sırasında Türkiye’ye düşen görev oluşturdu. ABD’nin Türkiye çıkarması sadece Savunma Bakanı Paul Wolfowitz’le de sınırlı değil. Wolfowitz’in ardından ABD dışişleri bakanlığından yetkili bir kişi olan Mark Grossman ve NATO Kuvvetleri ve ABD Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Joseph Ralston da Türkiye’ye gelecek.

Wolfowitz Amerika’da yedi yıl boyunca akademisyen olarak çalışmış, Dick Cheney’in yanında faaliyet sürdürmüş ancak gösterdiği başarılar nedeni ile daha sonra şu an sürdürdüğü görevine atanmıştır. “ABD’li şahinler” olarak nitelendirilen grubun en önemli elemanlarından biri olan Wolfowitz Irak’a yönelik bir hareket için sabırsızlananların içinde de başı çekiyor. Bu açıdan bakıldığında ABD’nin hız verdiği Irak’a saldırı planlarıyla birlikte Wolfowitz’in baş gündemini de neyin oluşturduğu görülebilir. Irak dışında AB ve kriz sürecine de değinen bakan yardımcısı özellikle AB’ye üyelik süreci ile ilgili **“Avrupa ile derin ilişkiler kurulması çok önemlidir. Bu hem Türkiye hem Avrupa hem de ABD için çok olumlu olacaktır”** diyerek

Irak’la ilgili olarak da ileriye dönük planlarını şu sözleri ile anlattı;

“Biz şu an tehlike karşısında araştırma yapıyoruz. Karşımızda gerçekten büyük bir tehdit var. Arap dünyasında demokratik bir Irak kurma düşüncemiz var.” Bu sözlerinin ardından da Türk egemen sınıflarının iştahını kabartmak için bu hayalin Türkiye için de iyi olacağını belirtti. “ABD ve Türkiye ilişkileri” konulu bu panelde daha çok değinilen konu Irak’a olası bir saldırı durumunda Türkiye’nin üstleneceği misyon oldu.

AB-Kıbrıs ve yerel seçimleri

Türkiye'nin AB'ye "tam üyeliği"nin yoğun bir şekilde tartışıldığı ve bu bağlamda Kıbrıs sorunu çözümünün kilit bir önem kazandığı bir süreçte, 30 Haziran'da Kıbrıs'ta yerel seçimler gerçekleştirildi. Türkiye basınının sessizce geçiş-tirmeye çalıştığı seçimlerde muhalefette bulunan CTP (Cumhuriyetçi Türk Partisi), iktidarda bulunan UBP (Ulusal Birlik Partisi) karşısında büyük bir üstünlük sağlayarak ülke genelinde oyların %34'ünü ve üç büyük kentte (Lefkoşa, Girne, Magosa) belediye başkanlıklarını aldı.

Kıbrıs sorununun çözüme bağlanması noktasında emperyalistler tarafından BM (Birleşmiş Milletler) aracılığıyla Aralık 2001 başlarında Denктаş ve Klerides arasında başlatılan görüşmelerin çıkmaza girdiği (zira bugüne kadar yapılan 14 görüşmede olumlu hiçbir adım atılmadı),

öte yandan Aralık 2002'de Kopenhag'da yapılacak AB zirvesinde Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nin "tam üyeliği"nin kesinlik kazana-çağına büyük ihtimal verildiği bir dönemde yapılan yerel seçimlerin sonuçlarını yalnızca matematiksel bir üstünlük

Kıbrıs seçimlerinde Cumhuriyetçi Türk Partisi büyük üstünlük sağladı.

olarak değerlendirmek ve önemsiz görmek doğru olmaz. **Seçim sonuçları, iktidarda bulunan ve TC'nin tam desteğini alan Rauf Denктаş ve onun şahsında TC'nin Kıbrıs politikasına vurulmuş bir tokat olarak görülebi-**

lir. Zira; CTP lideri M. Ali Talat, Denктаş'ın aksine Kıbrıs sorununun, iki toplumun eşitliği ve Türkiye'nin garantörlüğünün devamıyla çözülebileceğini, çözümlerle birlikte AB üyeliğini destekliyor ve AB'ye TC ile birlikte eş zamanlı olarak girilmesine karşı çıkıyor.

Elbette ki bütün bu gelişmeler ve Kıbrıs sorununun çözümünün emperyalistler açısından kritik önem arzemesi, emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişmelerinin daha da derinleşmesinin bir sonucu olarak gündemin başsirasına oturmuş bulunuyor. Doğu Akdeniz Bölgesinin kontrolü ve Ortadoğu'nun "yeniden yapılandırılması" noktasında emperyalist haydutlar arasında çıkar çatışması, bu bölgelerin merkezine oturan ve jeostratejik önemi büyük olan Kıbrıs özgülünde de yaşanıyor. Bugün bu çatışma-

nın daha da üst seviyede yaşanmasının nedeni, ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki üstünlüğünü korumak ve pekiştirmek için girmiş bulunduğu yeni yönelimdir.

Bu yönelimleri gören AB emperyalizmi, karşı hamleler yaparak, ABD'nin etki alanını daraltmaya ve yeni yönelimlerini etkisiz kılmaya çalışmaktadır. Kıbrıs'ın hızlı bir şekilde AB çatısı altına alınması istenmesi bu gelişmelerin bir sonucudur. AB komisyonunun genişlemeden sorumlu Komiseri Gunter Verheugen'in sürekli olarak "Kıbrıs'ta siyasi çözüm olmasa da 'Kıbrıs Rum Yönetimi'nin AB'ye alınacağını" tekrarlaması boşuna değildir. AB emperyalizmi, bu yönelimlerine direnç gösteren TC'nin ve KKTC Devlet Başkanı Rauf Denктаş'ın politikalarına karşı çıkan diğer eğilimlere

omuz vererek kendi çıkarlarını pekiştirmek istemektedir. Bu noktada Türkiye'de egemen sınıfların bir kesimi, "Ver kurtul, sat kurtul" kampanyası yürüterek KKTC'yi AB emperyalizmine bağlamanın bayraktarlığını yapıyorlar.

Kıbrıs adası emperyalistlerin Ortadoğu politikalarında önem kazanıyor

Görüleceği üzere gerek ABD gerekse AB emperyalizmi kendi çıkarları doğrultusunda Kıbrıs sorununu kullanmaktalar. Nasıl ki geçmişte iki halkı (Türk-Rum) birbirine kırdırtmışlarsa bugün de deği-

şik biçimler altında aynı doğrultuda politikalar sürdürmektedirler. Son yerel seçimler de göstermiştir ki AB emperyalizmi bu yönde önemli adımlar atmış bulunmaktadır. Yerel seçim sonuçları ve Denктаş-Klerides arasındaki doğrudan görüşmeleri bu eksenin dışında değerlendirmek yanıltıcı olacaktır. Dolayısıyla Kıbrıs sorununun çözümünü emperyalistlerin masabaşı diplomasisinde ve/veya tekeller kulübü olan AB çatısı altında aramak Kıbrıs halklarının emperyalizm tarafından daha da kölece bir yaşama bağlanmasıyla eş anlamlıdır. Kıbrıs sorunu iki halkın proletaryasının öncülüğünde tam hak eşitliğine dayalı olarak gerçekleştirilecek demokratik bir devrimle çözüme kavuşacaktır. Bu görev ve sorumluluk Kıbrıs halklarının ve proletaryasının omuzlarındadır.

Patronların zirve için adresi Türkiye

Türkiye'deki büyük patronların davetiyle birçok ülkenin patronları 18 Temmuz'da Türkiye'de düzenlenecek zirveyle bir araya gelecek. DB öncülüğünde İstanbul'da yapılacak olan bu zirveye hazırlık için geçtiğimiz Mayıs ayı içerisinde Yabancı Sermaye Yasa Tasarısı, Bakanlar Kurulu'na sunulmuştu.

Kamu kurumları da dahil işletmelerin, fabrikaların satılmasının önünü açan bu tasarı, yatırım yapanın işini öyle bir kolaylaştıracak ki, isteyen bir günde şirket kurabilecek, kendilerine devlet tarafından ucuz arazi temin edilecek. Yabancı patronlara yapılan bu jestin ayrıntılarında çevre, sağlık, vb. düzenlemelerin engel teşkil etmeyeceği de yer alıyor.

Tahkim yasalarının kalkanlığında yürürlüğe girecek bu yasayla Türkiye'ye sermaye çıkaran şirketlerin net karları satış, tasfiye ve tazminat bedelleri bankalar ve özel finans kurumları aracılığı ile yurtdışından serbestçe transfer edilebilecek. Kabaca aktardığımız bu tasarının uygulanırılığı süreci-

nin hemen başlatılmasını isteyen ve zirve için hazırlık yapan patronlar hükümete istedikleri yasaları çıkarmadıkları için sitem ediyorlar. Yabancı Sermaye Derneği (YASED) yaptığı açıklamada "**Büyük patronların karşısına mahcup çıkacağız**" diyor.

İstanbul'da yapılacak toplantıya Dünya Bankası Başkanı James D. Wolfensohn, IMF İcra Direktörü Horst Kohler'in yanısıra dünyadaki önemli tekellerin temsilcilerinin katılımı bekleniyor.

İşçi sınıfı ve ezilen milyonların daha fazla baskı ve cendere altında tutulmalarını sağlayacak kararların alınması anlamına gelecek bu toplantının asıl hedefi Türkiye'deki kaynakların yabancı sermayeye peşkeş çekilmesidir. Toplantının bu asıl amacını yerine getirecek koşulların olmadığından şikayetçi olan Türkiyeliler patronlar, hükümetin IMF'ye sunduğu niyet mektubunda yapacağını vaat ettiği yasaların tümünü çıkarmadığını söylüyorlar. Yani "ezilenlerin belini az bükünüz biraz daha bükmeliyiz ki emperyalist tekel-

lerin iştahı biraz daha açılsın" diyorlar.

Tütün, kamu ihalesi, enerji, doğal gaz, petrol ve maden gibi en temel alanlara göz koyan yabancı patronların yapılacak bu zirvede üzerinde duracakları bir ayrıntı da **vergiler istisnaları**. Yabancı sermayeye dönük vergi yükünün Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) ortalamasının çok çok altında olduğu ülkemizde, yabancı patronların vergisiz talan beklentisinin tek sorumlusuysa onlara bu rahatlığı ve güveni veren ülkemiz patron ağalardır.

Hükümet krizinin yaşandığı günlerde sanırım patronlar iyice çileden çıkmışlardır. İstikrarlı bir hükümeti bile olmayan bir ülkeyi nasıl peşkeş çekecekler(!) Bu soruna da müdahale eden büyük patronlar hükümete önemli üç ultimatom çekiyor. "**Başbakan çekilmeli, hükümet reformları sürdürmeli, siyasiler ve parlamentoda Türkiye'nin önünü açacak siyasal partiler yasası ve seçim yasasıyla ilgili değişiklikleri yaparak seçime gitmelidir**" diyor.

Girilen ağır ekonomik krizin gittikçe derinleştiği günümüzde şovenizm şaha kaldırılıp halkın bilinci karartılarak, IMF'nin istediği yasalar meclisten geçiriliyor. Krizin faturasını dünden daha ağır biçimde ödeyen ezilenlere yönelik uygulanan kapsamlı saldırı programı belli ki patronları tatmin etmiyor. Hükümete; daha fazla çalışın, daha fazla alınteri ve kan emmemizi sağlayacak yasalar çıkartın diyorlar. Kriz bahanesiyle işten atılan binlerce insan açlık ve sefaletle boğuşuyor bugün. Çocuğuna süt alamadığı için intihar eden annenin, açlıktan ölen bebeğinin, işsizlikten ve borçtan intihar edenlerin haberleri uzağımızda değil, yanıbaşımızda olağanlaştırılmaya çalışılıyor. İşçi sınıfına yönelik yeni saldırının adı olan İş Yasa Tasarısı, kamu emekçilerinin maaşlarına yapılan % 5'lik zammın yanısıra tırmandırılan hak gaspları, öğrenci gençliğin yaşadığı geleceksizlik korkusu ve Kürt halkının üzerinde yoğunlaştırılan saldırılar... İşte ülkemizin ve dünyanın patronları bu atmosferde yapacaklar toplantılarını.

Yetki tartışmalarında devletin ikiyüzlülüğü

KESK'in yerini alacak olan Kamu-Sen, üyelikler de dahil birçok konuda usulsüz uygulamalara imza atmış durumda. Bu usulsüzlüklerin sonucunda eğer yetki Kamu-Sen'de kalacak olursa devletin kamu emekçilerinin sosyal haklarını gaspetmesi biraz daha mümkün olacak ve zaten tamamen devlet yanlısı bir politika izleyen Kamu-Sen, devletin işçilere ve memurlara yönelik saldırılarını daha da kolaylaştırması için kullanılacaktır.

Çalışma Bakanı Yaşar Okuyan'ın devletle yapılacak "Toplu Görüşmeler"de sendika konfederasyonları sözcüsü olarak Kamu-Sen'i açıklamasıyla birlikte sendikalarda ciddi tartışmalar başladı. KESK'in itiraz ettiği bu hukuksuz karar sonucu Çalışma Bakanlığı emekçiler üzerinde daha kolay hakimiyet sağlamayı hedefliyor. Üye sayısı daha fazla olan (ancak bu karardan sonra toplu görüşmelere KESK'e bağlı olan sadece 3 sendika katılacak. Bunlar: Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen ve Kültür Sanat-Sen) KESK'in yerini alacak olan Kamu-Sen, üyelikler de dahil birçok konuda usulsüz uygulama-

hayli altında bir rakam çıkmıştır. **KESK'e bağlı olan sendikaların verdiği üye bildirim formları çok komik gerekçelerle işlem görmemiş ve yaklaşık 93.000 üye eksik gösterilmiştir.** Gerekçelerin en ilginç olanı memurluğa başlarken bekar olan bayanların evlenip soyadını değiştirdikten sonra bir sendikaya üye oldukları gerekçesiyle üyeliklerinin geçersiz kılınması. Çünkü soyadı değişikliğinden kaynaklı bilgisayar programı hata kabul etmemekte ve dolayısıyla bu kişiler bilgisayarda sendika üyesi olarak görünmemektedir. **Ayrıca yine Kamu-Sen'e yetkinin verilmesinin yasal zeminini oluş-**

ması ve bu üyeliklerin KESK'ten düşürülüp Kamu-Sen'e eklenmesi; emekli olanların halen Kamu-Sen'in üyesi olarak gösterilmesi,

*4688 sayılı yasaya aykırı düşecek şekilde değişik statülerde (güvenlik görevlileri, sözleşmeli çalışanlar vb.) olup da Kamu-Sen'e üye olunması,

*Bir kişi tarafından iki veya daha fazla üye bildirim formu doldurularak üye sayısının fazla görünmesi ve bu üyeliklerin halen geçerli olması,

*Kamu-Sen'deki üyelerin birçoğunun emekli sicil numaraları vb. evraklarda eksiklik olması ve yanlış düzenlenmesi,

*Yasal olarak bir sendikaya üye olunması zorunluluğu varken Kamu-Sen'e bağlı olan sendika üyelerinin birkaç sendikaya birden üye (mükerrer üye) olması ve bu üyeliklerin de Çalışma Bakanlığı tarafından geçerli sayılması.

KESK kendi üye sayılarının düşürülmesinin sebeplerini araştırırken karşılaştığı bu sahtekarlıklar karşısında, durumun kamuoyu tarafından da öğrenilmesi ve tekrar yetkili konfederasyon olabilmek için kendi üye bildirimleri ile Bakanlığın 7 Temmuz 2002'de Resmi Gazetede yayımladığı rakamlar arasındaki farkları kamuoyuna ve basına sundu. Bu rapora göre;

1- 10.161 üye KESK ile çalışan üyedir. 6000'e yakın KESK üyesi Türkiye Kamu-Sen üyesi gösterilmiştir.

2- Türkiye Kamu-Sen üyeleri içerisinde 17.044 üyenin emekli sicil numaraları karşılaştırıldığında kim oldukları belli olmayan isimlerden oluştuğu görülmüştür.

3- 2.556 adet Türkiye Kamu-Sen üyesi isimleri mükerrer, emekli sicil numarası aynı olan üyelere oluşturulmuş görülmüştür.

4- 71.809 adet Türkiye Kamu-Sen üyesi hatalı bilgi vermiştir. Bunların

içerisinde 10.000'e yakın da naylon üye vardır. Bu durumda yaklaşık 36.000'i mükerrerdir.

Aşağıdaki tabloda devletin Kamu-Sen'i yetkili kılmak için KESK tarafından teslim edilen rakamlar üzerinde nasıl oynadığını göstermektedir. (Tablo 1)

KESK ÇALIŞMA BAKANLIĞINA DAVA AÇTI

Ankara: KESK'in konfederasyon sözcüsü olmaması için Çalışma Bakanlığı ve Türkiye Kamu-Sen işbirliğiyle yürütülen hukuk dışı faaliyetlerin önünün kapatılması ve yetkinin yeniden kendisine verilmesi için KESK'e bağlı sendikalar bir dizi protesto eylemi gerçekleştirdi. %5'lik memur zammını da dile getiren eylemlerin sonuncusu 12 Temmuz Cuma günü Çalışma Bakanlığı'nın önünde KESK Genel Başkanı **Sami Evren**'in yaptığı bir basın açıklaması ile başladı. Evren açıklamasında "Bu zihniyet, Türkiye'de emekçilerin ve onların bağımsız örgütlerinin kendini özgürce ifade edebileceği, ülkenin kaderinin belirlenmesinde söz, karar ve yetki sahibi olabileceği her tür olumlu gelişmenin önünde ayak bağı olmaktadır. Bu oyunu bozacağız, bugün buraya bu oyunu bozmak için geldik" dedi. Emekçiler buradan sonra Ankara Adliyesi önünde toplandılar. Burada da bu sorunların ancak mahkemede çözülebileceği dile getirilerek; "Kamu çalışanlarından aldığımız yetkiyi bakanlığa gasp ettirmeyeceğiz" denildi. Konuşmaların ardından üye bildirim formları ve ödenti kesenekleriyle birlikte Ankara 1 No'lu İş Mahkemesi'nde Yaşar Okuyan hakkında dava açıldı. Dışarda kalanlar ise "**Devlet güdümlü sendikaya hayır**", "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarını atarak alkışlarla eylemlerinin bittiğini açıkladılar..

Tablo 1

Sendika adı	Teslim Edilen	Açıklanan	Fark
Eğitim-Sen.....	172.419.....	149.383.....	23.363
SES.....	49.820.....	24.18.....	25.633
BES.....	36.413.....	26.840.....	9.573
Tüm Bel-Sen.....	38.371.....	13.581.....	24.790
BTS.....	6.877.....	5.866.....	1.011
Tarım Orkam-Sen.....	12.300.....	10.121.....	2.179
ESM.....	16.041.....	14.649.....	1.392
Kültür Sanat-Sen.....	3.197.....	2.565.....	632
Haber-Sen.....	8.817.....	7.859.....	958
Yapı Yol-Sen.....	11.472.....	7.297.....	4.175
KESK.....	356.054.....	262.348.....	93.706

malara imza atmış durumda. Bu usulsüzlüklerin sonucunda eğer yetki Kamu-Sen'de kalacak olursa devletin kamu emekçilerinin sosyal haklarını gaspetmesi biraz daha mümkün olacak ve zaten tamamen devlet yanlısı bir politika izleyen Kamu-Sen, devletin işçilere ve memurlara yönelik saldırılarını daha da kolaylaştırması için kullanılacaktır.

Yasal açıdan bakıldığında Çalışma Bakanlığı'nın yetkili konfederasyonu belirlerken temel alması gereken, konfederasyonlara bağlı bulunan sendikaların üye bildirim formları ve üyelere ait ödenti kesenekleridir. Ancak Bakanlık yine yapılması gereken yerine yapılmaması gerekeni yaparak sadece kurumlardan gelen tahmini rakamları baz almıştır. Bu durumda ortaya KESK'in varolan üye sayısının bir

turmak için KESK'in bildirilen üye sayıları ve üyeliklerinde oyunlar oynanarak 6000'e yakın üye Kamu-Sen üyesi olarak gösterilmiştir. Üye istifalarının bir ay sonra geçerli olmaya başlaması gerekirken Mayıs ayı istifaları da dikkate alınarak KESK'in üye sayısı düşük gösterilirken Kamu-Sen'in üye sayısı ise düşürülmeyip aksine şişirilmiştir.

Bunların dışında yine Kamu-Sen'in üye sayısının fazla görünmesi için yoğun bir şekilde hukuk dışı faaliyetler yürütülmüştür. Bu faaliyetlerden sadece bazıları şöyledir:

*KESK'e üye olanların Kamu-Sen'e de üye olması ve bunların Kamu-Sen üyesi olarak gösterilmesi,

*KESK'ten istifa edip, istifası geçerli olmadan Kamu-Sen'e üye olun-

Bir tecrit mahkumunun mektubu

Aşağıdaki yazı Açılım Hukuk Bürosu'nun 05 Temmuz 2002 tarihli Basın Bülteninden aynen alınmıştır. Tecrit gerçekliğini kavramak açısından faydalı olacağı düşüncesiyle...

“Üç kişi kalmak nedir bilir misiniz? Hayatınızda sizin dışınızda sadece iki kişi daha. Sadece iki yüz, iki değişik ses tonu. Zamanla kendi sesiniz olur diğerleri, kendi çehreniz olur diğer çehreler, tek düze. Peki ya tek kişi, tek başıyınız, gördüğünüz çehre sizin çehreniz, duyduğunuz ses sizin sesiniz, zamanla kendi sesinize yabancılaşırsınız, konuştuğunuz sanki siz değil başkası konuşur, siz de kendi sesinizi dinlersiniz. Konforludur(!), lükstür(!); günde on dakika akar suyunuz, sıcak su mu? Unuttuk nasıl olduğunu. Bütün kış kaloriferleri bekledik, “ne zaman yanacak?” diye. Buranın ayazı bir başka olur, **bütün yaşamın ısınmaya çalışmakla geçer**, ayazlı kış günlerinde... hücreler karşılıklıdır, cereyan yapar, ayaz bir başka işler insanın kemiklerine... **Radyo merkezidir**, müzik zevkiniz mi? Aslında **idarenin zevkidir dinlemek zorunda kaldığımız**. Belki hayatınızda hiç dinlememişsinizdir, arabeski, pop müziği ama biz ezberledik bunları. Başka müzik dinlemek yasak burada. Gazetelerimiz günlük gelir ama eğer idare tehlikeli(!) bulmazsa... Belki gazetelerden arşiv yapmak istersiniz “ileride göz atarım diye”, ama aramalarda almır eski gazeteleriniz, sizinse hafızanıza güvenmekten başka çıkar yolunuz kalmaz... Araştırma yapmak istersiniz, birçok kitabınız olsun, gerekli olana bakayım istersiniz, ama ancak üç

kitap girebilir hücrenize, onlar da idarenin onayından geçenler. Yan hücredeki dostunuzun ziyaretçisi gelmez ona kitap, gazete vermek istersiniz, para vermek istersiniz, paylaşmak istersiniz. Ama yasaktır kitabı, gazeteyi başkasına vermek, **paraysa elinize dahi geçmez**, idarede kalır, siz ihtiyaçlarınızı yazarsınız, onlarsa kafalarına göre keserler paranızdan.

Burada tecriti kıran en önemli olay dostlarınızdan, sevdiğinizden gelen mektuplardır, bir hareket, heyecanla alırsınız mektubu, ama çözemezsiniz **mektupta yazılanları, birçok yeri karalanmıştır yazılanların**, kalan bölümlerden birşeyler çıkarmaya çalışırsınız, bulmaca çözer gibi. Ama yine de mektubunuz elinize geçiyorsa şanslısınız(!), idare **mektubu tehlikeli(!) görüp imha** da edebilir. Böylece haberiniz bile olmadan gelen mektubunuzdan, yok olur dostunuzun selamı. Hasta mı oldunuz? Revire çıkmak istersiniz, bir sürü prosedürü vardır, **dilekçe** yazmanızı isterler, ayakkabılarınızı çıkarmanızı isterler arama yaparken, onursuzca aramalar dayatırlar. Bir yere götürürlerken sizi paket muamelesi yaparlar. **Kolunuza girer iki yanınızda iki gardiyan**. Olur da çıkabilerseniz revire, paranız varsa tedavi olursunuz. Yazılan **reçetenin maliyeti hesabınızdaki paradan kesilir**, tıpkı harcadığımız **elektriğin faturasının** hesabınızdan kesildiği gibi.

Ailenizle haftada **bir saat görüşebilirsiniz**. On kişi de olsalar bir saattir görüş süresiniz. Yakın bir arkadaşınız, nişanlıınız, amcanızın oğlu vs. sizi görmek isterse, siz de onu, ama yasaktır, anne, baba, kardeş, eş (ikinci dereceden

landırabilir idare. Avukatınızla dosyanızı tartışmak istersiniz, avukatınız dosyanızı içeriye getirebilirse, bize dayatılan onursuz aramalar, avukatlarımıza da dayatılır. **Elle arama yapılır**, taciz derecesinde. Ayakkabıları

böylece. Görüşme esnasında not almak isterseniz yapamazsınız, çünkü **kalem kağıt dahi götüremezsiniz** avukat görüşünüze. Yine hafızanıza güvenmektir size kalan. Duruşmalara, hastaneye götürülmeğe ayrı bir eziyet-

dadır(!). 1 metreye, birbuçuk metre olan her bölüme 6 kişi yerleştirilirsiniz. Bütün bölümler dolduğunda konforlu(!) araç 30 kişilik mini F tipine dönüşür. Bacaklarımızı dahi kılmıdatmak imkansızdır, mekanın darlığından. Dışarıyı görmek yasaktır, çünkü konforlu(!) **ring araçlarının dışarıya bakan penceresi yoktur**, havalandırması(!) klima yapılar, klimayı çalıştırmaksa onların insafına bırakılmıştır. Eğer hastaysanız ve muayene olmak için hastaneye götürüldüyseniz, konforlu(!) ring aracı yolculuğundan sonra en az üç gün yatarsınız kendinize gelmek için...

Mektup bu, sığdırılmıyor ki iki satıra her yaşanan. Yalnızca her koşulda insanca yaşama, dayatılan onursuzluklara karşı durma, kabul etme gayretindeyiz. Kimliğimizi, kişiliğimizi her koşulda yaşatma mücadelesidir verdiğimiz. Çünkü biz kimliğimiz nedeniyle hücrelerdeyiz...”

F (hücre) tipi hapishanelerde, tecrit/izolasyon işkencesi devam ediyor. Her türden hak gaspı, keyfiyet, baskı, saldırı, zulüm devam ediyor. Her geçen gün yeni uygulamalar dayatılıyor. Ve “şimdilik dışarıdakiler” sessiz kalmaya devam ediyor. Sessiz kalındıkça baskılar, dayatmalar daha da boyutlanıyor. İşte bu nedenle “**şimdilik dışarıdakiler**”in bugünlerde her zamankinden daha çok **EMPATİ** yapmaya ihtiyacı var.

sonraki akrabalar) dışındakiler. Anneniz Türkçe bilmez belki, Kürttür, belki de Arap, ama konuşamazsınız Türkçe dışında bir dil, çünkü **telefonla yapılır aile görüşleri** ve istediğiniz görüşmenizi son-

çıkartılır. **Dosya ayrıntılı bir şekilde incelenir** infaz koruma memurları tarafından, oysa meslek sırrıdır, dosyadaki belgeler. Savunmanın dokunulmazlığı, bağımsızlığı sadece kanunlarda yazılı kalır

tır. Hapishaneden çıkarken de, içeriye girerken de **üç ayrı yerde makatınıza varıncaya kadar aranır**sınız, bu onur kırıcı aramayı kabul etmezseniz saldırıya maruz kalırsınız. **Ring araçları F tipi konforun-**

Maoistler devrimi ileriye taşıma güvenine sahiptirler

Filipinler Komünist Partisi'ni "**Hataları Düzelt, Partiyi Yeniden İnşa Et**" şiarıyla 1968 yılında yeniden kuran Prof. Jose Maria Sison ile 11 Eylül sonrası dünyadaki durum, bunun Filipinlere yansımaları ve Filipinler Komünist Partisi'nin görüşleri üzerine yaptığımız röportajı yayınlıyoruz. Sison, Markos diktatörlüğü döneminde 10 yıl hapis hane kalmış ve bu sürede birçok işkencelere maruz kalmıştır. Markos diktatörlüğünün yıkılmasıyla serbest bırakılan Sison'un, 1988 yılında politik tur için çıktığı yurtdışı gezisinde Başbakan Aquino tarafından pasaportu iptal edilmiştir. Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Danışmanı da olan Jose Maria Sison 1988'den beri Hollanda'da yaşıyor.

ABD, komünistleri, ulusal kurtuluş hareketlerini ve bağımsızlık iddiasındaki bazı devletleri "terörist" ilan etmek için 11 Eylül saldırılarını bahane olarak kullanmakta tamamen haksızdır. Gerçekte terörizmin en korkunç çeşitlerini vahşice uygulayan ABD'nin kendisidir.

-Emperyalist saldırganlık yeni dönemde Küreselleşme, Yeni Dünya Düzeni vb. değişik isimler altında devam ediyor. Özellikle 11 Eylül sonrası başta ABD olmak üzere emperyalizm eski düşman komünizm yerine terörizmle adlandırıyor ve emperyalist saldırganlığını her yönüyle meşru kılmaya çalışıyor. Bunu siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Evet, sizinle aynı fikirdeyim. Emperyalist saldırı devam ediyor ve hatta "küreselleşme", "Yeni Dünya Düzeni" ve "Terörizme karşı savaş" yaygaralarını kullanarak bu saldırılar daha da derinleşiyor. Aynı zamanda, emperyalizmin politik ve ekonomik krizi de ağırlaşmaya devam ediyor.

ABD, komünistleri, ulusal kurtuluş hareketlerini ve bağımsızlık iddiasındaki bazı devletleri "terörist" ilan etmek için 11 Eylül saldırılarını bahane olarak kullanmakta tamamen haksızdır. Gerçekte terörizmin en korkunç çeşitlerini vahşice uygulayan ABD'nin kendisidir.

ABD emperyalizmi Filipin gerici askeri güçlerini Filipin halkına, Filipin Komünist Partisi'nin öncülük ettiği devrimci güçlere ve aynı zamanda kendi kaderini tayin için savaşan Moro halkına karşı askeri bastırma kampanyalarının şiddetlendirilmesinde yönetiyor ve destekliyor.

Filipinler Komünist Partisi (FKP) Demokratik Halk Devrimi programını gerçekleştiriyor. Bu, ABD emperyalizmi ve yerel gerici sınıflara karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasi için devrimci mücadelenin tamamlanmasıyla sınırlıdır.

Aslında insanlık tarihinde dünyanın 1 numaralı terörist gücü ABD'nin kendisidir. Filipin halkına karşı 1899'dan 1916'ya kadar süren saldırı savaşında 1.4 milyon Filipinli'yi katlettiğinden

kuklası baskıcı rejimlerin işlediği kitle katliamları en açık terörist eylemlerdir. Kapitalist sömürünün günlük uyguladığı şiddet, özellikle de neo liberal emperyalist küreselleşme sürecinde, terörizmi oluş-

tur. ABD tarafından daha sonradan İslami fundamentalizm olarak adlandırılanlar, Sovyet sosyal emperyalistlerine karşı ABD için çalışmak üzere oluşturulmuştu. Ancak daha sonra ABD destekli İsrail

- Emperyalizmin yeni dönem saldırıları genelde yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelere özelde de Filipinler'e nasıl yansıyor? Bu durum karşısında Filipinler'deki devrimci muhalefetin durumu, esasta ise Filipinler Komünist Partisi'nin politikaları nelerdir?

Terörizme karşı küresel savaş iddiasıyla, ABD yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerin ezilen halklarını tehdit etmektedir. Ve hegemonyasını genişletmek ve süper karını yükseltmek üzere askeri müdahaleler ile saldırmaktadır.

Filipinler'in özel durumunda ise ABD ve Macapagal-Arroyo rejiminin El-Kaide örgütüne bağlı olduğunu iddia ettikleri küçük haydut çetesi Ebu Sayyafı bahane ederek ABD 3800'den fazla ABD askerini Filipinler'e yerleştirdi. Gerçekte ise Filipinli gerici askeri yetkililerle işbirliği içinde CIA, 1990'ların başlarında Ebu Sayyafı kendisi kurmuştu.

ABD emperyalizmi Filipin gerici askeri güçlerini Filipin halkı-

beri ABD, milyonlarca insanı öldürmüştür.

ABD'nin Kore, Vietnam, Irak, eski Yugoslavya, Afganistan ve diğer yerlerde uyguladığı saldırı savaşları ve ABD

turmakta ve dünya çapında sayısız insanı cezalandırmaktadır.

ABD emperyalizminin terörizmi 11 Eylül hava korsanlarınınkinden çok daha korkunç-

siyonizminin Filistin halkını katletmesi ve Suudi Arabistan'a ABD'nin askeri ve mali yükümlülükler getirmesi üzerine ABD bunlarla çatışmaya başladı.

na, Filipin Komünist Partisi'nin öncülük ettiği devrimci güçlere ve aynı zamanda kendi kaderini tayin için savaştan Moro halkına karşı askeri bastırma kampanyalarının şiddetlendirilmesinde yönetiyor ve destekliyor.

Filipinler Komünist Partisi (FKP) Demokratik Halk Devrimi programını gerçekleştiriyor. Bu, ABD emperyalizmi ve yerel gerici sınıflara karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasi için devrimci mücadelenin tamamlanmasıyla sınırlıdır. FKP, Filipinler üzerindeki ekonomik, askeri ve politik kontrolünü daha da sıkılaştırmak isteyen ABD askeri işgaline karşı da mücadele etmektedir.

ABD askeri işgalinin ve kukla güçlerinin askeri bastırma kampanyalarının yükselişinin bir sonucu olarak Filipin halkı ve devrimci güçler devrimci silahlı mücadeleyi ve mücadelenin diğer biçimlerini yükseltmektedir.

-Uluslararası komünistlerin ve devrimci hareketlerin durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Uluslararası komünist hareket ve geniş anti-emperyalist hareket sürekli güçleniyor ve yayılıyor. Çünkü dünyada proletarya ve halkın diğer kesimleri emperyalist küreselleşme altında baskı ve sömürünün şiddetlenmesine karşı direniyor.

Marksist-Leninist-Maoist partiler emperyalizme, modern revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelede liderliği alıyor ve mücadeleyi ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizme taşıyorlar.

Aynı zamanda em-

peryalizme karşı halkın uluslararası geniş birleşik cephesi büyüyor. Geniş anti-emperyalist dayanışmanın son biçiminin inşasında son gelişme Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'dir (ILPS).

- Bugün Filipinler'deki devrimci durum ve devrimci hareketlerin içinde bulunduğunuz aşama hakkında bizi bilgilendirir misiniz?

Filipinler'de devrimci hareket güçleniyor. İkinci Büyük Rektifikasyon Hareketi temel devrimci ilkeleri yeniden onaylamada, yanlışları ve eksikleri gidermede ve devrimci güçlerin ve halkın canlandırılmasında bir zaferdir.

FKP, onbinlerce üyeye sahip bir partidir. Binlerce Kızıl Savaşçısı olan ve uzatılmış Halk Savaşı'nı prensip olarak silahlı sürdüren Yeni Halk Ordusu'na (YHO) önderlik etmektedir. Yeni Halk Ordusu Filipinler'in kırsal kesiminin yüzde 90'ından fazlasını kaplayan 127 gerilla cephesinde etkilidir. Ve kitle tabanında genişleme ve derinleşme esası üzerinde derin ve yaygın bir gerilla mücadelesi sürdürmektedir.

FKP, işçi, köylü, kadın, gençlik, mesleki ve halkın diğer kesimlerinin kitle örgütlerini inşa etmiştir. Bu kitle örgütlerinin üyelerinin sayısı milyonlarla ifade edilmektedir. Onlar devrimci güçlerin temel kitlesini oluşturuyorlar.

FKP, devrimci bir silah olarak birleşik cepheyi ve birleşik cephenin taktiklerini kullanmadaki başarısıyla büyümektedir. Düşmanı tecrit ve yok etmek için ittifaklar

mevzisi inşa etmiştir. Bu ittifaklar şunları içeriyor: İşçi sınıfı ve köylülüğün temel ittifakı; emekçi kitleler ve şehir küçük burjuvazisinin ilerici ittifakı; sözü edilen güçler ve orta burjuvazinin yurtsever ittifakı ve düşmana karşı daha az gericiler ile geçici ve kararsız ittifak.

Silahlı mücadele ve birleşik cephe silahlarının her ikisini kullanarak, FKP mücadelenin silahlı ve legal biçimlerinde önemli zaferler kazandı. Yakın zamanda, geniş birleşik cephe sayesinde ABD-Estrada rejiminin yıkılmasında araç oldu. Geniş birleşik cephe ABD-Arroyo rejimine karşı yönetilmektedir.

Devrimci güçler, yürürlükteki sistemi bir bütün olarak yok edecek kapasiteye ulaşmaya kadar bir gerici yönetici klikten diğerine sürekli yıkarak kendini güçlendirmeyi amaçlamaktadır.

-Maoistlerin enternasyonal alandaki görevleri ve enternasyonal boyutuyla buldukları seviyeyi kısaca özetler misiniz?

Maoistler, uluslararası komünist hareketi yeniden inşa etme, geniş anti-emperyalist hareketi güçlendirme ve özellikle Asya, Afrika, Latin Amerika ve revizyonistlerin ihanet ettiği geri kalmış ülkeler gibi mümkün olan her yerde uzatılmış Halk Savaşı'nı sürdürme görevini üstlenmişlerdir.

Maoistler, dünya proleter devriminin geçmişinin, bugününün ve geleceğinin en geniş kavrayışına sahiptirler. Maoistler Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun öğrettikleriyle devrimin

prensipleri ve yöntemlerinden proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi pratiğine kadar önemli bilgi ve deneyimlere sahiptirler. Bu sayede de devrimi ileri taşıma güvenine sahiptirler.

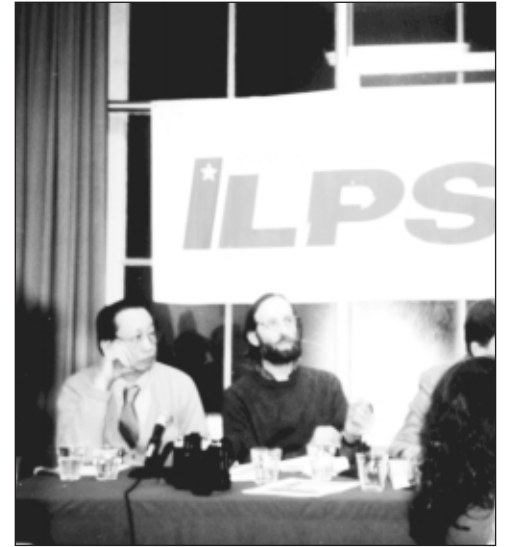
Böyle bir güven dünya halklarının ve devrimci güçlerin hala sosyalizm ihanetçisi revizyonistlerinin ters etkisini yok etme uğraşında olduğu bu süreçte gereklidir. Maoistler, proletarya ve dünya halkları; 1989-91 yıllarında revizyonist rejimlerin çöküşünü şeytani bir zevkle izleyen emperyalistlerin ideolojik ve politik saldırılarına, karşı saldırıyı gerçekleştirmenin henüz birinci sahnesindedir.

- Türkiye halkına ve Maoistlere vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Proletarya enternasyonalizmi ve geniş anti-emperyalist dayanışma rehberliğinde Filipinler ve Türkiye proletaryası ve halkları arasındaki devrimci bağın güçlendirilmesini diliyorum. Her iki ülkenin devrimci güçleri ve halkları için ortak anlayış ve işbirliğini geliştirmek için sürekli görüş ve deneyim alışverişi gerekli ve zorunludur. Bu iki ülkenin devrimci ilerleyişi küresel olarak anlamlı ve önemlidir. Çünkü bu ülkeler ABD emperyalizminin temel ileri karakollarıdır.

ABD askeri işgalinin ve kukla güçlerinin askeri bastırma kampanyalarının yükselişinin bir sonucu olarak Filipin halkı ve devrimci güçler devrimci silahlı mücadeleyi ve mücadelenin diğer biçimlerini yükseltmektedir.

Aynı zamanda emperyalizme karşı halkın uluslararası geniş birleşik cephesi büyüyor. Geniş anti-emperyalist dayanışmanın son biçiminin inşasında son gelişme Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'dir (ILPS).

ABD Afganistan'da „katliamcı yüzünü „ gösterdi

Yaptığı katliamlar karşısında hesap vermeme tavrıyla şiddetin dozajını her geçen gün artıran ABD ve diğer emperyalist devletler halklara dayattıkları sömürü ve zulümlerinin karşısında bir de bunlardan muaf tutulmak istenerek gittikçe katliamlarını meşrulaştırmaya çalışıyor.

11 Eylül sonrası Afganistan'a yönelik saldırılar ABD'nin Taliban'ı devirerek kendi emrindeki hükümeti kurmasıyla bitti diye düşünülürse, **Laden avına çıkan ABD askerleri köyleri yakıp yıkmaya devam ediyor.** Geçici hükümetin kurulmasıyla ülkede "huzurun sağlandığı" emperyalistlerce çokça dillendirilse de geçtiğimiz günlerde bir düğün evine yapılan bombalı saldırı sonucu 48 kişinin yaşamını yitirmesi 118 kişinin de yaralanması kimin huzurunun yerine geldiğini kanıtlar nitelikte.

Yapılan katliamın ardından "insani yardımlarını" da esirgemeyen ABD, çoğu kadın ve çocuk olan ölenlerin ailelerine özür borcu olarak 200 dolar vereceğini açıkladı. Her biri 1 ton ağırlığında olan 7 adet bombanın altında yaralananlar için biçilen 75 dolarlık fiyat listesi ile ABD Afgan halkının yaralarını sarmasını istiyor. Böylece parası ile insan hayatını satın alabileceğini göstermeye çalışan ABD aldığı canların karşılığını verdiğini sanıyor. Bölge adına açıklamalar yapan komiser Abdürrahim ise Ameri-

müsade edilmediği ve çıplak halde resimlerinin çekildiği köylülerin verdiği bilgiler arasında yer alıyor. Öte yandan **Afganistan'da Taliban rejiminin yıkıldığı geçen yıldan bu yana ilk kez ABD karşıtı bir gösteri düzenlendi.** Başkent Kabil'de hafta sonu bir araya gelen ve çoğunu kadınların oluşturduğu kalabalık saldırıyı kınadıklarını belirten pankartlar taşıyarak BM binasına kadar yürüdü.

Ülkede saldırılar sürerken **Afganistan devlet başkanı yardımcısı Hacı Abdülkadir öldürüldü.** Devlet bakanı Hamid Karzai'nin dört yardımcısından biri olan Abdülkadir yaklaşık 3 hafta önce büyük meclis Loya Jirga'da kabinenin açıklanmasından sonra göreve gelmişti. Bu gelişmeler üzerine Afganistan'da pek çok yorum da ortaya atılırken Afgan halkının artık katliamlar karşısında tepkisiz kalmayacağı son gösterilerle sergilenirken ABD'nin yeni yürürlüğe giren Uluslararası Ceza Mahkemesi ile birlikte kendine tanımak istediği katliam hakkı ile birlikte yeni saldırıların meşru kılıflara büründürülerek süreceğini kanıtıyor. Yaptığı katliamlar karşısında hesap vermeme tavrıyla şiddetin dozajını her geçen gün artıran ABD ve diğer emperyalist devletler halklara dayattıkları sömürü ve zulümlerinin karşısında bir de bunlardan muaf tutulmak istenerek gittikçe katliamlarını meşrulaştırmaya çalışıyor. Tüm bunlara karşı kendi direnme meşruluğunu savunan Afgan halkıysa öfkesini dile getirince ya yalancı ya da provokatörler olarak nitelendiriliyor. Her şeye rağmen gerici ve işbirlikçi bir hükümetle onların işgalci efendilerine karşı direnen halklar uyanışa geçtiği vakit tıpkı Filistin'de olduğu gibi kazanmaya muktedir olacaktır.

Her zaman olduğu gibi ilk önce saldırıyı üstlenmeyen katliamın ortaya çıkan boyutuyla birlikte çeşitli bahaneler üretmek zorunda kalan ABD, bu saldırı sonrası gerçek yüzünü daha fazla saklamadı. Amerikan uçaklarının Afganistan'ın Uruzgan eyaletindeki bir düğün evini bombalamasından sonra, önce "kuvvetlerimize yanlış bilgi verildi" diyen ardından da köyde bulunan kişilerin El Kaide militanlarına destek verdiğini belirterek uçaklara bu bölgeden ateş açıldığını mazeretleri(!) arasında sıralayan ABD yetkilileri Afgan halkının da Amerika'yı barbarlık ile suçlamasının bir dezenformasyon olduğunu açıkladılar.

kan ordusunun verdiği birkaç çadır ve battaniyenin durumlarını daha da vahim duruma düşürdüğünü belirterek **"battaniye ve çadırlarla kurbanların yaralarını sarabileceklerini sanıyorlarsa bu harika. O zaman biz de birkaç Amerikalı öldürüp sonra çadır ve battaniye verelim"** diyerek tepkilerini ortaya serdi. Yaptıklarını telafi etmenin yolunu birkaç çadır ve battaniye dağıtmakta bulunan ABD'liler köyün bombalanmasından ardından da yaptıklarına ara vermediler. Bombardımandan sonra köyeye inen Amerikan uçaklarının insanları bağladığını ve yaralarının tedavilerinin engellenip elbiseleri yanan Afgan kadınlarının giyinmelerine

ABD'nin bağımsızlık günü protesto edildi

Seul 4 Temmuz günü ABD protestolarına sahne oldu. Geçtiğimiz ay iki genç kızın ABD askeri araçları tarafından öldürülmesinin ardından Kore'de ABD'ye karşı nefret de iyice alevlenmişti. 4 Temmuz'daki gösterilerde de "ABD'yi ülkeden atalım" sloganları atıldı ve Euyonse eyaletinde Askeri Müdürlüğün önüne yaşamını yitiren kızların aileleri tarafından fotoğrafları ve çiçekler konuldu. 1000'den fazla Koreli'nin katıldığı eylemlerde ABD askeri kuvvetleri tarafından bir açıklama yapılması ve askerlerin geri çekilmesi talepleri dile getirildi.

Kanada Toronto'nun tarihinde en büyük grevi!

4 Temmuz günü Toronto'da Kanada tarihinin en büyük grevi ilan edildi. Belediye işçileri tarafından iş güvencesi ve özelleştirme-taşeronlaştırma uygulamalarının geri alınması için başlatılan greve işçilerle belediye yönetimi arasında özellikle iş güvencesi konusunda anlaşma sağlanamaması neden oldu. İşçilerin bu greviyle 2,5 milyon nüfuslu kentte tüm hizmetlerle birlikte yaşam da durdu.

"Hayatımız için iş istiyoruz"

İşçilerin "Hayatımız için iş istiyoruz" temel sloganıyla başladıkları greve aralarında yaşlılara sağlık hizmeti veren ambulans çalışanlarının da olduğu 3.000 işçi katılmazken toplam grevci işçi sayısı 15.000'i buluyor. Bu sayı 15 gündür grevde olan feribot, su, kanalizasyon, temizlik ve ulaşım işçileri ile eğlence yerleri çalışanlarının sayısı ile birleştiğinde 25.000'e ulaşılıyor.

11 Temmuz günü eyalet yönetimi bir karar alarak grevi yasakladı. Eyalet başkanı yaptığı açıklamada "önemli olan işçilerin işlerinin başına olabildiğince çabuk geçirmek ve herkesin **normal** hayatına dönmesini sağlamaktır" dedi. Ancak belediye işçilerinin taşeronlaştırma, sendikasıylaştırma ve özelleştirme saldırısıyla karşı karşıyayken "normal" yaşamlarına dönmelerine imkan yok.

İtalya'da işçi sınıfına saldırılar artıyor

Avrupa'nın birçok ülkesinde olduğu gibi İtalya'da da son dönemde işçi sınıfına yönelik saldırılar artmaya başladı. Berlusconi hükümetinin çalışma yasasının 18. maddesinde yaptığı değişiklik ile 15'ten az işçi çalıştıran şirketlerde işçilerin işten çıkarılması kolaylaştırılıyor. İtalyan hükümetinin işçi sendikaları konfederasyonlarından CISL ve UIL yönetimi ile anlaşığı açıklanırken, ülkenin en büyük sendikası CGIL kara, hava, demiryolu ve deniz ulaşım sektörlerinde greve gitme kararı aldı. CGIL'ye bağlı denizcilik işletmeleri çalışanları, 18. maddedeki değişikliği protesto için 8 Temmuz tarihinde 4 saatlik greve çıktı. Binlerce işçinin katıldığı grevlerin devam edeceği açıklandı.

ABD'nin Filipinler çıkarması protesto edildi

4 Temmuz 2002 Perşembe günü Filipinli üniversite öğrencileri ve çeşitli kitle örgütleri Manila'da ABD konsoloslugu önünde ABD emperyalizmini protesto etti. ABD Konsolosluginun bulunduğu bulvarı kapatan eylemciler, uşaklığını "ABD Dostluğu" olarak tanımlayan Arroyo hükümetini de protesto etti.

11 Eylül saldırısını kendi vahşetine gerekçe olarak kullanan AB emperyalizmi ince(!) planlarını hayata geçirmeye devam ediyor. Dünya çapında

bir saldırganlığın adımlarını atmış olan ABD birçok ülkede askeri üslerini yoğunlaştırmış, yeni anlaşmalarla politikalarını garantiye almıştır. Emperya-

lizmin dünyanın pek çok stratejik bölgesine hakim olmasının yolu oralarda gelişen, gelişebilecek olan sınıfsal, ulusal devrimci ve komünist hareket-

leri yok etmektir. Bu bağlamda Asya-Pasifik bölgesini kontrol altında tutmak isteyen ABD emperyalizmi bölgede önemli bir noktada bulunan ve Maoist kasırganın kopacağı mutlak olan Filipinler'e 2002 Mart ayı itibarıyla bir askeri danışmanlık kurmuş, tatbikatlara start vermiş, 3800'den fazla askerini yığmıştır. ABD emperyalizminin bu yönelimini riske sokan en etkin güç, FKP önderliğinde yürütülen Maoist Halk Savaşı ve kendi kaderini tayin için mücadele eden Moro halkı. 26 Aralık 1968'de kurulan FKP, Demokratik Halk Devrimi hedefine ilerlerken ABD emperyalizmi ve yerel gerici sınıfların korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Bugün binlerce savaşçısı olan ve uzatılmış Halk Savaşı prensip alan FKP'ye bağlı Yeni Halk Ordusu, Filipinler kırsal kesiminin yüzde 90'ından fazlasını kapsayan 127 gerilla cephesinde etkilidir. 1973'de kurulan Filipinler Ulusal Demokratik Cephesinin genişleyen bileşimleriyle ABD-Estrada rejiminin yıkılmasında etkin rol oynayışı, bugün Arroyo rejimini tir tir titretti. Efendilerine sınıfsal bağlı Filipinli egemenler 1899-1916 yıllarına kadar

süren ve 1,4 milyon Filipinli'yi katleden ABD'nin bu katliamını pişkince görmezden gelecek 4 Temmuz'u "Filipin-Amerikan Dostluk günü" ilan etmişlerdi. Aynı zamanda ABD'nin kendi bıgımsızlık günü olarak kutladığı 4 Temmuz, Filipinler gibi birçok ülkede protestolara vesile oldu.

4 Temmuz 2002 Perşembe günü Filipinli üniversite öğrencileri ve çeşitli kitle örgütleri Manila'da ABD konsoloslugu önünde ABD emperyalizmini protesto etti. ABD Konsolosluginun bulunduğu bulvarı kapatan eylemciler, uşaklığını "ABD Dostluğu" olarak tanımlayan Arroyo hükümetini de protesto etti. Yaklaşık bin ABD askerinin, El Kade ile bağlantısı olduğu söylenen Ebu Seyyaf örgütüne karşı eğitmek ve tavsiye vermek için altı aydır güney Filipinler'de bulunmasını ve George Bush tarafından "terörle mücadele için" Filipinlilere önerilen 10 milyon ABD dolarını protesto eden Filipinliler de 4 Temmuz'da Manila Körfezindeydi. Ellerindeki dövizlerle Körfez sularına atlayan eylemciler ABD bayraklarını da yaktılar.

Peru köylülerinden Lima yürüyüşü

1000 Perulu köylünün, maden şirketlerinin toprağı kirletmeleri ve işgal etmeleri konusunda hükümetin önlem almasını talep etmek için köylerinden Lima'ya kadar düzenledikleri yürüyüş 1 hafta sonunda 8 Temmuz'da Lima'da son buldu.

Madenlerden etkilenen 1.135 topluluğun sözcüsü

olarak konuşan **Miguel Palacin**; "hükümet, maden şirketlerinin toprağı, nehirleri ve sağlığımızı tehlikeye atmasından kaynaklı sorunlarımıza çözüm bulmakta ilgisiz davranıyor" dedi.

Madencilik Peru ekonomisindeki en önemli sektörlerden; Peru bakır üretiminde dünyada 5. altın üretiminde

8. sırada yer alıyor. Bu yoksul ülkenin yıllık ihracat gelirinin yarısı bu endüstriden elde ediliyor. Ancak zengin mineralleri sömürmek için araştırma yapan maden şirketleri ile yaşamlarının risk altında olduğunu söyleyen çiftçiler arasındaki çatışma yabancı sermayeyi cezbetmenin yollarını arayan Başbakan Alejandro Toledo'nun "baş belası" durumuna geliyor.

Perulu köylülerin maden şirketleri ile başı gerçekten dertte. İşte kendi dillerinden birkaç örnek:

Lucas Serrano (Güney Andes Bölgesinden): "Güney

Peru Bakır İşletmesi suyunu, otlaklarımızı kirletiyor ve hayvanlarımızın ölümüne yol açıyor. Şu anda hiçbir alternatif gösterilmeden 150 aile kendi topraklarından atılıyor."

Melchora Surco (Güneyde Cusco şehrinden): "Hayvanlarımız ölüyor. Artık nehirlerimizde balık kalmadı. Yaşam yok. Çocuklarımız, içtiğimiz sulara maden tozlarının karışmasından kaynaklı hastalar. Yerleşim yerlerimizin değiştirilmesini istiyoruz, adalet istiyoruz. Sesimizin duyulmasını istiyoruz, çünkü hiçbir zaman bizi dinlemediler."

Evrensel Bakış

SANAL KARLARDAN SANAL DÜNYAYA

“Ya bizden olacaksınız, ya da karşı taraftan” diyerek “terörizmle mücadele” adı altında dünya halklarına karşı “haçlı seferi” başlatan ABD emperyalizmi son süreçte skandallarla sarsılır oldu. Tüm dünya halklarına örnek gösterilen “serbest piyasa” masallarına darbe vuran nitelikte olan bu gelişmeler üzerinde çok fazla durulmadı. Petrol şirketi **Enron**’la başlayan, fotokopi makineleri üreticisi **Xerox** ile devam eden, ABD’nin ikinci büyük telekom şirketi **WorldCom**, eczaneler zinciri **Rite Aid**, elektronik malzeme üreticisi **Tyco** gibi büyük şirketlerin milyarlarca doları bulan muhasebe kayıtlarında yapmış oldukları oynamalarla karlarını olduğundan fazla gösterdikleri ortaya çıktı. İronik bir biçimde “küreselleşme” kavramıyla gündemimize oturan ve internetin yaygınlaşmasıyla sıkça kullanılan “sanal dünya” kavramına şimdi de “sanal kar”lar eklenmiş oldu.

Aslında emperyalizmin dünya halklarına yönelik saldırısının daha iyi anlaşılmasında yararlı olacak bu gelişmeler, emperyalizmin dünya halklarına yönelik “sanal dünya” vaatle-

rinin de açıktan iflası anlamına geliyor, “Serbest piyasanın”, “Amerikan rüyası”nın nasıl bir gerçek olduğunu bir kez daha kanıtlıyordu. Dünya halklarına yönelen emperyalist-kapitalist saldırıların kendi çirkef ve sahte yüzünü bir kez daha gösteriyordu. Son yıllarda her fırsatta karşımıza çıkartılan “küreselleşme” balonunun nasıl bir balon olduğu, daha net ortaya çıkıyordu. Son yıllarda emperyalist medyaya tekelleri ve onun bizim gibi ülkelerdeki uşakları aracılığıyla, “yaratılan ‘imaj’la zihinler şekillendiriliyor, şekillenen zihinler istenilen istikamete kolayca yönlendiriliyor. Belki de zihinler küreselleşiyor. Küresel zihinlere çok ve çabuk tüketmenin faziletlerinden dem vuruluyor, markalardan oluşan sanal bir dünya yaratılıyor.” (Dr. Ahmet Kemerli)

Oysa ki dünya halklarının bilincinde yaratılmaya çalışılan bu sanal dünyanın arka planına baktığımızda gerçeklerle yüzleşmemiz kaçınılmazdır. Bugün dünya üzerinde sömürünün, yoksulluğun, açlığın, baskının vb olmadığı, “küresel refahın”, “barışın” olduğu- öyle ya ABD “terörle mücadele” adı altın-

da dünyanın çeşitli bölgelerine saldırıyor- ileriye sürülerek küreselleşmenin ve dolayısıyla ABD önderliğinin kayıtsız şartsız kabul edilmesi gerektiği ileri sürülüyor. Tıpkı ABD’li şirketlerin “sanal karları”na ne kadar benzeyen bir söylem.

Bu sanal dünyanın örtüsünü kaldırdığımızda karşımıza çıkan ise; Dünya nüfusunun en zengin yüzde 20’sinin dünya kaynaklarının yüzde 80’ini sahiplendiği, en fakir yüzde 20’de dünya kaynaklarının yüzde 5’iyle geçinmek düştüğü; 5.9 milyar dünya nüfusunun 500 milyonunun rahat içinde yaşadığı, 4.5 milyarın ise yoksulluk içinde kıvrandığı; dünya üzerinde 358 en zengin insanın servetinin, dünyada en fakir insanların (dünya nüfusunun yüzde 45’i) yıllık gelirinden daha fazla olduğu ortaya çıkıyor.

Üstelik bu sanal dünyanın örtüsünü kaldırdığımızda karşımıza çıkan gerçek, bundan etkilenenin sadece yarı sömürge yarı feodal ülkelerin halkları olmadığı aynı zamanda dünyanın “zengin” ülkeleri denilen emperyalist-kapitalist ülkelerin halklarının da nasibini aldığı görülmektedir. Avrupa Birliği’nde 16 milyon işsiz insan var. 50 milyon insan yoksulluk içinde yaşıyor. Öyle ki bu sanal dünyanın baş yaratıcısı ve “küreselleşme”nin yılmaz savunucusu ve baş teröristi ABD’de fakir-

lik oranı yüzde 12.5. Yaklaşık 33 milyon insan yoksulluk sınırının altında bir gelirle yaşamak zorunda bırakılmış durumda. Böylesi bir gerçeklikte ABD şirketleri bilançolarında yaptıkları makyajla, gösterdikleri “sanal karlar”la serbest piyasalarının ne kadar iyi işlediğini, “kapitalizmin” tartışılmaz üstünlüğünü ispatlamış oluyorlar!

Dünya üzerinde “adalet” dağıtmaya çalışan terörist ABD’nin serbest piyasa savunuculuğunda ipliğinin böylesine pazara çıkmasının yanında 1 Temmuz’da faaliyete geçen **Uluslararası Ceza Mahkemesi**’ni tanımadığını ilan etmesi ve “müttefiklerinin” faşist TC devleti ile şer ek seni olduğunu ilan ettiği **Irak, İran ve Kuzey Kore**’nin olması, bir kez daha küreselleşme, serbest piyasa vb. kavramlarının kimin için ve ne için olduğunu göstermesi açısından önemli bir veri vermektedir bizlere.

Tüm bunlar yaşanırken ABD ekonomisinin 2002’nin ilk çeyreğinde yüzde 57’lik bir büyüme görüldüğü ilan edildi. Bu açıklama ABD ekonomisinin yaşamakta olduğu resesyonun aşıldığını anlatıyordu. Ancak ABD Merkez Bankası Başkanı **Alan Greenspan** yaptığı açıklamada resesyonun çıktıklarını söylemek için henüz erken olduğunu ifade ediyordu. Bu rakamlar ABD’li şir-

ketlerin “sanal karları” düşünülmesinde pek inandırıcı gelmiyor insana. Ancak ABD’de her yedi kişiden birinin doğrudan veya dolaylı olarak silah sanayinde çalıştığı düşünülmesinde, üstü örtülen başka gerçekler ortaya çıkıyor. Dünya halklarına “adalet” dağıtmaya soyunan ABD emperyalizmi, ekonomisindeki resesyondan; silah sanayiine siparişlerde bir canlanma yaratarak ve bunun lokomotif etkisiyle ABD ekonomisinde bir canlanma olduğu ifade edilebilir.

Bunun anlamı da şu aslında; ABD emperyalizmi her alanda sanal dünyalar yaratarak gerçekleri dünya halklarından gizliyor. Küreselleşme balonlarıyla, barış, adalet balonlarıyla süslediği ‘sanal dünya’ının arkasında silah sanayi örneğinde olduğu gibi emperyalistlerin kar ve talan amaçları bulunmaktadır. Sanal karlar, yapmaya çalıştıkları makyajlar ne olursa olsun gerçek olan Afgan halkının tepesine yağın bombalardır. Gerçek olan sömürünün baskının, açlığın ve savaşın bizzat bu sanal dünyayı yaratanlar tarafından geliştirildiği ve yaygınlaştırıldığıdır. Gerçek olan bu sanal dünyanın yaratıcılarına karşı gerçeklerin zemininde, gerçeklerin üzerinde yükselen mücadelelerin olduğudur. Ve hiç kuşkusuz ki gerçekler kazanacaktır.

Unutmak yerine hatırlamak ve hesap sormak

Hürriyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök bu yılki 2 Temmuz mitingi öncesinde gazetesinde kendisine ayrılan köşede bir yazı yazarak her yıl yapılan bu anmaları "nefret üreten ayınlar" olarak nitelendirdi. Aslında Ertuğrul Özkök'ün kişiliğine, daha önceki yazılarına ve yaşam tarzına baktığımızda bu biçimde bir yazı yazması bizim için hiç de şaşırtıcı değil. Sözkonusu yazar daha önceki yazılarında da devrimciler, ilerici insanlara,

aslında hizmet ettiği kimselerin açık adresini net bir biçimde vermektedir. Ertuğrul Özkök bu tavrı ile katillerin yanında yer almış ve daha önceden almış olduğu safın bulunduğu yerin altını bir kez daha çizmiştir. Diğer bir sorun ise S(K)aygıdeğer Özkök geçmişine ve devrimci demokratlara küfür ederek elde ettiği mevkinin sarsıldığı ve sarsılacağı korkusunu yaşıyor olmalı ki kılıcını bir kez daha bileyerek bu kesimlere saldırmakta.

2 Temmuz mitinglerini

va) demokrasisini göklerle çıkaran Özkök bilmiyor mu insanları fırınlarda yakan Hitler faşizminin "Avrupa demokrasisi" içinde dahi yeri olmadığını. Bırakın bu anlayışın parlamentoya girmesini, parti kurmasını, onu ifade eden sembollerle öğrencilerin okullara girmesinin yasak olduğunu elbette ki biliyor. Çünkü Hitler faşizminin ve uygulamalarının insanlık suçu olduğunu Avrupa kabul etmiş ve yasaklamıştır. Sormak lazım S(K)aygıdeğer Özkök'e Nazi kamplarında fırınlarda diri diri yakılanlarla Sivas'ta izole edilmiş yerlerde değil de şehir merkezi ve aleni bir alanda insanları diri diri yakılanlar, sessiz kalanlar, teşvik edenler arasında ne fark var?

Yine S(K)aygıdeğer Özkök şunu da mı bilmiyor? Dün Sivas'ta insanların diri diri yakılmasını teşvik eden, sessiz kalan, Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş, Sivas Belediye Başkanı Temel Molla Karamanoğlu, Tansu Çiller, vb.lerinin parlamentoda olduğunu, Demirel'in cumhurbaşkanlığından emekli olduğunu bilmiyor mu? Bizce biliyor hem de çok iyi biliyor. Sormak lazım insanlık suçu işleyenleri lanetlemek mi kin ve nefret yaratıyor? Yoksa yaktıkları insanlarımızın, halkın vergileriyle saltanat sürüp halk için yeni katliamların kararlarını verenler mi? Bulaşıcı bir mikrop misali gazetesindeki yazılarının her satırında asıl kendisi nefreti körüklemekte ve yaymaya çalışmaktadır.

Oysa şu bir gerçektir ki yaşanan katliamları, acıları unutmak demek yeni katliamlara yeni acılara davetiye çıkarmak demektir. İşte Özkök tam da bunu önermektedir, Madımak'ta canlı yayında yakınları diri diri yakılan ailelere; "Unutun ve acılarınızı içinize gömün. Gömün ki yeni yeni katliamlar daha rahat yapılabilsin. Unutun yakıldığınızı, katledildiğinizi, çektiğiniz acıları ve dökülen gözyaşlarınızı. Unutun ki hesap sormayın." Yine sormak lazım Özkök'e 11 Eylül saldırısı sonrası siz değil miydiniz Ankara'ya seslenen "Bayrakları yarıya indirin saldırıyı lanetleyin" diye çığlık atan. O zaman lanetlemeye değil lanetlenmenize kızıyor-sunuz.

Yazısında kuzu postuna bürünmüş kurt misali davranan Özkök unutmak yani açık anlamı ile ihanet etmek teorisini şu şekilde temellendirmektedir; "Biz geçmişte kalan her olayı her yıl nefret olarak yeniden üretmekten vazgeçmezsek o zaman fanatik Ermenilere söyleyecek ne lafımız olabilir ki." Satılmış kalemi ve beyni ile canı yanan, bu zulmün altında ezilen herkese "unutun" diye seslenen Özkök burada tek ve hayati önemdeki şu gerçeği gözardı etmekte veya unutmakta, belki de unutmak istemektedir. Hayatta unutulmayacak ve hesap sorma ateşinin asla küllenemeyeceği olaylar vardır. Ve bunları unutturmaya kimsenin ne silahı

ne kalemi ne de gücü yeter.

Burada şu da görülmelidir ki kendi sınıfının temsilcisi durumundaki Özkök bu çağrısını sadece 2 Temmuz anmaları için değil daha önceden yaşanmış bütün katliamlar ve bunlar için yapılan anmalar için de yapmaktadır. Yani Özkök Çorum'u, Maraş'ı, Sivas'ı unutturmak istemektedir aslında. Gazi'yi, Dersim katliamını unutturmak istemektedir. 19 Aralık'ı unutturmak istemektedir. Oysa ki onun bilerek çarpıtacağı şu gerçek; konunun kilit noktasını oluşturmaktadır. O da şudur; Her yıl yapılan mitingler, mezar ziyaretleri, anmalar asla ve asla nefreti körüklemek için değil nefreti körükleyenleri teşhir etmek ve katillerden hesap sormak içindir. Ve hiçbir sorun, acı, katliam unutulurken, üstünden atılarak, yok sayılarak çözülemez. Çözüm her zaman ve her olay için sorumluların bulunması ve hesap sorulmasından geçmektedir. Her yıl mitinglerde haykırılan "Sivas'ın hesabı sorulacak" sloganında saklı olan ve Sivas'ın katillerini taşıyan ring aracında patlayan öfke, yakınlarını Sivas'ta kaybedenlerin duyduğu büyük kin ve daha nice katliamdan yüreklerde kalan öfke tohumları öyle kolay kolay hiçbir kuvvetin yok edemeyeceği ve unutturamayacağı büyüklüktedir. İşte tam da bu yüzden unutmak yerine hatırlamak, unutmak yerine canlı ve diri tutmak ve unutmak yerine hesap sormak gerekmektedir.

Yazısında "Sivas olaylarını her yıl bu şekilde anmaya devam etmek, nefreti her yıl yeniden üretmekten başka bir işe yaramıyor" diyen Özkök'ün 1993 yılında Madımak oteli önünde vahşi çığlıklar atan yobazlardan hiçbir farkı kalmamıştır.

emekten yana olanlara tepkisini adeta nefretini kusarcasına dile getirmişti. Ama kişiliği her nasıl olursa olsun hesap sorma bilincini kuşanarak her yıl 2 Temmuz'da alanları doldurarak katillerin yargılanmasını isteyen insanlara yönelik bu saygısızlığı cevapsız kalmamalıdır.

Burada asıl işlenmesi ve cevap aranması gereken soru Özkök'ün bu yazısı ile kime ve neye hizmet ettiği ve neyi amaçladığıdır. Kaleminden nefret damlayan bu kişi bahsi geçen yazısı ile

"nefret kusan ayınlar" olarak nitelendirerek Sivas'ta diri diri yakılan insanlara bir kibrit de kendisi çakmış, alevlere bir odun da kendisi atmıştır aslında. Yazısında "Sivas olaylarını her yıl bu şekilde anmaya devam etmek, nefreti her yıl yeniden üretmekten başka bir işe yaramıyor" diyen Özkök'ün 1993 yılında Madımak oteli önünde vahşi çığlıklar atan yobazlardan hiçbir farkı kalmamıştır. Kendisine aydın diyen, her ağzını açtığında demokrasi derisi veren Avrupa (burju-

bilmiyor? Dün Sivas'ta insanların diri diri yakılmasını teşvik eden, sessiz kalan, Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş, Sivas Belediye Başkanı Temel Molla Karamanoğlu, Tansu Çiller, vb.lerinin parlamentoda olduğunu, Demirel'in cumhurbaşkanlığından emekli olduğunu bilmiyor mu? Bizce biliyor hem de çok iyi biliyor. Sormak lazım insanlık suçu işleyenleri lanetlemek mi kin ve nefret yaratıyor? Yoksa yaktıkları insanlarımızın, halkın vergileriyle saltanat sürüp halk için yeni katliam-

Welatemı Dersim

Dersimliler topraklarından zorla koparılmış olsalar da geleneksel pikniklerinde söyledikleri türkülerle, çektikleri halaylarla özlemlerini, öfkelerini dile getirdiler.

Dersimliler topraklarından zorla koparılmış olsalar da geleneksel pikniklerinde söyledikleri türkülerle, çektikleri halaylarla özlemlerini, öfkelerini dile getirdiler. 7 Temmuz Pazar sabahı akşamdan hazırladıkları çantalarıyla insanlar otobüs hareket noktalarında birikmeye başladılar. Avcılar, Pendik, Aydın Köy, Şahintepe, Ümraniye, Gazi Mahallesi, Okmeydanı...’ndan kalkan otobüsler Zazaca türküler eşliğinde piknik alanına geldi. Gebze Denizli köyü piknik alanına erkenden gelenler uygun yerler seçip çaylarını demlemişlerdi. Devrimci ve sosyalist gazete-dergi ve kültür merkezleri

(Partizan, Atılım, Devrimci Demokrasi, Devrimci Hareket, Yaşamevi, Çağrı, Kızıl Bayrak, Tohum Kültür Merkezi, BEKSAV, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi) standlarını açtılar. Tohum Kültür Merkezi Ölüm Orucu’nu anlatan “Su Damlasına Sığdırılan Yaşam” belgeselini sunarken Hücre ve Tecrit Karşısı Platform da “Çağrımız İnsanım Diyen Herkese” bildirimlerini yoğun bir şekilde dağıttı.

Sahnede davul-zurnanın ritmik melodilerinin duyulması piknik programının başladığının habercisiydi. Dersimliler davul-zurnanın melodilerine halaya durarak cevap verdiler. Çeki-

len halaylardan sonra çeşitli kurumlarda çalışmalarını sürdüren müzik gruplarının Zazaca-Kürtçe ve Türkçe türküleriyle insanlar hüznü ve öfkelenmişler. Sahneye çıkan Tunceli Derneği yöneticileri ve Dersimliler yüzyıllardır mücadeleye tanık olan Munzur’un barajlarla yok edilmesine karşı çıkılmasını istediler. Munzur’a baraj yapımına karşı piknik alanında imza toplandı. Grup Yel’in söylediği türkülerden sonra programa öğlen yemeği için ara verildi.

Dilimlenen domates-salata-biberlerin, peynir-karpuzla ye-

nilmesinden sonra derin sohbetler açıldı. Derin derin çekilen sigara ve içilen çayların arasında eski anılar tazelenirken önümüzdeki aylarda yapılacak “Munzur Festivali”nden konuşuldu. Piknik programının ikinci bölümü Dersim’deki baskıları ve baskılara karşı direnişi anlatan tiyatro gösterimiyle başlandı. Tiyatro gösteriminde askerin-polisin Dersimlilere yönelik baskıları izleyenler tarafından tili-lilerle lanetlendi. Kardeş Türküler kaset çalışmalarından dolayı programa katılmazken sahneye çıkan Ferhat Tunç

barış, demokrasi ve özgürlüklerden konuşarak programını Zazaca bir türkü ile bitirdi. Tohum Kültür Merkezi bünyesinde çalışmalarını sürdüren Güneşe Türkü yeni bestelerini ve 30. yılında kurtuluşun adı olan Proletarya Partisi’nin kurucusu İbrahim Kaypakka-ya’nın kavga anısına “Önderimiz İbrahim” parçasını söylediler. Grup Munzur ve Enver Çelik’in söylediği türkülerle program sona erdi. Sabah geldikleri otobüslere binen Dersimliler birbirlerinden “Munzur Festivali’nde” görüşme dilekleriyle ayrıldılar.

“Sivas ellerinde sazım tutuşur”

Bundan tam 9 yıl önce 2 Temmuz 1993'te gözü dönmüş, ağzı salyalı gerici faşist caniler Sivas'ta 33 canı diri diri yakarak katlettiler. Devlet seyretti diri diri yanan insanları, insanların çığlıklarını zevkle dinledi. Çünkü canileri yürüten gizli el kendisiydi. Son dönemde açıkça, aymaz bir şekilde unutturulmaya çalışılan Sivas katliamı Türkiye'nin birçok yerinde çeşitli etkinlikler ve anmalarla unutulmayacağı/unutturulmayacağı çabalarıyla gündemdeki yerini korudu. Bu anmalardan biri de 6 Temmuz 2002'de Tohum Kültür Merkezinde “Sivas Elllerinde Sazım Tutuşur” adı altında düzenlendi. Etkinlik çerçevesinde katliamda yaşamını yitiren Divriği Kültür Derneği yönetim kurulu üyesi **Mehmet Atay**'ın kişisel fotoğraf sergisinin açılışı da yapıldı.

Program ilk olarak 2 Temmuz katliamını içeren belgesel gösterimi ile başladı. Ardından Sivas'ta katledilenler şahsında saygı duruşu ile programa devam edildi. Daha sonra katliamı anlatan metin ve şiir okundu. Program Selahattin Akarsu'nun sahne almasıyla devam etti. Akarsu “**semah dönenler yakıldı ama hala semahlar dönülüyor, saz çalanlar, türkü söyleyenler yakıldı ama türkülerimiz susmuyor, sazlarımız susmuyor**” dedi ve Muhlis Akarsu'nun türkülerini dinletmeye başladı. Dinletisini yakın zamanda yaşamını yitiren ozan Mahsuni Şerif'e ait “Amerika katil katil” adlı türküyü bitirdi. Programın devamında 2 Temmuz katliamının canlı tanığı; vahşeti barbarlığı, coğrafyamıza ve dünya halklarına anlatan Aziz Nesin'in

yazısı okunarak 6 Temmuz 1995'de ölen Nesin anıldı. Programda yer alan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği eski genel merkez yönetim kurulu üyelerinden **Kaya Uluyılmaz** sahne

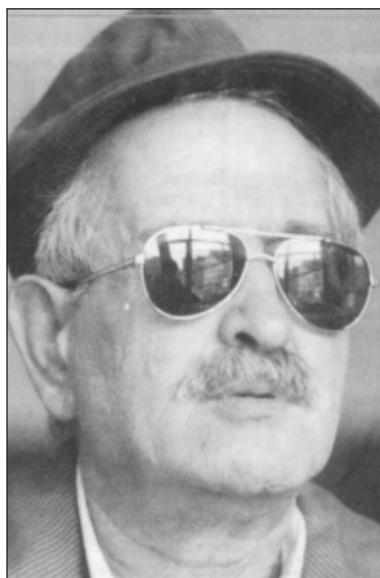
olarak “Sivas şehitleri şahsında devrim şehitleri önünde saygıyla eğiliyorum. Bugün Sivas katliamını yapanlar işkencede insanlarımızı öldürenlerdir, Denizleri asanlardır” dedi

ve ardından TUYAB tarafından gönderilen mesaj okundu. Son olarak Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ümraniye Şubesi Semah ekibinin gösterisi ile program sona erdi.

TKM Kartal Şubesi 1. yılını kutladı

Burjuva kültürün halka dayattığı yoz kültüre karşı bundan 6 yıl önce kurulan TKM alternatif kültür olma yolundaki ısrarını sürdürerek Ankara ve Kartal şubelerini açmıştı. Halkımıza kendi kültürünü sürekli empoze eden burjuva kültüre karşı yeni demokrasinin kültürünü halka taşıyan TKM'nin Kartal Şubesi'nin 1. yılına girmesi ile ilgili 14 Temmuz 2002 tarihinde bir etkinlik düzenlendi. Saat 15:30'da başlayan etkinlik sınıfsız bir dünya için şehit düşen devrimci ve komünistler için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından Kartal TKM kursiyeri Meral Çorlu'nun “**Analarımız**” adlı şiirini okuması yoğun ilgi topladı. Daha sonra 6 aylığına şartlı tahliye olan **Hüseyin Karakuş** söz alarak TKM çalışanlarına devrimci sanatı halka taşıdıkları için teşekkür etti ve her türlü baskı ve zorluğa rağmen gösterdikleri çabanın devamını istedi. Ardından etkinliğe gönderilen Partizan, İşçi-köylü, YDG, Ölüm Orucu gazileri, Erzincan Refahiye Söğütü Köyü Derneği, Ankara TKM, Merkez TKM'nin mesajları okundu. Daha sonra sırasıyla bağlama kursiyerleri sahne aldı. Yoğun beğeni toplayan Gulasor Halk Oyunları Ekibi kitleyi coştururken gitar ve bağlama öğrencileri ortak sahne alarak türkülerini coşkuyu doruğa çıkardı. Ardından TKM'nin 6 yıllık tarihini anlatan sinevizyon gösterimi de ilgiyle izlendi. Saat 17:00'de sona eren etkinliğe yaklaşık 150 kişi katıldı.

“Sıkı şair” Ece Ayhan'dan veda

“Şairler de erken ölür
Şairler ise geç ölür”

Ece Ayhan

1956-57 yıllarında başlayan “İkinci Yeni Akım Şiir” nitelemesine karşı “zaman zaman” böyle diyordu Ece Ayhan şiirleri için; Sıkı Şiir. Evet edebiyatın sıkı şairi Ece Ayhan'ı, edebiyatın “ayrık yıldızını” 13 Temmuz gecesi İzmir'de yitirdik.

1831 yılında Datça'da doğan Ece Ayhan, İstanbul Atatürk Erkek Lisesi'nin ardından 1959'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi. Öğreniminin ardından Anadolu'nun birçok yerinde kaymakam

olarak çalıştıktan sonra çeşitli yayınevlerinde redaktörlük yaptı.

İlk şiiri 1954'te Türk Dili dergisinde yayınlanan şairin başlıca yapıtları:

Kınar Hanımın Denizleri, Bakışsız Bir Kedi Kara, Ortodoksluklar, Devlet ve Tabiat, Yort Savul, Zambaklı Padişah, Çok Eski Adıyladır, Son Şiirler.

Bir militanın yalın türküsü

19-20 Temmuz 1992 tarihinde katledilen Emre Bilgin, Nurgüzel Yaşar, Ramazan Ceviz ve Hasan Demir yoldaşların anısına...

Çok sevdiği küçük kız kardeşinin ne zamandır söyleyip durduğu; "birgün gel de beni sinemaya götür" isteğini yerine getirmenin sevincini yaşamaktadır.

Bu fırsatı değerlendiren ablası da gelmiştir onlarla sinemaya. Sinema çıkışı hayli geç olduğu için bir taksiye binerler. Aslında içi pek rahat değildir. Kardeşiyle birlikte ve belinde silahla sinemaya gitmekten rahatsızlık duymaktadır. Ancak buna zorunlu kalmıştır. Annesi evde silah olmasını istemediği için, kardeşinin silahını Emre'nin alıp götürmesi için zorlamıştır. Emre de almak zorunda kalmıştır. O sıra bir çevirmenin içine düşerler. İlk etapta, silaha davranır, ateş açarak kaçmayı düşünür. Ancak kardeşleri nedeniyle bunu yapamaz. Kimliği sağlamdır. Bekler. Polis gelir, arabadan inmelerini söyler... Üstünü arayacağı artık anlaşılmıştır. Silahına davranır, kapıyı açar, polisi itekler ve hızla karşı sokağa dalar. Dönerek silahı doğrultur, tetiğe basar, ancak ateş almaz. Tekrar koşar. Bir anda ortalık karışır. Yoğun bir ateş başlar kaçanın ardından. Sokaklara dalarak hızla ilerler... Ancak sokaklar oldukça tenhadır ve ekip arabalarının sesleri yaklaşmaktadır. Polislerin görüş açısından çıktığı bir sırada, bir apartmana dalar. Birkaç kat çıkar ve bir kapıyı çalar. Yaşlı bir adam açar kapıyı. Emre silahını doğrultur ve içeriye dalar. Nefes nefesdir. İhtiyar adam oldukça sakın bir şekilde kapıyı kapatır ve kilitler. Yaşlı bir kadın daha vardır içeride. Emre ikisini karşısına alır.

"Devrimciyim, polisten kaçıyorum. Kusura bakmanın gizlenmek zorundayım" der. Yaşlı adamın ses tonu oldukça sıcak ve samimidir. Yaşça koltuğa otururlar.

"İkinci dünya savaşını anlatan Fransız romanı da böyle başlar. Nazilerle çatışan genç

bir partizan sığınmak için bir evin kapısını çalar. İçeriye girer, evde yaşlı bir karı koca vardır..."

İhtiyarın sıcak, sevecen anlatımı Emre'yi oldukça etkiler. Ancak silahını bırakmaz. Pencereden aşağıyı kontrol eder. Sokak, polisler tarafından ablukaya alınmıştır. Olası bir durumda bu iki ihtiyara nasıl zarar vermeden çatışacağını hesaplar. Sabaha dek sohbet ederler. İhtiyarlara güvenir, bir dostluk yakalamışlardır. Ama ertesi sabah evden ayrılırken, ihbar etmelerini bir kez daha anlatır. Ve vedalaşırlar...

Emre'nin yaşamında ilk deneyimlerinden biridir bu. Kaçarken dönüp ateş etmeye çalıştığında emniyetin kapalı olduğunu sonradan anlayacaktır. **Bir militanın yaşamıdır bu.** Kendini çok yönlü geliştiren, kavga adamının yaşamı...

Aranır durumdan sonra, kampa gitmek, sonra da gerilim katılmak için yapılan girişimler aksamaya uğrayınca, şehir askeri faaliyetinde kalma ısrarı onun için yeni bir süreç olacaktır. Sekreteri olduğu askeri birimin eylemlerdeki komutanının tecrübeli bir sempatizan olmasını onurla karşılayacak, onlardan öğrenecek ve öğretecektir. Kısa sürede bu sınavı başarıyla tamamlayacak ve aynı zamanda komutan vasıflara sahip olacaktır. Kısa sürecek olan askeri faaliyetinde pek çok eylemde yer almasına rağmen dolu dizgin bir yaşamda hep yapamadıklarının üzüntüsünü yaşayacaktır.

Bir cezalandırma eyleminden sonra şöyle diyecektir yoldaşına: **"Namussuz ölümü hak ettiğini nasıl da biliyor. Bir an göz göze geldik. Suçunu ve öldürüleceğini kabullenmişti."**

Bir kamulaştırma eyleminde etkisiz hale getirdikleri personelden yerde ağlayan bir bayana "Sus, ağlama bacım" diyerek başının altına yastık

koyacaktır.

Onun duyarlılığını hemen hissedeceksiniz kısa bir süre birlikte olsanız bile. Gözlerinize bakacaktır derinden, sizi anlamaya-tanımayla çalışacak ve sorgusuz sevgisini bir tebeşümüyle hissettirecektir.

Bir eylem ya da koşturmacı bir günün yorgunluğunda, akşam haberlerinde dinlediği Sabahat Karataşlar için yarım bırakacağı şiirler yazarak yüreğini onların savaşına koyacaktır. Türküler söyleyecektir onlara dair. Kavgalarını kavgası bilecektir.

Bir çocuk severcesine şefkat ve sevgi yüklüdür, silahının kabzasını tutarken. Bütünleşmiştir onunla... Hiç beklenmedik bir anda eline alır ve yeni birşey keşfedercesine inceler, sever, okşar...

80'li yıllarda hapishanede pek çok insan kendini tüketirken, Emre sürekli kendini yenilemiş, kendisi ve yoldaşlarının çabasıyla siyasal ve ideolojik olarak ciddi bir gelişme göstermiştir. Parti üyeliğinin onaylanmasında duyduğu coşku ve sevinç, mücadelede-

ki kararlılık onda militan bir ruh yaratmıştır.

Mücadeledeki ısrarcılığı, yoldaşlarına, devrimcilere ve halka sınırsız sevgisini sunduğu gözbebeklerine yansıyan berraklığı, özverisi, çevresine hissettirdiği özgüveni,

daşlar olduğunu.

Kısa bir değerlendirmeye, yoldaşların katline misilleme birkaç gün sonraya bırakılacak, önceden kararlaştırılan ve o gün yapılması gereken kamulaştırma esas alınacaktır... Ölüm sessizliğinde vedalaşılacaktır, görev için evden ayrılırlar...

Kamulaştırma öncesi yoldaşlarıyla görüşme yerinde başlayan takip ve çevirmeye ilk kurşunu sıkarken gece katledilen üç fidanın yüreklerine bir öpücük konduracaktır. Hedefini bulmuştur mermi... Sonrası bir kovalamacıdır. Henüz bitmemiş bir binanın tuğla duvarlarını siper edecektir çatışırken. Bir savaştır, şimdi, sevdiği, coşkulu ve ölümsüz. **"Sizden aldığım silahla, sizinle savaşıyorum"** diye alay edecektir düşmanıyla... Bir gece önce, olası bir çatışmada neler yapacaklarını söyleştikleri şeyleri tek başına yaşayacaktır şimdi... **Yaralanmıştır. Sızan kanına batırıp elini her şeyle bütünleştiği partisinin adını yazacaktır usulca...** Son mermisi de bitmiştir... Yüzbin lira da olsa kalmamalıdır düşmanına, kimliğini ve parasını yakacaktır. Ve en güçlü silahındadır sıra, son mermiler hançerlerken bedenini, en yalın ve sevgi dolu gülümsemesini konduracaktır, dudaklarına...

"Gülümsememi yoketmek için, suratımı parçalamaları gerekecek"

Bir gece öncesi, sohbetinde söylediğini yerine getirecek ve düşman bu tebeşümü silmek için parçalayacaktır suratını.

Bir kavga adamının öyküsüdür bu. Uzun, ince boyuyla bir karanfil gibi güzellikler bırakan...

Bir savaşının yaşamıdır bu, sınırsız ve sorgusuz bir yürekle katıldığı sınıf savaşımında kalıcı izler bırakan...

Bir militanın türküsüdür bu; Yalın ve içten.

alçakgönüllülüğü ve daha söylenecek pek çok olumlu özelliği üzerinde taşıyan, en sorumlu olduğu anda bile öğrenmek için çabalayan, günümüzde aranan militan özellikleri üzerinde fazlasıyla taşıyan, yürekli bir partizan, bir savaşçı, kavga adamı...

Yoldaşlarıyla sohbet ederken gecenin yarı vaktinde, çatışmalı silah sesleri akmıştır pencereden içeriye. Her silah sesinde yüreklerinin bir parçası sancılanmıştır. Tesadüfen yakın bir semtte ev tutan diğer yoldaşların katlidir, gecenin sessizliğini ölümle, kan sesiyle bozan. Bir küçük umuttur yine de yoldaşların katlini kabul edemeyen. Sabahın ilk haberlerinde öğreneceklerdir, katledilenlerin **Nurgüzel Yaşar, Ramazan Ceviz ve Hasan Demir** yol-

Kızı Hasan Gülünay'ı anlatıyor...

Hayata dair ideallerimizi gerçekleştirilebileceğimiz bir ülkede yaşıyoruz. Burası sadece doğduğumuz değil, umutlarımızın değerlerimizle beslendiği topraklardır.

Yaşadığımız bu ülke değerlerini yeniden üreten, onuruna sahip çıkan sorumlu insanları yetiştirme çabasında olan devrimci insanlarla dolu. Benim babam o devrimci insanlardan bir tanesi. Umut yolculuğuna çıkan zulüm ve işkencenin olmadığı bir ülke kurma sevdasında şehitler kervanında yolumuzu aydınlatıyor.

Babam 20 Temmuz 1992'de faşist TC'nin kolluk güçleri tarafın-

dan işe giderken kaçırıldı. Ve işkencede ser verip sır vermeyen bir gül olup düştü toprağa.

Ben isterdim ki devrimcilerle babam ölmeden tanışsaydım. Bir Hasan katledildi ama arkasında 5 tane Hasan bıraktı, 5 Hasan umut yolculuğuna çıktı.

Babamın, kızının kendisi gibi insanları yaşamayı, yaşatmayı seven birisi olduğunu, onunla omuz omuza olduğunu ve eşinin ev kadınlığından sıyrılıp mücadele yürüten birisi olduğunu görmesini çok isterdim.

Daha önce babasızlık zor geliyordu. "Keşke devrimci olmasaydı

ölmezdi" dediğim çok oluyordu. Zaman zaman isyan edip "neden bizim babamız" derdik. Annem bize açıklamaya çalışırdı. "Sadece Gülünaylar babasız değil" derdi. Biz ikna olmazdık. Çünkü daha çok bilinçsiz ve duygusaldık. Şimdi yaşam koşullarını öğrendim. Sömürü, baskı, katliamlar diz boyu. Hasanlar gibi yaşama savaşı vermezsek hiçbir hak kazanamayız. Babam hep bize "büyü de baban sana" şarkısını söylerdi. Biz daha büyümeden baskılar, işkenceler, gözaltılar yaşadık. Devlet bizi erken büyüttü.

Ölüm Oruçlarıyla taçlanan insanlık tarihimiz

"Bir kılıcın darbesiyle paramparça olmaktan korkmayanların" o eşiz direnişle 20 Mayıs 1996'da başlattıkları SAG ve ÖO'ları imparatorların tahtına indirilmiş ağır bir darbeydi.

21 Temmuz'un sıcağında önce Aygün Uğur'la korlaştı yürekler. "Düşman ne ki. Ölüm ne ki... Biz bu yoldaşlık sıcağı ile herşeyi başarırız" diyerek yanıt oldu Aygün zalimlerin zulmüne.

Ve ardından **Altan Berdan Kerimgiller, İlginç Özkeskin, Ali Ayata, Hüseyin Demircioğlu, Müjdat Yanat, Tahsin Yılmaz, Ayçe İdil Erkmen, Hicabi Küçük, Osman Akgün, Yemliha Kaya ve Hayati Can.**

12 Eylül AFC'sinin pervasızlığının en uçta yaşadığı dönemlerden itibaren devlet için hep ciddi bir sorundu hapishaneler. Devlet gelişen halk hareketini bastırmanın, yoketmenin bir aracı olarak herşeyiyle devrimci ve komünist tutsakları teslim alma çabasını bu dönemde yoğunlaştırmıştı. E tipi ve Özel tip hapishanelerin yapılmaya başlandığı 80'li yıllarda hücre tipi hapishanelerin de adımları atılmıştı. 1987-88'de hücre tipi olarak faaliyete geçen Eskişehir Hapishanesi tutsakların direnişleri sonucu boşaltılmıştı. Tutsakların AG ve ÖO'larıyla kapattırdıkları tabutluklar, 1991 yılında yeniden açıldı. Yine direnişle kar-

şılanan bu saldırı sonrası bir kez daha kapatılan tabutluklar **Mehmet Yalçınkaya ve Hüseyin Hüsni Eroğlu'nun** canına mal olmuştu. Devrimci ve komünistlerin iradesinden, örgütlülüğünden korkan ve '96 yılında belli bir ivme kazanan devrimci, komünist dalgalanmayı kırmak isteyen devlet 1996'da iki ve üç kişilik hücrelerle tekrar açtı tabutlukları.

Dönemin Adalet Bakanı işkenceci, katil polis şefi Mehmet Ağar öncülüğünde ortaya atılan 6-8-10 Mayıs genelgeleiri 1500 tutsağın 20 Mayıs 1996'daki SAG ile karşılandı. SAG 45. gününde yeni bir boyut olarak Ölüm Orucu'na evrildi.

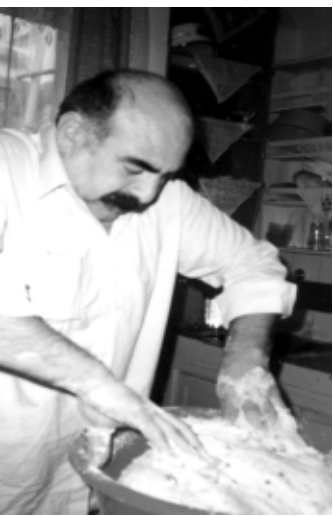
69. güne kadar süren bu şanlı direnişte zaferin can bedeli olan 12 yiğit devrimcinin yaktığı ateş bugün zindanlarda hala yanmaktadır.

Temmuz'u kızılaştıran 12 devrimcinin patron-ağa devletine indirdiği bu balyoz darbesi getirdiği zaferin yanısıra faşist TC'yi daha da azgınlıktırdı.

Tutsaklar teslim alınmalı, tecrit edilmeli, dışarıyla bağları engellenmeli, hatıta yakılmalı, katledilmeli, işkence edilmeliydi ki emekçi halk kitleleri öncülerinden kopsun. Bu paralelde patron-ağalar sessiz sedasız IMF programlarını uygulasin, özelleştirsın, köleleştirsın, memleketi haraç-mezat satsın. İşte bu aymazlıkla önce Ulucanlar'a, Burdur'a, Bergama'ya saldırarak katliam antemanları yapan devlet son olarak da 19-22 Aralık'ta 20 hapishaneye birden saldırmıştı. F tiplerine geçişin anahtarı saydığı katliamda 28 yiğit devrimci yaşamını yitirmiş, katliam öncesi başlayan ölüm oruçlarında ise bugüne kadar, 63 tutsak şehit düşmüştür. Bunların hafızalardan silinmesi mümkün değilken bugün sürecin bu aşamasında iki devrimci örgüt dışında yeni bir evreye giren direnişin tarihsel önemini kavramak önemlidir.

Devlet yaydığı onca yalana-çarpıtıma rağmen devrimci ve komünist iradenin gücünü yine görmüştür.

96'da 12 kızıl karanfilin temmuz sıcağında harladığı direniş ateşi bugüne kadar taşınmıştır, taşınmaktadır.

Akıner Çağlar

Bu ülkem dedin, dağlarım... bu da nabzım işte giderken bu türküyü bıraktın söylensin diye dağıttın yeryüzüne o ateşkessiz direnmeni düştün günlüklerini göğsümüzün sol yanına bir ömür gülümsettiğin bu yüze ölüm mü düşer başkaldırdın ve aşkın künyesine yazdın seni.

Basında sansürün kaldırılışının 90. yıldönümünün kutlandığı saatlerde Özgür Gelecek gazetesi Malatya temsilcisi **Akıner Çağlar** yoldaşımızın 24 Temmuz 1998'de geçirdiği kalp krizi sonucu aramızdan ayrılışının üzerinden 4 yıl geçti.

37 yıllık yaşamı boyunca hep üretimin içinde olan, yanlışlarla asla uyuşmayan, gittiği her yerde kısa sürede halkla bütünleşen halkın "Akıner Babası"nın

kalbi görev için gittiği bir köyden dönerken durdu.

"Şimdi dağ olmak gerek/ hem de zulme kafa tutan/ ölümü ölümsüz kılan bir dağ" diyerek bizlere bıraktığın o 90 parçalı yüreğinle seni daima yaşatacağız.

İşçi-köylü çalışanları

İşçi-köylü'den

Emperyalizmin AB'ye uyum hükümeti operasyonu ve koalisyon hükümetinin iflası

Yaklaşık olarak Nisan ayının ortalarından bu yana Başbakan Bülent Ecevit'in rahatsızlanması ile birlikte kamuoyuna daha açıktan yansıyan erken seçim tartışmaları DSP'de yaşanan istifaların ardından iyice gündeme oturdu. İki ayı aşkın bir süredir boyutlanan rahatsızlıkları yüzünden partisinin grup toplantılarına dahi katılmayan Ecevit, doktorlarının izni ile katıldığı bir toplantıda bugün yaşanan tartışmaların sinyallerini daha o zaman vermişti. 27 Haziran'da yapılan toplantıda **"erken seçim istemiyorum ama ufukta seçim görünüyor"** diyen Ecevit ardından bu sözlerinin-her zaman yaptığı gibi-yanlış anlaşıldığını iddia etmişti.

Ancak bu düzeltme dahi konunun kamuoyuna yansımaya ve gündemi meşgul etmesine ve de çeşitli yorumlar yapılmasına engel olamamıştı. Aslında yaşanan son gelişmeler ve daha önce yaşananlar önceden planlanan ve adımları atılan bir senaryonun oynanmaya başlandığının bir göstergesi durumunda.

İlk aşamada tartışmaların çekilmek istendiği boyut Ecevit'in rahatsızlığı ve bu denli hasta bir başbakanın ülkeyi yönetemeyeceği, bunun için de erken seçimin şart olduğu noktasıydı. Oysa gelişen süreç çok açık gösteriyor ki aslında bu ülkede bir başbakanın olup olmaması dahi çok önemli değil. IMF'nin hazırladığı taslakları okumadan imzalayacak sağ el parmakları çalışan bir maket bile bugün Ecevit'in ya da onun yerine gelecek başkalarının görevini yapmaya yetecektir. Ancak basının da aracılığı ile sürdürülen bu tartışmalarla emekçi halk kesim-

lerinde **"eğer sağlıklı bir başbakan olsaydı bu ülke bu durumda olmazdı"** imajı yaratılmak istenmektedir. **Bu söylemler ile ayrıca hasta olanın, durduğu yerde çatırdayanın savundukları düzen olduğu gerçeğini de tersyüz etmeye ve unutturmaya çalışmaktadırlar.**

Koalisyon hükümeti içinde yaşanan gelişmeler ve erken seçim tartışmalarının yoğunlaşması, **uzun bir süreden beri emperyalist politikalar doğrultusunda yeni bir hükümetin kurulması** hedefinin bir parçası. Özkan'ın ve ardından Cem'in istifası, Derviş'in şantajı; Ecevit'e yakınlıkları ve sadakatleri ile tanınan milletvekillerinin dahi hiç düşünmeden istifa etmiş olması emperyalizmin ve yerli uşaklarının yeni çıkarlarının ne denli büyük olduğunu ve burjuva siyasetteki çirkefliliği ve çıkar düşkünlüğünü gösteriyor.

Bu istifalarla birlikte Kemal Derviş'in **"siyasi belirsizliğin giderilmesi için bundan sonra siyasette daha aktif olacağım. Cumhurbaşkanı ve diğer yetkililerle görüştüm. Çaresiz siyasete gireceğim"** açıklamaları da Derviş'in uzun zamandır tartışılan siyaset sahnesine atılmasının zemini yaratılmaya çalışıldığını gösteriyor. Kısaca **"ithal bakan"** olan Kemal Derviş'in kendi misyonu yetmemiş olacak ki, aynı misyon partileştirilerek, **"ithal hükümet"** kurulmak isteniyor. Bu arada IMF'nin talimatlarını harfiyen yerine getiren Ecevit'in kendisine karşı başlatılan "istifa" kampanyasına adeta isyan ederek söylediği şu sözler değiştirilmek istenen koalisyon hükümetinin uşaklığının belgelenmesi anla-

mında oldukça önemli; **"Şu sıra çekilmek gibi bir niyetim yok. Çünkü bunun olabilmesi için başbakan olarak benim bir takım hatalar yapmış olmam ve memlekete zarar vermiş olmam gerekir. IMF öyle kolay kolay kimseyi övmez. Ama hükümetin almış olduğu önlemlerin ne denli yerinde ve faydalı olduğu bizzat IMF başkanı ve yardımcısı tarafından ifade edilmektedir."** Ecevit, bu sözleri ile efendilerine yaşanan süreçten dolayı hem üstü kapalı sitemlerde bulunurken hem de kendisinden daha iyi bir uşak bulunamayacağını sinyallerini vermektedir.

DSP'den istifalarda en öne çıkan isimler arasında Hüsamettin Özkan ve İsmail Cem bulunuyor. Bu istifalar ve ardından da Kemal Derviş'in yukarıda da bahsini ettiğimiz açıklamaları ve de hemen ardından Derviş'in Özkan ve Cem ile görüşmelere başlaması atılan her adım nasıl planlı olduğunu bir kez daha kanıtıyor. Aylar öncesinden yapılan bu yönlü toplantılara Derviş ve Cem'in katılıyor olması ve Özkan'la birlikte bu üç ismin güncelleştirilmesi iktidar dalışında dönen dolapları gösteriyor. Yaklaşık birbuçuk ay önce, Çırağan Sarayı'nda gizli olarak yapılan **European Round Table (ERT)** toplantısına Derviş ve Cem'in yanında emekli büyükelçi **Özden Sanberk** ve Koç Holding yöneticisi ve TÜSİAD üyesi **Bülent Özaydınlı** da katılmıştı. Bu toplantıların ardından dillendirilen Ecevit sonrası dönemde Derviş'in üstleneceği rol tartışmaları kamuoyunu o dönemde de oldukça meşgul etmişti. Bu toplantıdan sonra da ABD'li yetkililer Ecevit ve Koç Holding yöneticileri ile görüşmüştü. Bu görüşmelerin ardından Washington'da gerçekleşen **Bilderberg** toplantısında Türkiye siyasetine yön verildiği burjuva basına dahi yansımıştı.

Ayrıca tartışılması ve açıklığa kavuşturulması gereken bir diğer konu da erken seçimi destekleyen ve bu ko-

nuda sürekli açıklamalar yapan tarafların AB süreci ile ilgili tavırlarıdır. **Bu tartışmalar sırasında belki de sorulabilecek en kilit soru tartışmaların tam da AB süreci tartışmalarına denk getirilmiş olmasıdır.** Bu noktada yapılan bu müdahalenin en önemli amacının AB'ye uyum hükümetini yaratmak ve özellikle Ecevit'siz ve MHP'siz bir hükümet kurmaya çalışmak olduğu söylenebilir. Elbette ki uşaklıkta sınır tanımayan mevcut hükümetin halk nazarındaki yıpranmışlığı da bu kararların alınmasında etkili. Bu yeni oluşuma destek veren kesimlere baktığımızda da bunun bir AB'ye uyum operasyonu olduğunu görebiliyoruz. Örneğin AB'ye girmek için gazetele-re tam sayfa ilan vererek reklam yapmaya çalışan TÜSİAD da **"Ekonomide yeniden yapılanma süreci yaşanması normal"** şeklinde yaptığı bir açıklama ile yeni oluşuma destek vermiştir.

Öte yandan gerek Bahçeli'nin **"Bazı çevrelerle, uluslararası boyutu olan ilişkilerle 57. hükümet dağıtılmak isteniyor"** sözleri ve gerekse de Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Şükrü Sina Gürel'in **"siyasette ve ülke yönetimine doğrudan el koyamamış bir takım çevrelerin, adeta uluslararası kapsamı olan bir plan çerçevesinde DSP'de bir kundaklama eylemine giriştiklerini"** ifade etmesi 'yeni oluşumun' nasıl bir oluşum olduğunu ve aynı zamanda bu oluşumun direkt emperyalizme hizmet amacı güttüğünü ele vermekteler. Buradan şunun aksi bir sonuç çıkmamalıdır. Ecevit liderliğinde çatırdayan koalisyon hükümeti de emperyalizme uşaklıkta sınır tanınamış, emperyalist politikaların hayata geçirilmesi için elinden geleni yapmıştı. Ancak emperyalizm için bu yeterli gelmiyor.

DSP'li milletvekili Masum Türker yaptığı açıklamada **hükümetin uluslara-**

rası komployla ilişkili iç dinamiklerin komplosuyla karşı karşıya olduğunu söyleyerek, **"sınırsız vergi muafiyeti getirilen Maden Yasası ve Petrol Yasası'nın meclisten geçirilmeye çalışılması bu komplonun bir parçasıdır"** derken; yaşanan son gelişmelerin altında yatan gerçekleri gösteriyordu. **"Yeni oluşum"** efendilerine **'ben size daha iyi hizmet ederim'** mesajı verirken; hükümet de, bir yandan **"AB karşıtı"**, **"ulusalci"** bir görüntü çizerek, kendisinin varoluş amacının da emperyalizme hizmet olduğu gerçeğinin üstünü örtmeye çalışıyor.

AB'ye uyum hükümetinin en popüler lider aday olan İsmail Cem istifasını açıkladığı basın toplantısında yaptığı konuşma ile ileriye dönük planlarını açık bir şekilde ortaya koydu. Türkiye'nin sosyal demokrat bir partiye ihtiyacı olduğunu savunan Cem, ayrıca AB'ye girmek için yapılması gereken ne varsa yapacaklarını da belirterek bu operasyonun amacını da anlatmış oldu. Mevcut hükümetin AB'ye giriş süreci için yeterli olmayacağını sinyalleri zaten daha önceden verilmişti ve sinyaller doğrultusunda planlar yapılmıştı. **Çünkü bugün için AB'ye giriş için gerekli düzenlemeleri yapamayan bir hükümet emperyalistler için aynı zamanda gereksiz bir hükümet demektir.** Bu yaşananlar şu gerçeği çok açık bir biçimde gözler önüne sermiştir; Ecevit ve koalisyon hükümeti IMF'ye uşaklıkta elinden geleni ardına koymamış, meclis tarihinde ilk kez 15 günde 15 yasa çıkararak uşaklığını belgelemişti. **Ancak bugün geline süreçte tüm bunlar emperyalistler için yeterli olmayınca onlar çıkarları icabı bu sadık hükümetin bile ipini hiç düşünmeden çekebilmişlerdir.** Bugün atılan bu adımlar ise planlanan bu senaryonun adımlarıdır.

Mevsimlik ırgatların bitmeyen çilesi

Düzenli çalışabilecekleri bir işleri olmadığı için fındık, çay, tütün zamanı geldiğinde çeşitli bölgelere göç ederek çalıştıklarından mevsimliklerdir adları. Çoğunun tek kazançları yaz dönemi geldiğinde çalıştıkları bu işlerden elde ettikleri paradır. Koca kışı, elde ettikleri bu kazançla geçirmeye çalışırlar. Yani yarı aç-yarı toklardır sürekli.

Kadın ve çocuk çoğunluğu. Ellerinde avuçlarında olanı birkaç aylık erzak hazırlamak için harcadıktan sonra umut ve hüznü beklerler gidecekleri günü. Umutla beklerler onları götürülecek olanı. Bir parça ekmek kavgasıdır onların kavgası. Haklarını arayacak bir sendikanın olup olmaması, sigortalı işçi olup olmamaları önemli değil onlar için.... Çalışabildikleri tek işler fındık, çay, tütün toplamak. Ve adları mevsimlik işçidir. Düzenli çalışabilecekleri bir işleri olmadığı için fındık, çay, tütün zamanı geldiğinde çeşitli bölgelere göç ederek çalıştıklarından mevsimliklerdir adları. Çoğunun tek kazançları yaz dönemi geldiğinde çalıştıkları bu işlerden elde ettikleri paradır. Koca kışı, elde ettikleri bu kazançla geçirmeye çalışırlar. Yani yarı aç-yarı toklardır sürekli. Başka bir çalışma alanları olmadığından verilen ücrete ise boyun eğmek zorundalar...

Çoğu Kürt illerinden gelir mevsimlik işçilerin. Urfa, Mardin, Diyarbakır ve daha adını yazamadığımız illerden.

Ordu'da fındık işçisi olarak

çalışmalarına izin verilmedi. İl sınırlarına dahi sokulmayan bu yoksul insanların geçtiğimiz yıl çektiği acılar hala hafızalarımızda. Çalışmaya gittikleri bölgelerde barınma sorunu yaşayan bu insanlar, haftalarca sokaklardaydı. Bu yıl yine aynı uygulamayla yüzyüze kalacaklar. T. Kürdistanı'dan gelip Ordu'da fındık işçisi olarak çalışanlar bu yıl yine Ordu'ya sokulmayacak. Batman, Adıyaman ve Mersin dışındaki illerden gelenlerin çalışmasına izin verilmeyecek. Bu uygulama 1997 yılında başlamıştı. Ordu Valisi işçi olarak çalışmaya gelenlerin arasında "PKK militanları bulunduğu" gerekçesiyle bölgeye girişleri yasaklamıştı. Gelişen tepkiler üzerine son iki yıldır çalışmalarına izin verilirken bu yıl yine yasak getirildi. Binlerce insanın çalışmak için akın ettiği bölgeye Urfa, Diyarbakır, Mardin gibi illerden gelenlerin şehre girmesine bile izin verilmeyecek. Ordu Ziraat Odası'nın geçtiğimiz günlerde yaptığı bu açıklamaya kadar bölgeye gelen yasaklı işçilerin durumu ise yine açlık se-

falet olacak. Bir çoğu zorla geldikleri bölgeye gönderilmeye çalışılacaklar. Ve o büyük umutlarla hazırlandıkları ekmek kapısı yüzlerine kapanacak. Bir kez daha çaresizlikle ne yapacaklarını düşünmeye koyulacaklar.

Bir kısmı bunları yaşarken, bir kısmı da tıpkı Aydın'ın söke ilçesinde olduğu gibi geldikleri ekmek kavgasında can verecekler. Aydın'da yaşanan dram şöyle gelişti: Yasak olmasına rağmen traktörler tarım işçisiyle dolduruluyor. Traktör Söke'de sulama kanalına uçunca 13 işçi boğularak ölüyor. Onlar da tıpkı diğerleri gibi umutla gelmişlerdi bu ekmek kapısına. Çalışma koşulları ne olursa olsun çalışmak zorundaydılar. Yasak bilmezdi birçoğu. Traktöre kalabalık binmenin bir önemi yoktu onlar için. Önemli olan tek şey çalışmaktı.

Çalışmak için gidilen yerlerde yaşamın büyük zorluklarını göğüslemeye çalışan kadınlar. Kimisi on çocuklu, kimisi 5, kimisi kundaktaki bebesiyle ırgatlık yapmaya gelmiştir. Çocuklarının karnını doyuracak ekmeği

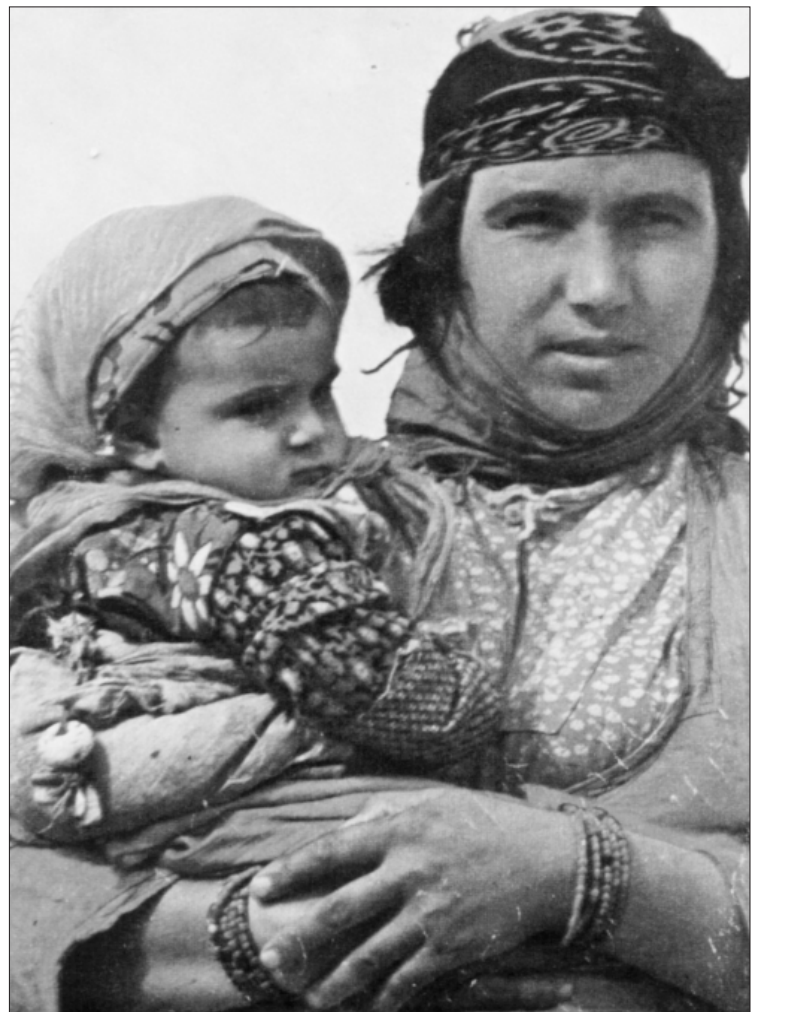
Ordu'da fındık işçisi olarak çalışmalarına izin verilmedi. İl sınırlarına dahi sokulmayan bu yoksul insanların geçtiğimiz yıl çektiği acılar hala hafızalarımızda. Çalışmaya gittikleri bölgelerde barınma sorunu yaşayan bu insanlar, haftalarca sokaklarda kalmaya mecbur bırakılmışlardı. Bu yıl yine aynı uygulamayla yüzyüze kalacaklar.

bulmak, kalacak bir yer hazırlamak onların işi. Çoğunun şikayetçi olduğu konular bunlar. Çadırlarda kalan aileler böceklerle ve farelerle yaşamaya çalışıyorlar. Bunun yanında içecek temiz su bulamamaları, banyo yapamamaları ve tualetin olmaması gibi daha birçok şey. Bu sağlıksız koşullarda yaşamak beraberrinde salgın hastalıkların da yayılmasını getiriyor. Birçok çocuk bulaşıcı hastalıklara yakalanıyor. "Hiçbirşey değişmiyor. Hergün herşey daha da kötüye gidiyor. Af edersiniz ama hayvan muamelesi görüyoruz. Çocukları götürmezsek olmuyor. Helak oluyorlar taş toprak içinde. Kimin umurunda? Kim yardım edecek bize?" Bu sözler çalışmaya giden bir işçinin sözleri. Yaşadıkları acıyı ve öfkeyi, çaresizliği böyle ifadelendiriyor

kendileri.

Çocuklar mı? Onlar hem yaşananların farkında değil, hem de büyük özlemlerin içindeler. "Kendimi bildim bileli hep başka illere çalışmaya gidiyoruz. İstemiyorum gitmeyi. Annem gitmek zorunda olduğumuzu, gitmezsek hem benim okula gidemeyeceğimi, hem bütün kış açlıktan nefesimizin kokacağını söylüyor." Okullarını diğerlerine göre daha erken "tatil" etmek zorunda kalıyorlar. Çünkü aileleriyle gitmek zorundalar.

Yaşama acı dolu gözlerle bakan bu insanların gözlerindeki acının yerini birgün mutlaka umut kaplayacak. O gün ise el kapılarında ırgatlık etmek zorunda bırakıldıkları kölece yaşamın biteceği güne olan umudun büyümesiyle gelecek.

Yeşil Barış Örgütü dinazor petrol endüstrisini durdurmakta kararlı

Bugün en büyük çevresel sorun, başta ozon tabakasının incelmesinin sonucu olarak “küresel ısınma.” Bu soruna çözüm bulabilmek için Kyoto İklim Sözleşmesi’nin Eylül 2001’de yapılacak Dünya Zirvesinden önce ülkelerin parlamentolarında onaylanarak yürürlüğe sokulması çabalarına karşın, ABD’nin yeni iklim politikası karbondioksit yayılım miktarını Kyoto hedeflerine göre %36 artıracak.

Yaşlı dünyamız çevresel bazda büyük tehlikelerle yüz yüze ve bu tehlikeler Çok Uluslu Şirketlerin kar hırsıyla daha da büyüyor. Ozon tabakasının delinmesi, küresel ısınma derken bugün içtiğimiz suyun içinde neler olduğunu, soluduğumuz havada hangi kirleticilerin bulunduğunu, yediğimiz sebzelerin hangi zehirli kimyasalları içerdiğini bilemez duruma geldik. Bu sorulara doğru cevap verememenin yanında gelecek kuşaklara bırakacağımız tehlikeli/zehirli miras da omuzlarımızda bir yük olarak durmaktadır.

Kar, daha çok kar amacıyla endüstrilerde kullanılan 100.000’den fazla kimyasalın 1500’den fazlası bugün çok yüksek miktarlarda kullanılmaktadır. Asıl korkutucu olan ise bu kimyasal maddelerin hergün tahmin bile edilemeyecek miktarlarda çevreye yayılmaları ve insan yaşamı ve çevre üzerinde hala tam olarak bilinmeyen birçok olumsuz etkisinin olmasıdır.

Bugün en büyük çevresel sorun, başta ozon tabakasının incelmesinin sonucu olarak “küresel ısınma”. Bu soruna çözüm bulabilmek için Kyoto İklim Sözleşmesi’nin Eylül 2001’de yapılacak Dünya Zirvesinden önce ülkelerin parlamentolarında onaylanarak yürürlüğe sokulması çabalarına karşın, ABD’nin yeni iklim politikası karbondioksit yayılım miktarını **Kyoto**

hedeflerine göre %36 artıracak. Bush’un iklim politikası, Washinton’da lobi etkinlikleri için son zamanlarda ismini sıkça duyduğumuz Enron’dan altı kat fazla para harcamış olan petrol devi ExxonMobil (Esso) tarafından oluşturulmuştur.

Yenilenebilir enerji çözümlerini uygulamak yerine fosil yakıtı olan petrolün kullanımı ise küresel ısınmanın (ya da iklim değişikliğinin) en büyük sorumlusudur. Ancak emperyalist petrol devleri bu gerçeği tamamen hasır altı ederek, sürekli artan karlarının peşinde, fosil yakıt kullanımını artırırken, yenilenebilir yakıt kullanımı payını düşürmektedir. Greenpeace’in yaptığı bir araştırmaya göre ABD’nin dünya güneş enerjisi pazarındaki payı **%44’den** (1996), **%27’ye** (2001); dünya rüzgar enerjisi pazarındaki payı ise **%77’den** (1990) **%18’e** düşmüştür. Oysa bu yenilenebilir enerji çözümlerinin uygulanması, daha fazla istihdam yaratır, hava kalitesini iyileştirir ve küresel ısınma ile mücadeleye yardım eder. Gerçekler bu iken sözde bilim adamları ise ozon tabakasının incelmesinin ana sebebinin kullanılan deodorantların gibi yansıtarak emperyalistlerin doğaya verdikleri zararların üstünü

örtmeye çalışmaktadır.

Emperyalist petrol devleri bugün, Kyoto hedeflerini hiçe sayarak Orta Asya petrollerine odaklanmaktadır. Hazar bölgesindeki petrol arama ve çıkarma etkinlikleri, yoğun bir nüfusun yaşadığı İstanbul’un kalbi olan İstanbul Boğazı’nda, ağır petrol trafiğinin oluşturduğu riskleri de ar-

noz Perşembe günü bir eylem yaptı. Eylem öncesinde Greenpeace’e ait olan ve İstanbul’da bulunan “Esperanza” adlı geminin, kentten ayrılışı nedeniyle bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıda Greenpeace Enerji Kampanyası Sorumlusu **Melda Keskin**, dünya devletlerinden petrol ve kömür gibi tehlikeli

gaz’da dolaştırarak eylem yaptı. Çevreci eylemciler Esperanza gemisinden hareket eden şişme botlarla “Crude Dio” adlı 160.000 tonluk petrol tankerini İstanbul Boğazı’na girmeden önce bordaladı. Üç tırmanıcı “dinazor petrol endüstrisinin rüzgar türbinlerini parçalarken” gösteren ve üzerinde “Petrol kartellerini durdurun. Çözüm: Temiz enerji” yazılı bir pankartı gemiye astı. 13 eylemci ise tankerin farklı yerlerini işgal etti.

Melda Keskin “Petrol endüstrisi, her aşamasında, yani petrolün aranması, yeryüzüne çıkarılması, taşınması ve işlenmesinden (küresel ısınmadan sorumlu bir numaralı seragazi olan karbondioksit yayılımına yol açan) son kullanımına kadar, çevresel yıkım getirmektedir” dedikten sonra ExxonMobil, BP, Shell,

tırıyor. Aynı zamanda, BP gibi petrol devleri, Hazar bölgesinden dünya pazarlarına Petrol taşıması planlanan Bakü-Ceyhan boru hattının yapılması için baskı yapmaktadır. Her iki durumda da kara ve deniz eko sistemleri, özellikle de Akdeniz için riskler artacaktır.

Uluslararası Çevre Örgütü Greenpeace bu büyük petrol şirketlerini protesto amacıyla İstanbul Boğazı’nda 3 Tem-

fosil yakıtlardan vazgeçilerek, acilen yenilenebilir enerjilere geçilmesini talep ettiklerini söyledi. Keskin, ayrıca dünya iklimini, çevreyi ve boğazları tehdit eden fosil yakıtlara olan bağımlılığı sorgulamak için en uygun yerin İstanbul Boğazı olduğunu ifade etti. Toplantının ardından Greenpeace eylemcileri üzerinde büyük petrol şirketlerinin isimleri yazılı olan, dev bir dinazor maketini Bo-

Chevron Texaco and TotalFinaElf gibi Petrol devlerinin, Boğazlar ve dünya ikliminin karşı karşıya olduğu yerel ve küresel tehdidi yok saydığı, aynı zamanda, Hazar Bölgesindeki yeni petrol yatakları’nın Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşları ve devletlerin İhracat Kredi Ajansları’nın desteğiyle milyarlarca doları Hazar Bölgesi’ndeki yeni petrol yataklarına yatırdıklarına dikkat çekti.